

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Teatre 'f , La Vanguardia - Catalán - 26/02/2017	5
GUIA DEL TEMPS LLIURE La Vanguardia - Catalán - 25/02/2017	6
L'Escolania de Montserrat i l'ONCA inicien la gira conjunta amb el 'Rèquiem' de Mozart Diari d'Andorra - 24/02/2017	7
James Rhodes sedueix amb la música i la paraula Ara - 26/02/2017	8
Rhodes, de nuevo ON Barcelona - 24/02/2017	9
Salvador Mas dirigeix l'OJC a Lleida amb simfonies Segre Catala - 27/02/2017	10
Puigdemont i el rei eviten enfrontar-se al Mobile Segre Catala - 27/02/2017	11
Un Mobile de rècord Segre Catala - 27/02/2017	12
A la recerca del rei de la telefonia mòbil Regió 7 - 27/02/2017	13
Es busca el rei de la telefonia Diari de Girona - 27/02/2017	14
Conectados al congreso Levante el Mercantil Valenciano - 27/02/2017	15
Felip VI demana una collaboració «lleial» entre institucions El Periódico de Catalunya - Catalán - 27/02/2017	16
El negoci de les teves dades Ara - 27/02/2017	18
Puigdemont lloa la importància del MWC per al país El Punt Avui - 27/02/2017	19
El Rei reclama collaboració institucional davant Puigdemont La Vanguardia - Catalán - 27/02/2017	21
El Rey llama a la colaboración "leal y generosa" entre administraciones ABC - 27/02/2017	23
Apelación a la lealtad ABC - 27/02/2017	26
El Mobile World Congress 2017 abre mañana sus puertas en la Ciudad Condal Última Hora - 26/02/2017	28
EL REY APELA A UNA «COLABORACION LEAL Y GENEROSA»	29

Felipe VI destaca en Barcelona la colaboración "leal" de Gobierno y Generalitat El País - 27/02/2017	31
El Rey tendrá una apretada agenda en Barcelona con dos citas con Puigdemont La Mañana Diari de Ponent - 25/02/2017	32
El Rei i l'alcaldeessa gestant La Vanguardia - Catalán - 27/02/2017	33
El Rey pide cooperación «leal» entre instituciones El Mundo - 27/02/2017	34
El Rey pide cooperación «leal» entre instituciones El Mundo de Catalunya - 27/02/2017	35
Intensa agenda del Rey en Barcelona con motivo del MWC ABC Cataluña - 25/02/2017	36
Felipe VI coincidirá con Colau, Puigdemont y Forcadell Diari de Terrassa - 25/02/2017	37
El judici pel 'cas Palau' posa sota la lupa el finançament de CDC Segre Catala - 27/02/2017	38
Lentitud judicial davant de la corrupció Segre Catala - 27/02/2017	39
Joan Marcet repassa en un llibre l'auge i el declivi de CDC Diari de Girona - 26/02/2017	40
Tret de sortida al macrojudici a Fèlix Millet i Jordi Montull pel cas Palau Diari de Girona - 26/02/2017	41
DESPRÉS DE VUIT ANYS, EL CAS PALAU VA A JUDICI Diari de Girona - 26/02/2017	42
Millet té cita amb la justícia vuit anys després El 9 Nou Osona i Ripolles - 27/02/2017	43
H tr'Les trames catalanes ,El procés de la Casa Nostra El Periódico de Catalunya - Catalán - 27/02/2017	45
Actuar d'arrel contra la corrupció El Periódico de Catalunya - Catalán - 27/02/2017	47
El juicio por el expolio del Palau pone bajo la lupa la financiación de CDC Diario de Mallorca - 27/02/2017	48
El juicio por el expolio del Palau pone la lupa en las cuentas de CDC 20 Minutos Barcelona - 27/02/2017	49
Comencen 4 mesos de judici pel cas Palau gairebé 8 anys després La Mañana Diari de Ponent - 27/02/2017	50
Un forat al Palau La Vanguardia - Catalán - 27/02/2017	51
El viatge s'acaba	52

La Vanguardia - Catalán - 27/02/2017

1_ ' LILMés bicicletes per a Barcelona 53
La Vanguardia - Catalán - 27/02/2017

Tret de sortida al macrojudici a Fèlix Millet i Jordi Montull pel cas Palau 54
Regió 7 - 26/02/2017

Un bitxitu' molt voraç 55
El Periódico de Catalunya - Catalán - 26/02/2017

„El llop del Palau' 56
El Periódico de Catalunya - Catalán - 26/02/2017

Mas replica que el PDECat pateix atacs pel seu independentisme 57
El Periódico de Catalunya - Catalán - 26/02/2017

Catalunya obre els macrojudicis per corrupció amb el cas Palau' 58
El Periódico de Catalunya - Catalán - 26/02/2017

Un empresari vincula Mas amb la causa de13% davant el jutge 60
La Vanguardia - Catalán - 26/02/2017

!ordi Basté d'interèsRAClaquestasetmana. 61
La Vanguardia Vivir - Catalán - 26/02/2017

Els fets clau del procediment 62
El Punt Avui - 26/02/2017

L'espoli del Palau hauria pogut ser jutjat el 2013 64
El Punt Avui - 26/02/2017

LES CARES DEL DIA 65
Ara - 26/02/2017

L'espoli del Palau hauria pogut ser jutjat l'any 2013 66
El Punt Avui - 26/02/2017

Els 30 milions depredats per Millet 68
Ara - 26/02/2017

L'exadvocat de Fèlix Millet: «Crec que el veurem a presó» 69
Diari de Girona - 25/02/2017

Els fruits del ginjoler 70
Ara - 26/02/2017

L'esquiü propietari de la casa Felip 72
El Periódico de Catalunya - Catalán - 25/02/2017

El maleït resisteic 73
La Vanguardia Qui - 25/02/2017

26 Febrero, 2017

DIJUNGE, 20 FEBRER 2017

LA VANGUARDIA

CITES de la setmana

Música

ESTEBAN LINÉS

UNA SORPRESA ANIMAL. Els Glass Animals desembarquen en concert en sales tres mesos abans de fer-ho al Primavera Sound. Amb només dos àlbums enlluernats amb la seva afonada cruïlla de pop domèstic i electrònica d'aires malenconiosos.
27/II. APOLO. 21 HORES

LA FASCINACIÓ D'IDAN. El músic israelià Idan Raichel presenta una selecció sonora del seu polifacètic cançoner, inclosos material del seu recent *At the edge of the beginning*, en clau íntima i orgànica. Tot això acompanyat per una reduït acompanyament en forma de *loops* de percus-

sions que acompanyen el piano i la seva veu.
2/III. APOLO. 21 HORES

WINSTON I LA VEU FUMEJANT. El concert d'obertura d'una altra edició del Black Music Festival té lloc a Barcelona amb Charlie Winston, a qui l'aficionat recorda pel seu pas al Cruïlla del 2010. Músic ja amb recorregut oferirà un repàs a la seva encara breu discografia amb èmfasi en el seu fins ara últim *Curio City*, apargat fa dues temporades.
2/III. BARTS. 21 HORES

EL DANI FLACO QUE MAI FALLA. El cantautor de l'Hospitalet de Llobregat ja ha

completat deu anys de carrera musical i presenta el seu sincer, proper i sanguini àlbum *Verbenas y fiestas menores* acompanyat del seu grup habitual, dins del marc del Barnasants, del qual es fidel participant. Entusiasme i credibilitat garantits.
3/III. LUZ DE GAS. 21 HORES

VERSIONS INSOSPITADES. Sofisticats i amb la seva aroma de curiositat, els Nouvelle Vague de Marc Collin i Oliver Libaux tornen amb les seves insospitades i de vegades embriagadores versions en clau lounge de la mà del Festival del Mil·lenni.
3/III. BARTS. 21 HORES

Clàssica/dansa

MARICEL CHAVARRÍA

QUARTET ZEHETMAIR, BATEDOR MÚLTIPLE. El Palau de la Música no s'encanta quan es traca del repertori del segle XX. Aquesta setmana ofereix una oportunitat d'or amb el quartet del violinista i director austríac Thomas Zehetmair, un d'aquells batadors múltiples de l'escena clàssica. Com a violinista ha gravat gran part del repertori estàndard, però a més és un crac de la música contemporània. Amb la seva molt prestigiosa formació de cambra tocarà el *Quartet núm. 5* que va compondre Paul Hindemith el 1927, de gran dificultat tècnica. Bé, també tocaran Haydn.
28/II PALAU DE LA MÚSICA 20.30 H

LES GERMANES HAGNER A IBERCAMERA. Per a qui no va tenir ocasió d'escoltar-la fa uns dies a L'Auditori en formació de trio, aquesta setmana la violinista alemanya Viviane Hagner té programat al cicle Ibercamera un recital de sonates per a violí i piano de Beethoven -*Kreutzer* i *Primavera* incloses- que interpretarà amb la seva germana Nicole. Deixebila de Pinchas Zukerman, un artista també de l'Agència Camera, Viviane va debutar al Palau l'any 2006, i des d'aleshores el públic de Barcelona ha pogut seguir diverses vegades l'evolució de la seva sòlida carrera.
1/III PALAU DE LA MÚSICA. 20.30 H

EL DARRER KOVACEVICH? Què us semblaria escoltar a Barcelona el mateix concert per a piano i orquestra -el núm. 24 en do menor de Mozart- que el llegendarí pianista Stephen Kovacevich tocarà poques setmanes després amb la Filharmonia de Los Angeles, als Estats Units? És la pregunta que llança, guardant les distàncies, esclar, l'orquestra Camera Musicae. La formació catalana té el privilegi de comptar amb el mestre nord-americà que als seus 76 anys encara respon a la trucada de les formacions joves, en la que potser serà la seva última visita a Barcelona.
5/III PALAU DE LA MÚSICA 18 H

Art

TERESA SESÉ

LES FLORS DE SANTI MOIX. Santi Moix (Barcelona, 1960) té el seu estudi a la ciutat de Nova York, al Navy Yard, un barri de Brooklyn de velles drassanes en reconversió, al costat de l'oceà Atlàntic, on passa bona part de l'any enredat entre pinzells quan no està viatjant d'exposició en exposició o atenent projectes com el que recentment el va portar al Pallars Sobirà, on ha fet una pintura mural a l'interior de l'església romànica de Sant Víctor de Sauri. No és estrany, per tant, que la seva nova mostra en una galeria a Barcelona (Carles Taché) l'hagi volgut titular *The Brooklyn Navy Yard*. Es tracta de pintures de gran format, totes de recent factura i consagrades a un únic tema: les flors.
GALERIA CARLES CARLES TACHÉ. DEL 2/III FINS A FINALS DE JUNY

A LA COMUNA HIPPI. En el marc de les activitats programades a l'entorn de l'exposició *1.000 m² de disseny. Arquitectura i sexualitat*, el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) acull la projecció del documental de l'artista novaiorquesa Joan Grossman *Drop City*, que mostra com era la vida d'un grup d'artistes en una de les primeres comunes hippies creades als Estats Units. Es tracta de la primera vegada que es pot veure a Espanya aquest documental que ja s'ha projectat al MoMA PS1 o el Barbican.
CCCB. 2/III. 18.30 HORES. ENTRADA LLUIRE

LA NOSTÀLGIA INUNDA LA CAPELLA. Sota el títol *La dissidència nostàlgica*, la crítica d'art i comisària independent Joana Hurtado proposa un recorregut per obres d'artistes "que treballen amb el passat com un espai de resistència i possibilitat creativa". La mostra reuneix treballs històrics de Francesco Arena, Roger Guauas, Richard McGuire i Anri Sala amb noves creacions de Lúcia Coderch, Aïmar Pérez Galí i Adrian Schindler.
LA CAPELLA. DEL 3/III AL 30/IV

THAÏS'

1 I 4/III GRAN TEATRE DEL LICEU. 20 H.

DAVID AIRO

Egipte. Athanaël, un monjo cenobita, vol convertir la bella Thaïs al cristianisme i salvar la seva ànima. La cortesana intenta seduir-lo, però ell s'hi resisteix, tot i que quan aconsegueix deixar-la en un monestir després d'una penitència travessa ja se n'ha enamorat. Plácido Domingo interpreta aquest paper de veu barítonal en l'òpera de Jules de Massenet que aquesta setmana pujarà a l'escenari del Liceu en versió concert. La cortesana que el següent en aquest bell duet continuat és la soprano georgiana Ninó Matxaidze (a la foto), i l'emergent tenor canari Celso Albelo interpreta el noble Nicías. Rara ocasió per sentir aquesta òpera, amb la coneguda *Méditation* per a violí i orquestra.

Teatre

JUSTO BARRANTO

L'ÀNEC D'IBSEN. El primer Ibsen que dirigeix Julio Manrique és *L'ànec salvatge*. A Manrique li agraden les ficcions en què hi ha una comunitat que subsisteix obeint unes regles i de sobte un estrany arriba, observa i, per malícia, ganes d'ajudar o totes dues coses, les posa en qüestió. A *L'ànec salvatge* algú truca a la porta dels pobres però felicitats Ekdal. Ivan Benet, Pablo Derqui, Laura Conejero, Miranda Gas i Andreu Benito són alguns protagonistes.
LLUIRE DE MONTJUÏC. DEL 2/III AL 9/IV

BOMBOLLA EMPRENEDORA. La companyia La Calòrica torna al Tantarantana. Amb *Fairfly*. Quatre amics intenten organitzar-se a causa d'un ERO a la seva empresa. Com? Val la pena lluitar per la feina que tenen? No seria millor intentar convertir en realitat la brillant idea que van tenir fa anys? Israel Solà dirigeix aquesta història de Joan Yago sobre la bombolla de l'emprenedoria que impulsen el mercat i la política, i sobre la distància entre el que ens proposem i el que acabem fent en els projectes en col·lectiu.
TEATRE TANTARANTANA. DEL 1/1 AL 26/III

'YERMA', A L'AKADÈMIA. Marc Chormet i el seu Projecte Ingeniu reprenen la tragèdia de la *Yerma* de Lorca. Yerma i el seu marit, ofegats per la intrusió i vigilància del seu entorn, no són lliures ni espontanis en la seva relació, el seu desig, la seva exploració de qui és. La turba sepulta l'amor.
TEATRE AKADEMIA. DEL 1/1/III AL 2/IV

'HALLO', ZIMMERMANN. El teatre de gest, els malabarismes amb els objectes, la màgia escènica, l'humor i l'absurd del suís Martin Zimmermann tornen a Barcelona amb *Hallo*, la seva primera peça en solitari, en què recrea un espai com l'aparador d'uns grans magatzems on s'enfronta amb el desig de voler-se convertir en qui creu que és.
MERCAT DE LES FLORS. DEL 2 AL 5/III

24 Febrero, 2017

CONCERT | LES ENTRADES PER AL CONCERT A ANDORRA, A LA VENDA

L'Escolania de Montserrat i l'ONCA inicien la gira conjunta amb el 'Rèquiem' de Mozart

REDACCIÓ
Andorra la Vella

La gira de l'Escolania de Montserrat amb l'ONCA, que portarà el *Rèquiem* de Mozart per diversos indrets de Catalunya, recalarà el proper dia 9, a les 20.30 hores, al Centre de Congressos de la capital. Les entrades ja estan a la ven-

da, a la web www.onca.ad, al preu de 10 euros.

La formació orquestral andorranera acompanyarà la coral montserratina en una gira que comença dijous vinent al Palau de la Música Catalana, una actuació patrocinada per la Fundació Agbar en benefici del Casal dels Infants. A continuació tindrà lloc el

concert a Andorra, després del qual, el 31 del mes vinent, ambdues formacions actuaran al Teatre Auditori de Sant Cugat, un concert emmarcat en el conveni de col·laboració entre la Fundació ONCA i el teatre vallesà. Tancaran la gira el 9 d'abril, diumenge, a la basílica de Santa Maria de Montserrat.

L'Escolania de Montserrat.

El britànic James Rhodes durant l'actuació al Palau de la Música. LORENZO DUASO / THE PROJECT

James Rhodes sedueix amb la música i la paraula

Crítica

OLGA ÀBALOS
BARCELONA

James Rhodes PALAU DE LA MÚSICA, 24 DE FEBRER

Després de passar pel Sónar i d'esgotar les entrades a la sala Barts al mes de novembre dins del Festival de Jazz de Barcelona, el pianista James Rhodes va tornar a tocar a Barcelona en un concert a piano sol que repescava molts espectadors. De nou, les entrades es van exhaurir i les cues per entrar al concert i les cues posteriors perquè Rhodes signés discos i llibres –la biografia supervendes *Instrumental* i el recent *Toca el piano*– tornaven a fer palès que cal mirar-se els seus concerts com un esdeveniment que va més enllà del que és estrictament musical.

Rhodes explicava a aquest diari fa uns dies com la música clàssica va ajudar-lo a superar dificultats psiquiàtriques i el trauma d'haver patit abusos sexuals de petit. “La música és una escapatòria i la prova que hi ha coses bones a la vida. Esborra la necessitat d'expressar-se amb paraules”, assegurava. Tanmateix, els seus concerts estan plens de paraules, cosa poc habitual per a un intèrpret clàssic. A Barcelona va tornar a apostar per un format a mig camí entre el recital i la conferència, que, si bé aconseguix seduir el públic, resta minuts a la música. Després de ficar-se el Palau a la butxaca llançant dues idees ben concises i que no va necessitar desenvolupar, “Volem acollir” i “*Fuck Donald Trump*”, el britànic va seguir arrencant aplaudiments durant l'hora i mitja de concert restant, dos bisos inclosos. No hi van faltar les referències als seus autors de capçalera i una constant defensa de la relació, gairebé de causa-conseqüència, entre la vida i la música.

Un cop acabada cada introducció, les expectatives sobre cada peça musical eren enormes, però Rhodes semblava que se sentia còmode amb el repte quan s'asseia davant les tecles. Volia seguir seduïnt amb un estil que fugia del virtuosisme i buscava la delicadesa i la fragilitat. A vegades la música titubjava, però això no semblava importar a un públic que rebria cada peça amb un “oh”, com si es tractés d'un *hit* de rock. Així, van sonar el *Preludi núm. 1 en do major* de Bach, la *Chacona* bachiana en la transcripció de Busoni, la *Polonesa-Fantasia* de Chopin –“un *freak*” que “podria haver anat col·locat d'opí quan la va escriure”, va dir–, la *Sonata núm. 31* de Beethoven i un fragment d'*Orfeu i Euridice* de Gluck, entre altres peces. —

24 Febrero, 2017

Rhodes, de nuevo

El pianista James Rhodes se ha aficionado a Barcelona: solo tres meses después de actuar en Barts, regresa para conquistar (todavía en el marco del festival de jazz) el mismísimo Palau de la Música, este viernes, día 24. Como de costumbre con él, no se conoce el programa.

CULTURA MÚSICA

Salvador Mas dirigeix l'OJC a Lleida amb simfonies de Mozart i Haydn

AMADO FORROLLA

Un moment del concert de l'OJC ahir a l'Auditori de Lleida.

[LLEIDA] Salvador Mas va dirigir ahir l'Orquestra Julià Carbonell de les Terres de Lleida (OJC) a l'Auditori Municipal Enric Granados en un concert que va incloure obres de dos referents de la història de la música: Wolfgang Amadeus Mozart i Joseph Haydn. Després del gran èxit del concert de l'OJC i Salvador Mas a Barcelona, ahir va arribar a Lleida amb un programa que va incloure, d'una banda, dos de les obres més destacades de Mozart, la *Serenata Notturna en Re major per a corda i timbals* i la *Simfonia en Si Bemoll Major*, i, d'altra banda, dos obres

de Haydn, la famosa *Simfonia Núm.100, en Sol Major*, també coneguda com la *Simfonia Militar*, i la *March for the Royal Society of Musicians*.

Val a destacar que Salvador Mas és un director amb una àmplia experiència i reconeixement en l'àmbit europeu. Es va formar musicalment a l'Escolania de Montserrat i al Conservatori Superior de Música de Barcelona, i va ser nomenat director de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, principal director convidat d'aquesta formació així com, posteriorment, director de l'Orfeó Català.

Puigdemont i el rei eviten enfrontar-se al Mobile

Coincideixen els dos després de més de tres mesos de l'última visita del monarca

[BARCELONA] El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i el rei, Felip VI, van coincidir ahir a la nit al sopar inaugural del Mobile World Congress (MWC), que es va celebrar al Palau de la Música de Barcelona. En els seus discursos, els dos van evitar el conflicte polític i van parlar estrictament del congrés de telefonia mòbil. Així, el monarca va afirmar que la col·laboració lleial i generosa de les institucions per organitzar l'MWC a Barcelona "és la que millor facilita i impulsa el creixement econòmic, més co-

neixement i interconnexió entre les persones, i el progrés i el benestar general de la societat". Felip VI també va instar el sector públic i privat d'arreu del món a aprofitar els progressos tecnològics per avançar cap a una societat "més oberta, inclusiva, cohesionada i per tant més pròspera". Per la seua banda, Puigdemont va anunciar un programa d'ensenyament en l'àmbit de la tecnologia i va voler emfatitzar que la diferència entre les dones i els homes al congrés s'està escurçant. "L'any passat només el 21 per cent de parti-

cipants en l'MWC eren dones, aquesta bretxa s'està reduint." I va reblar: "Catalunya és i serà un agent actiu en el sector tecnològic."

El rei i Puigdemont van tornar a coincidir després d'una mica més de tres mesos, quan

INAUGURACIÓ

El rei inaugurarà avui oficialment el Mobile World Congress davant de la presència de Puigdemont

el cap de l'Estat va fer l'última visita a Catalunya per a l'entrega de medalles de la patronal Foment del Treball a Barcelona.

Al seu torn, l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, va donar la benvinguda als participants en l'MWC i va mostrar la seua satisfacció per haver "pres mesures per fer-lo més obert a la ciutadania donant-li una dimensió més social i econòmica". "Les noves tecnologies són una gran oportunitat en tots els sentits però hem de garantir que siguin utilitzades apropiadament", va advertir.

Un Mobile de rècord

L'esdeveniment mundial més important de la indústria del mòbil obre avui les portes a Fira de Barcelona || Més de 101.000 professionals s'han acreditat per conèixer de prop les últimes novetats, com l'anomenat Internet de les Coses, els cotxes connectats o el desplegament del 5G

AGÈNCIES

BARCELONA | El Mobile World Congress (MWC), l'esdeveniment mundial més important de la indústria del mòbil, obre avui les portes al recinte firal de Gran Via de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelona) amb la pretensió de tornar a trencar rècords en xifra de participants, esdeveniments i impacte econòmic. El congrés arrancarà oficialment a primera hora del matí, quan el rei presideixi l'obertura de l'esdeveniment acompanyat, entre d'altres, pel president de la Generalitat, Carles Puigdemont; la presidenta del Parlament, Carme Forcadell; l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i la vicepresidenta del Govern, Soraya Sáenz de Santamaría.

Encara que aquest acte marcarà el punt d'inici, el cap de setmana es van multiplicar, com ja és habitual, les presentacions de productes de la indústria de les comunicacions mòbils i les iniciatives vinculades, com és el tradicional sopar de benvinguda als assistents de l'MWC. L'esdeveniment es va celebrar al Palau de la Música i va reunir el rei Felip VI i el president de la Generalitat, Carles Puigdemont (vegeu més informació a la pàgina 13).

IMPACTE

L'impacte econòmic de l'MWC està prop dels 465 milions d'euros i es crearan 13.200 llocs de treball

Més de 101.000 professionals participaran en la que serà l'edició número dotze del Mobile World Congress, que se celebrarà fins dijous al recinte firal de Gran Via i que comptarà amb 2.200 expositors. Organitzat per la GSMA, una associació que representa els interessos dels operadors de mòbil de tot el món, el congrés presentarà enguany novetats del sector com els mòbils amb pantalles que dominen tot el frontal, càmeres duals, sistemes de reconeixement de l'iris i fabricats amb materials poc usuals, com la ceràmica.

A banda de mòbils, l'MWC mostrarà les últimes novetats en dispositius portables i en l'anomenat Internet de les Coses (IoT), amb els cotxes connectats com a protagonistes de les demostracions, i abordarà un any més el desplegament de la tecnologia 5G.

Els organitzadors calculen que l'impacte econòmic de l'edició d'aquest 2017 se situarà al

S'ultimen els preparatius per a la nova edició del Congrés Mundial de Mòbils (MWC), que arranca avui.

Telefónica va presentar ahir 'Aura', nova plataforma interactiva basada en la intel·ligència cognitiva.

voltant dels 465 milions d'euros i que es crearan 13.200 llocs de treball temporals.

Els hotels són un dels sectors més afavorits, ja que els més de 100.000 congressistes que visitaran Barcelona coparan no només les places de la capital catalana, sinó de tota l'àrea metropolitana, i l'impacte es notarà

fins i tot a 60 i 70 quilòmetres de distància.

Presència lleidatana

Almenys tres de les empreses participants en l'MWC tenen denominació d'origen lleidatana. Són Lleida.net, Agroproma i Plunge Interactive. Totes són conscients que aquest aparador

és una gran oportunitat perquè els contactes amb inversors poden acabar generant un important volum de negoci. "Aquest congrés és la nostra verema i d'ell en sorgeixen, directament o indirectament, més de la meitat dels nostres ingressos", va explicar Sisco Sapena, fundador de Lleida.net.

Les empreses catalanes faran negocis per 14 milions d'euros

■ El conseller d'Empresa i Coneixement, Jordi Baiget, va anunciar ahir que les 68 empreses catalanes que participaran en el Mobile World Congress (MWC) a través dels estands de la Generalitat al congrés "generaran una xifra de negoci d'entre deu i catorze milions d'euros". En una entrevista al canal 3/24, Baiget va destacar la importància per a l'economia catalana d'aquest esdeveniment, que comença avui i s'allargarà fins dijous que ve. Segons el conseller, l'MWC ha repercutit positivament en el desenvolupament del sector de la comunicació a Catalunya, i va assenyalar que aquesta fira "contribueix a construir un ecosistema empresarial i emprenedor que fa que Barcelona i Catalunya siguin atractives i que cada vegada més projectes s'instal·lin aquí".

A la recerca del rei de la telefonia mòbil

► El Mobile World Congress, que arrenca avui a Barcelona, serà fins dijous l'expositor dels dispositius i tecnologies dels propers anys

DAVID ARRÁEZ/A. CERESUELA BARCELONA
n Molt ha plogut des que el 2006 es va celebrar el primer 3GSM, nom amb què va arrencar a Barcelona un esdeveniment sobre telefonia mòbil que, amb el pas del temps, s'ha convertit no només en l'esdeveniment més gran del sector a escala mundial, sinó també en un dels més destacats de la tecnologia en general.

Però el d'enguany no serà un any més, sinó el de l'assalt al tron de la telefonia mòbil mundial. Des de la distància, marques com Huawei, Lenovo o LG han vist durant anys com atrapar en vendes -i en beneficis- la tot poderosa Samsung era una missió impossible. Alguna cosa, però, està canviant. El Galaxy Note 7 de Samsung i les seves bateries va provocar un clar descens en les vendes. Segons Gartner, la marca coreana ha tancat l'últim trimestre del seu exercici fiscal amb un descens en el lliurament de dispositius de 4,2 milions d'unitats, fet que suposa un retrocés del 5,2 % respecte al mateix trimestre del 2015. Aquesta situació ha provocat que, per primera vegada en molt temps, Apple hagi estat la marca que més dispositius ha venut, segons Strategy Analytics.

Des de feia més d'un any, Samsung havia mantingut a ratlla la nord-americana, i era la que més mòbils venia en tot el món. Però Apple ha sabut aprofitar els últims errors de la coreana per capgirar la situació. En el primer trimestre del seu any fiscal, la companyia nord-americana va vendre 78,3 milions d'iPhones, que suposava no només superar el seu màxim competidor, sinó també trencar la ratxa de caigudes en vendes de trimestres anteriors. Per acabar-ho d'adobar, les vendes de l'iPhone 7 i l'iPhone 7 Plus van impulsar els

MARTA PÉREZ/EFE

Puigdemont i Felip VI sopen plegats en la inauguració al Palau de la Música

► El rei Felip VI i Carles Puigdemont van coincidir ahir en el sopar de benvinguda al congrés celebrat al Palau de la Música. El monarca, que no va referir-se a l'actualitat política, va destacar en la seva intervenció la «col·laboració lleial i generosa» entre els dos executius, l'Ajuntament de Barcelona i GSMA en l'organització del certamen. Per la seva banda, el Puigdemont va subratllar que Catalunya «és i serà un actor actiu» en el sector tecnològic.

ingressos trimestrals a les cotes més altes de la seva història: 78.400 milions de dòlars. L'any anterior, Apple havia venut 75 milions d'iPhones (3.300.000 menys que ara) i va obtenir uns ingressos de 75.900 milions de dòlars (2.500 milions menys).

Samsung, per la seva banda, contribueix a la seva pèrdua de quota de vendes -i de mercat- a favor no només d'Apple, sinó també d'altres marques. La seva estratègia d'anar abandonant a poc a poc els telèfons de gamma baixa, amb la fabricació de dispositius de gamma mitjana de més qualitat i a un preu més elevat -un bon exemple és el nou Galaxy A5- fa que altres fabricants ataquin el

nínxol de mercat que deixa la coreana. Segons la consultora IDC, la xinesa Huawei segueix essent el tercer fabricant que més mòbils ven al món, i en el tancament de l'any 2016 va ratificar una evolució significativa, ja que va augmentar les seves vendes globals el 38,6 % respecte al 2015. Amb unes entregues de 45,4 milions d'unitats en un any -12.700.000 més-, el gegant xinès té la seva vista posada en el segon lloc del rànquing mundial, malgrat que encara està lluny de la coreana.

Tota aquesta situació s'ha produït en un dels anys més curiosos que es recorden en el sector de la telefonia mòbil. Mercats emergents com el llatinoamericà, del

qual s'esperava un enorme creixement, han vist com les vendes hi augmentaven molt menys del que es preveia. Mentrestant, el regnat de la telefonia mòbil ha canviat d'aires, ha deixat la majestuositat dels gratacels de Seül pels habitatges residencials de la petita població californiana de Cupertino, alhora que altres jugadors han entrat en escena amb una força poc comuna.

Per exemple, la xinesa Oppo ha aconseguit en un any vendre més del doble de telèfons que el 2015. I això sense presència en molts països. Dels 14,4 milions d'unitats venudes el 2015 ha passat a 31.200.000 el 2016, i ha assolit el quart lloc mundial.

LES NOVETATS

HUAWEI P10 I P10 PLUS

Fotografies de 20 megapíxels

► Huawei va presentar els nous telèfons de gamma alta, la pedra angular dels quals són les càmeres Leica, amb sensors de 20 megapíxels.

NOKIA 3310

Tradició a preu mòdic

► Nokia va mostrar la reedició del seu icònic 3310, que manté part del disseny original, amb una pantalla més gran i un preu d'uns 49 euros.

LG G6

Un telèfon gairebé tot pantalla

► La sud-coreana LG ha llançat el telèfon intel·ligent G6, amb una pantalla de 5,7 polzades i una resolució de 2.880 per 1.440 píxels.

Acte promocional a l'exterior del Mobile World Congress, que avui enceta una nova edició. ACN

Es busca el rei de la telefonia

►El Mobile World Congress, que arrenca avui a Barcelona, suposa la posada de llarg dels dispositius i tecnologies que veuem en els propers anys i també és l'aparador de la lluita entre les companyies

DAVID ARRÁEZ/A. CERESUELA BARCELONA

■ Molt ha plogut des que el 2006 es va celebrar el primer 3GSM, nom amb el qual va arrencar a Barcelona un esdeveniment sobre telefonia mòbil que, amb el pas del temps, s'ha convertit no només en el principal esdeveniment del sector a tot el món, sinó també en un dels més destacats de la tecnologia en general.

Però el d'enguany no serà un any més, sinó el de l'assalt al tron de la telefonia mòbil mundial. Des de la distància, marques com Huawei, Lenovo o LG han vist durant anys com atrapar en vendes i en beneficis la tot poderosa Samsung era una missió impossible. Alguna cosa, però, està canviant en el sector.

El Galaxy Note 7 de Samsung i les seves bateries van provocar un clar descens en les vendes. Segons Gartner, l'últim trimestre del seu exercici fiscal l'ha tancat la coreana amb un descens en el lliurament de dispositius de 4,2 milions d'unitats, fet que suposa un retrocés del 5,2% respecte al mateix trimestre del 2015. Aquesta situació ha provocat que, per primera vegada en molt temps, Apple hagi estat la marca que més dispositius ha venut, segons Strategy Analytics.

Des de feia més d'un any, Samsung havia mantingut a ratlla la nord-americana, sent la que més mòbils venia a tot el món. Però Apple ha sabut aprofitar els últims errors de la coreana per donar la volta a la situació. En el primer trimestre del seu any fiscal, la com-

MARTA PÉREZ/EFE

Sopar de benvinguda al Palau de la Música

► El rei Feli VI va defensar durant el sopar inaugural del MWC que la col·laboració «lleial i generosa» entre les diverses institucions de l'Estat constitueix una «exigència ineludible» i és la millor via per impulsar el creixement econòmic i el progrés social. En el mateix acte, al Palau de la Música, Puigdemont i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, van oferir Catalunya i Barcelona com a agents i actors actius del MWC i van defensar que és el millor lloc on es pot celebrar.

panyia nord-americana va vendre 78,3 milions d'iPhones, fet que suposava no només superar el seu màxim competidor, sinó també trencar amb la ratxa de caigudes en vendes de trimestres anteriors. Per acabar-ho d'adobar, les vendes de l'iPhone 7 i l'iPhone 7 Plus van impulsar els ingressos trimestrals a les cotes més altes de la seva història: 78.400 milions de dòlars. L'any anterior, Apple havia venut 75 milions d'iPhones -3.300.000 menys que ara- i va obtenir uns ingressos de 75.900 milions de dòlars -2.500 milions menys.

Samsung, per la seva banda, està contribuint a perdre la quota de vendes -i de mercat- en favor

no només d'Apple, sinó també d'altres marques. La seva estratègia d'anar abandonant a poc a poc els telèfons de gamma baixa, fabricant dispositius de gamma mitjana de més qualitat i amb un preu més elevat -un bon exemple és el nou Galaxy A5- està fent que altres fabricants ataquin el ninxol de mercat que deixa la coreana. Segons la consultora IDC, la xinesa Huawei segueix sent el tercer fabricant que més mòbils ven al món, i al tancament de l'any 2016 s'ha produït una evolució significativa ja que ha augmentat les seves vendes globals un 38,6% respecte al 2015. Amb unes entregues de 45,4 milions d'unitats en

un any -12.700.000 més-, el gegant xinès té la vista posada en el segon lloc del rànquing mundial, malgrat que encara està lluny de la coreana.

Tota aquesta situació s'ha produït en un dels anys més curiosos que es recorden en el sector de la telefonia mòbil. Mercats emergents com el llatinoamericà, on s'esperava un enorme creixement, han vist com les vendes augmentaven molt menys del que s'esperava. Mentrestant, el regnat de la telefonia mòbil ha canviat d'aires deixant la majestuositat dels gratacles de Seül pels habitatges residencials de la petita població californiana de Cupertino, alhora que altres jugadors han entrat en escena amb una força poc comuna. La xinesa Oppo ha aconseguit en un any vendre més del doble de telèfons que el 2015. I això sense tenir presència en molts països. Dels 14,4 milions d'unitats venudes el 2015 ha passat a 31.200.000 el 2016, i ha aconseguit el quart lloc en la classificació mundial.

Amb tots aquests antecedents, l'edició d'enguany del Mobile World Congress, que se celebra a Barcelona, promet ser una de les més interessants que es recorden. Samsung no presentarà cap novetat significativa, mentre que Huawei, LG i ZTE tiraran la casa per la finestra i presentaran dispositius que sorprendran a tothom. L'any en què l'iPhone complirà el seu desè aniversari, només ens resta saber qui serà el següent rei de la telefonia mòbil mundial.

27 Febrero, 2017

**Presentación de «Aura»,
la plataforma interactiva
de Telefónica, ayer,
en Barcelona.**

EFE/TONI ALBIR

Conectados al congreso

► El Mobile World Congress,
el evento tecnológico más
importante del mundo,
empieza hoy en Barcelona

EFE BARCELONA

■ El Mobile World Congress (MWC), el evento mundial más importante de la industria del móvil, abre hoy sus puertas en el recinto ferial de Gran Vía de L'Hospitalet de Llobregat (Barcelona) con la pretensión de volver a romper récords en cifra de participantes, eventos e impacto económico. El congreso arranca oficialmente a primera hora de la mañana, cuando el rey Felipe presida su apertura. Sin embargo, este fin de semana se han multiplicado, las presentaciones de productos de la

industria y las iniciativas vinculadas, como la tradicional cena de bienvenida a los asistentes del MWC. Al cierre de esta edición, estaba previsto que el jefe del Estado asistiera a esta cena, en el Palau de la Música, en la que ya ha participado en las últimas tres ediciones, en la de 2014 como príncipe.

En clave disruptiva

En esta nueva edición habrá dispositivos innovadores y demostraciones de conectividades ultrarrápidas, pero inteligencia artificial, internet industrial y robots

Inteligencia artificial, robots y conectividad ultrarrápida serán los protagonistas de esta cita anual sobre móviles

amenazan con llevarse el protagonismo en esta edición que arranca con el lema «El próximo elemento». Si en su primera etapa las protagonistas de esta cita anual fueron las redes y operadoras, que acabaron viéndose eclipsadas por los dispositivos móviles, este año el MWC se dispone a buscar «el próximo elemento» tecnológico disruptivo. Y éste no es otro que la aplicación real de la inteligencia artificial y la robótica, que tiene todas las papeletas para convertirse en la tendencia estrella de 2017. Esas innovaciones dejarán su impronta en el congreso, que se celebrará hasta el jueves.

Si en las pasadas tres ediciones el nombre propio del MWC fue el del fundador de Facebook, Mark Zuckerberg, en 2017 la atención estará más dividida: entre las personalidades más destacadas estarán el consejero delegado de Netflix, Reed Hastings; el experto en ciberseguridad Eugene Kaspersky y el responsable de Pokémon Go, John Hanke. Otro de los grandes protagonistas del congreso será el 5G, la telefonía móvil de quinta generación llamada a cambiar la forma en la que nos comunicamos al multiplicar los dispositivos conectados, incrementar la velocidad y reducir los tiempos de respuesta.

27 Febrero, 2017

EFE / MARTA PEREZ

INICI DEL MOBILE WORLD CONGRESS

Felip VI demana una col·laboració «lleial» entre institucions davant Puigdemont

TEMA DEL DIA ► Pàgines 2 a 5 i editorial

Felip VI i Puigdemont, en el sopar inaugural de l'MWC, anit.

►► Felip VI, amb Ada Colau, Sáenz de Santamaría, el ministre Álvaro Nadal; el director del GSMA, Mats Granryd, i Puigdemont, ahir a la nit.

El Rei exigeix la col·laboració «lleial» i «ineludible» entre institucions

► Felip VI destaca que el Mobile és fruit de la «intensa» coordinació entre administracions

► El Monarca i el president coincideixen a l'exaltar la importància del sector tecnològic

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Es van saludar amb cordialitat en la recepció prèvia al sopar de benvinguda del Mobile World Congress celebrat ahir al Palau de la Música i després van connectar en la part dels seus discursos en què van exaltar la importància del sector tecnològic. A

banda d'això, el Rei i el president Carles Puigdemont van evitar mencions directes als assumptes en què falla la cobertura, tot i que hi va haver alguna frase amb doble intenció.

Felip VI, que va arribar acompanyat de la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría i del delegat del Govern central a Catalunya, Enric Millo, va oferir unes paraules

principalment en anglès però també en català i castellà. «[El Mobile és fruit] d'una intensa tasca de cooperació i coordinació» entre el Govern central, la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona i el GSMA, l'entitat organitzadora de la fira de tecnologia mòbil més important del món, va subratllar. I va apuntalar aquesta idea amb un avís a bons entenedors en què va defensar que la col·laboració «lleial i generosa» és una «exigència ineludible».

CATALUNYA I BCN COM A ACTIUS // Abans que el Rei va parlar Puigdemont, que va coincidir amb l'alcalde Ada

Colau (que l'havia precedit en els discursos) a l'hora d'oferir Catalunya i Barcelona com a «actius» del sector tecnològic i defensar així la permanència d'un congrés que posiciona «la nostra nació en el mercat internacional».

El cap del Govern, a més, va aprofitar per anunciar que l'Executiu de la Generalitat impulsarà el programa STEMCat, dedicat a fomentar els estudis de ciències, tecnologia i matemàtiques entre els escolars. Aquest pla, va dir, està «en la línia de les accions d'altres nacions i del mateix Mobile, que aquest any dedica un espai per a joves. ≡

El negoci de les teves dades

Telefónica presenta una nova plataforma perquè els clients puguin vendre la seva informació

PAULA SOLANAS
BARCELONA

La privacitat de les dades dels clients es va convertir en un dels al·legats preferits de l'expresident de Telefónica César Alierta contra les grans empreses digitals com Google o Facebook, a qui l'empresari va arribar a exigir en alguna ocasió que paguessin per fer servir les seves xarxes. Després de les declaracions del setembre passat de l'actual dirigent de la companyia, José María Álvarez-Pallete, que va suggerir que Telefónica faria pagar a aquestes plataformes per les dades dels seus clients, tot feia pensar que l'operador presentaria ahir la seva nova croada contra aquestes empreses. La misteriosa quarta plataforma de Telefónica, però, no és un nou episodi en la picabaralla entre les empreses de telecomunicacions i les plataformes d'internet, sinó un intent perquè les dades dels seus clients es converteixin en palanca de creació de valor per a la companyia i per al client mateix.

En el marc del Mobile World Congress, que arrenca avui a Barcelona, l'operador es va voler reservar part del protagonisme de la jornada d'ahir, la més important per a les presentacions, per estrenar aquest projecte, batejat com a Aura. La quarta plataforma de l'empresa –la primera és la seva xarxa d'infraestructures; la segona, la de sistemes, i la tercera, els seus productes i serveis digitals– vol que siguem més conscients de les dades que compartim. Fidelitzar els clients s'ha convertit en el pitjor malson per als operadors, que últimament han trobat un nou ganxo per evitar que els usuaris els abandonin gràcies als paquets convergents i els continguts audiovisuals.

Ara Telefónica pretén que els clients gestionin la informació que generen amb l'ús dels seus serveis a través d'una plataforma. "Has de poder emportar-te les teves dades on vulguis", va explicar l'*exhacker* Chema Alonso, que ara és el director de dades de l'empresa. De fet, l'empresa permetrà que els clients eliminin la informació si ho desitgen o se l'emportin a un altre operador si marxen de Telefónica. L'Aura està basat en la intel·ligència artificial que ha desenvolupat amb Microsoft i tindrà forma d'assistent virtual amb reconeixement de veu. D'aquesta manera, els clients li podran preguntar al *chatbot* tot tipus de dubtes sobre els serveis que tenen contractats.

Però, quina informació tindrà l'Aura? Des de les sèries que mires, fins a la ubicació del teu senyal mò-

PERE VIRGILI

Ple institucional per donar la benvinguda al Mobile

El sopar inaugural de la cita mundial del mòbil reuneix a taula el rei Felip VI amb Puigdemont, Colau i Sáez de Santamaría

El Palau de la Música va ser ahir l'escenari del sopar de benvinguda un any més al MWC. En els parlaments, l'alcaldeessa Ada Colau va demanar un congrés amb més "impacte social", mentre que el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va oferir Catalunya com a "actiu" per a les noves tecnologies i Felip VI va destacar l'esperit emprenedor de Barcelona.

Valor
El client tindrà el control de les dades, però serà un ecosistema obert a tercers

bil o les hores en què fas servir WhatsApp, si ets client de Telefónica, esclara. Tot això quedarà recollit en una interfície, que l'usuari podrà consultar a temps real. L'aplicació tindrà accés al teu comportament de manera agregada, sense saber els continguts de les teves trucades o els missatges que envies.

I això té un valor per a moltes empreses digitals. Pallete va explicar que la plataforma serà "un ecosistema obert" a altres companyies que s'hi vulguin incorporar. El model

encara no és gaire clar –s'activarà durant l'any que ve–, però obre la porta a fer que els clients puguin decidir quines d'aquestes dades cedixen a altres empreses a canvi de, per exemple, descomptes o serveis exclusius. No obstant, la companyia no va voler concretar si cobrarà en un futur per fer aquesta intermediació que ara és gratuïta.

La plataforma també tindrà un filó comercial per a l'empresa, que podrà oferir paquets, i tarifes, més personalitzades gràcies a les dades

que reculli dels usuaris. Durant la presentació d'ahir, però, l'empresa va vestir la plataforma amb exemples de caire més social com ara una col·laboració amb l'Unicef en què els clients de Telefónica comparteixin amb l'ONG la seva ubicació per detectar l'expansió d'epidèmies.

"Transparència"

Curiosament, Facebook, un dels blancs habituals de les crítiques de l'operador contra les plataformes d'internet, també es va presentar com a col·laborador, a través de la seva aplicació per a casos d'emergència Safety Check, que va servir com a exemple dels possibles usos d'Aura. De fet, Alonso va assegurar que l'empresa s'ha reunit amb els consellers delegats de companyies com Facebook, Apple o Google, i que estan "alineades" amb el projecte.

Transparència va ser la paraula més repetida pels directius de Telefónica mentre intentaven fer entendre a l'audiència per què s'han passat part dels últims quatre anys desenvolupant aquesta quarta plataforma. "Això va de valors, seguretat, transparència i empoderar els usuaris", repetia el president del grup, José María Álvarez-Pallete.

Un assistent virtual, el teu nou gestor

Amb Aura, Telefónica s'ha apuntat a una tendència cada vegada més comuna. Els assistents virtuals o *chatbots* són una tecnologia basada en la intel·ligència artificial que està cridada a substituir feines com l'atenció al client de les empreses. De fet, el director de dades de Telefónica, Chema Alonso, va explicar ahir durant la presentació

que l'assistent resoldrà alguns dels dubtes més comuns dels seus clients com ara demanar informació sobre els serveis contractats o les dades mòbils que s'han consumit. És per això que la plataforma també permetrà a la companyia retallar en els costos que impliquen els *call centers*. A més, Aura es podrà integrar en altres sistemes com l'assistent d'Amazon, l'Alexa.

NACIONAL**P11-13**

El president Puigdemont parla amb el rei ■ M. PÉREZ / EFE

Puigdemont lloa la importància del MWC per al país

Felip VI destaca el valor de la cooperació entre els governs català i espanyol en el marc d'un congrés que comença avui

L'oportunitat tecnològica del Mobile World Congress

El rei lloa la col·laboració “lleial” per organitzar el MWC

■ Felip VI coincideix amb Puigdemont en el marc del congrés del mòbil i remarca la cooperació entre els governs català i espanyol ■ El president destaca la importància del MWC “per a la nostra nació”

Redacció
BARCELONA

El rei Felip VI i el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, van coincidir ahir en el sopar de benvinguda als assistents al Mobile World Congress (MWC), al Palau de la Música, en què el monarca va lloar la intensa tasca de cooperació i coordinació entre els governs espanyol i català i l'Ajuntament de Barcelona en l'organització del congrés. “Aquesta col·laboració lleial i generosa és la que millor facilita el creixement econòmic, un augment de la interconnexió entre les persones i el progrés i benestar

La frase

“La col·laboració lleial i generosa és la que millor facilita el creixement econòmic”

Felip VI
REI ESPANYOL

general de la societat”, va afirmar Felip VI en l'únic missatge de contingut polític del seu discurs. “El reconeixement de tots fa possible que aquesta cita aportí prestigi i reputació a Barcelona i el conjunt d'Espanya”, va observar.

Pel seu cantó, Puigdemont va destacar que mol-

El president, Carles Puigdemont, amb el rei Felip VI, en l'arribada al sopar de benvinguda als assistents al Mobile World Congress, ahir al Palau de la Música ■ EFE / MARTA PÉREZ

tes empreses globals trien Catalunya per instal·lar-hi el seu negoci internacional i va recordar la importància clau del MWC “per a la nostra nació” per situar-se com un referent a l'estranger. “Continuem treballant junts connectant el món”, va resoldre.

Era la primera trobada després de la sentència del cas Nóos i del judici del 9-N contra Artur Mas. Feia tres mesos que Felip VI no visitava Catalunya. Abans dels discursos, el rei i Puigdemont s'havien saludat cordialment en trobar-se en la recepció prèvia al sopar. En arribar al Palau de la Música, l'esperaven el president, l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i el ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, Álvaro Nadal.

Felip VI va arribar acompanyat de la vicepresidenta espanyola, Soraya Sáenz de Santamaría, i del delegat del seu govern a Catalunya, Enric Millo. Al voltant de l'edifici es van registrar algunes protestes en defensa de la independència. ■

27 Febrero, 2017

El Rei reclama col·laboració institucional davant Puigdemont

► *Felip VI i el president mantenen una conversa a part en el sopar del Mobile*

► *El cap del Govern i l'alcalde de Barcelona ofereixen Barcelona al MWC per al futur*

MANÉ ESPINOSA

Distesos. Malgrat la tensió política entre els governs central i català, el sopar inaugural del Mobile World Congress a Barcelona, amb la presència del Rei i de la vicepresidenta Santamaría, va transcórrer amb cordialitat. **POLÍTICA 13**

27 Febrero, 2017

La Corona a Catalunya

El Rei considera la col·laboració institucional una exigència ineludible

Puigdemont i Felip VI mantenen un apart en el sopar inaugural del MWC

NINOT

TONI BATLLORI

LA CRÒNICA

Mariàngel Alcázar
Barcelona

Harmonia al Palau de la Música. Tots els components de l'orquestra institucional es van compassar ahir a la nit per donar relleu a la celebració del Mobile World Congress (MWC) i oferir una melodia afanada i una imatge d'unitat al sopar inaugural que va presidir el Rei, amb l'assistència de la vicepresidenta del Govern, Soraya Saénz de Santamaría, i el president de la Generalitat, Carles Puigdemont. La cordialitat entre els representants institucionals va marcar una vetllada que va incloure un breu apart entre el cap de l'Estat i el president de la Generalitat i l'afirmació del monarca, durant el discurs que va fer, que la col·laboració "llei i generosa" entre les diverses institucions és una "exigència ineludible".

Felip VI, en la seva primera visita a Catalunya des que ha començat el 2017, va complir amb el seu compromís amb el MWC com ha fet els últims quatre anys, el primer com a Príncep i els tres últims, com a Rei. El sopar inaugural, que convoca autoritats i empresaris vinculats al món digital, es va fer al Palau de la Música, la platea del qual es va cobrir amb tarimes per posar-hi les taules, mentre a l'escenari els oradors centraven les seves paraules en la importància de la celebració del congrés per a Catalunya i per a Espanya. Va ser el Rei l'únic que va transcendir en el fet puntual de fer servir el MWC com a exemple d'"una intensa tasca de cooperació i coordinació entre institucions, en aquest cas l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya, el Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital i els organitzadors. Felip VI va assegurar que la col·laboració "llei i generosa" entre les diverses institucions de l'Estat, a més de ser una

MANÉ ESPINOSA

L'alcalde de Barcelona, el president de la Generalitat, el Rei i la vicepresidenta del Govern central

"exigència ineludible", és "la millor via per impulsar el creixement econòmic, un coneixement més gran entre les persones i el progrés i el benestar general de la societat.

Felip VI va pronunciar la major part del discurs en anglès, però també va usar el castellà i el català i va ser en la part d'aquest últim idioma quan va incloure les frases dedicades a subratllar la importància de la col·laboració institucional. Segons el parer del Rei, "el suport de tots" fa possible la celebració del MWC, que aporta "prestigi, reputació i reconeixement a Barcelona, a Catalunya i al conjunt d'Espanya". "Com a espanyols", va dir el Rei, "agraïm al GSMA haver escollit Barcelona per acollir el fòrum, que reunirà en el transcurs de quatre dies unes 2.000 empreses per presentar les seves úl-

Mòbils, audiències i advocats

■ Tres mesos després de la seva última visita a Barcelona, amb motiu del lliurament de les medalles de Foment del Treball, el Rei va tornar ahir per quedar-s'hi 24 hores. Aquest matí, al recinte firal de Gran Via, el Rei presidirà l'obertura oficial del Mobile World Congress i després, al palauet Albéniz, rebrà en audiència la junta de govern de la Reial Acadèmia de Ciències Econòmiques i Financeres, el comitè executiu del Foment del Treball Nacional i, a primera hora de la tarda,

la direcció del Consorci de la Zona Franca de Barcelona. L'agenda del Rei es tancarà a última hora del vespre amb l'acte que organitza el bufet Cuatrecasas a la seva nova seu a Barcelona, amb motiu del centenari de l'entitat. La presència del Rei a Barcelona coincideix amb un moment en què s'ha revifat la tensió entre el Govern central i el de la Generalitat per la celebració de diversos processos judicials derivats de la consulta que va tenir lloc el 9 de novembre del 2014.

times novetats tecnològiques".

El president de la Generalitat, que després d'una salutació en català, va pronunciar el discurs en anglès, va avançar que el Govern aprovarà aquesta setmana un nou programa per estimular les vocacions tecnològiques entre els alumnes d'ensenyament secundari. Puigdemont va presentar aquest pla per pal·liar la falta de treballadors en aquest sector i va afirmar que s'estima que fins al 2020 l'economia europea necessi-

VISITA

Sáenz de Santamaría acompanya el cap de l'Estat en la seva estada a Barcelona

tarà 900.000 treballadors qualificats. Tant el president de la Generalitat, com l'alcalde Ada Colau, van oferir Catalunya i Barcelona, respectivament, com el millor espai on continuar fent el MWC i es van oferir com a "agents i actors actius" de les noves tecnologies. En la seva intervenció, també en anglès, Colau va destacar que les noves tecnologies fan que, no només els negocis es facin de maneres diferents, sinó que també hi hagi una nova manera d'entendre l'economia, la política i la societat.

El Rei, que va viatjar des de Madrid acompanyat per la vicepresidenta del Govern, va ser rebut a les portes del Palau pel president, l'alcalde, el ministre Álvaro Nadal i el delegat del Govern, Enric Millo. Tot i que era a la llista de convidats, i l'any passat sí que hi va anar, en aquesta ocasió la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, no va ser present ahir a la nit al sopar, al qual van assistir unes cent cinquanta persones. A les portes del Palau, es van manifestar un grup de cinquanta persones, que es van identificar com a independentistes radicals i van proferir crits contra la Corona i contra el Rei. ●

Don Felipe con Carles Puigdemont, a su llegada a la cena de inauguración del Congreso Mundial de Móviles. Detrás, Soraya Sáenz de Santamaría y Álvaro Nadal

ABC

EL REY LLAMA A LA COLABORACIÓN «LEAL Y GENEROSA» ENTRE ADMINISTRACIONES

En plena escalada soberanista por el juicio del 9-N, Don Felipe inaugura en Barcelona el Congreso Mundial de Móviles, «un ejemplo del éxito del trabajo conjunto de las instituciones»

[Enfoque y páginas 16, 17 y 39]

Congreso Mundial de Móviles

El Rey llama a la «colaboración leal y generosa» entre las administraciones

► Don Felipe y Puigdemont se saludan cordialmente en la cita tecnológica que coincide con una escalada soberanista por el juicio del 9-N

ÀLEX GUBERN
 BARCELONA

El Rey Don Felipe llamó ayer a la «colaboración leal» entre las administraciones como la mejor forma de garantizar el progreso y el bienestar social. En la cena de inauguración oficial del Congreso Mundial de Móviles (MWC, en sus siglas en inglés) –que se celebra durante esta semana en Barcelona–, Don Felipe volvió a coincidir con el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, en un momento político de especial tensión ante el plan ilegal de los partidos soberanistas de

llevar a cabo un referéndum de autodeterminación y los procesos judiciales que están afrontando sus líderes. Ambos se saludaron cordialmente.

A diferencia de otras intervenciones y visitas a Barcelona, el discurso de Don Felipe no tuvo una especial carga o lectura política, aunque sí que hizo una llamada clara a las instituciones a seguir cooperando de manera unida. Lo explicitó el Rey, en catalán, cuando aludió a la historia de éxito que supone un congreso de móviles que pone Barcelona y España en el escaparate mundial de la tecnología.

Don Felipe recordó que el MWC es fruto de la «cooperación y coordinación» entre el Ayuntamiento de Bar-

celona, la Generalitat de Cataluña, el Gobierno de España y la organizadora de la feria, la GSMA. Así la colaboración «leal y generosa» que se da en este campo es una «exigencia ineludible» que Felipe VI consideró que, llevada al resto de ámbitos, garantiza «el crecimiento económico, el progreso y el bienestar general de la sociedad». El mismo mensaje que el Rey ya lanzó durante la inauguración del congreso de móviles de 2016, cuando Don Felipe animó a «trabajar juntos» en «beneficio del bien común» y de «garantizar la prosperidad de todos».

En la platea del Palau de la Música, donde se sirvió la cena, escuchaban el presidente catalán –que hizo una intervención de contenido económico, sin ninguna referencia política–, la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría –en su enésima visita a Barcelona en las últimas semanas–, los organizadores del congreso y el resto de autoridades, entre estas la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, y el ministro de Energía, Turismo

y Agenda Digital, Álvaro Nadal.

La corrección institucional presidió tanto la cena como el recibimiento de las autoridades. En la mesa presidencial, a la derecha de Don Felipe, el jefe del Ejecutivo catalán; a su izquierda, Granryd Mats, director general del GSMA. Cordialidad y buenas formas. Solo el ruido de fondo de una minúscula protesta independentista y otra de carácter social a las puertas del Palau alteró algo la entrada de las autoridades al Palau.

Tensión política

La presencia del Rey en Barcelona –hoy prosigue con una intensa agenda– coincide con un periodo especialmente tenso del proceso soberanista, cuando buena parte de sus líderes comienzan a rendir cuentas ante la Justicia por sus políticas secesionistas. Hoy mismo el diputado y exconsejero de la Generalitat Francesc Homs declara ante el Tribunal Supremo en la primera jornada del juicio por la organización de la consulta del 9-N. Hace tres

INES BAUCELLS

Don Felipe presidió la mesa de la cena inaugural del Congreso Mundial de Móviles. A su derecha, Puigdemont, Bonet y Álvarez Pallete. A su izquierda, Mats Granryd

DOS CITAS CON PUIGDEMONT

La intensa agenda de Don Felipe en Barcelona

À. G. BARCELONA

El Rey tendrá una apretada actividad durante su visita de dos días a Barcelona, que comenzó ayer con motivo de la inauguración del Congreso Mundial de Móviles. Don Felipe coincidirá al menos en dos ocasiones con el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, quien también tendrá ocasión de saludar e intercambiar impresiones con la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría. Además ha viajado el ministro de Energía, Turismo y Agenda Digital Álvaro Nadal.

Es el primer desplazamiento que el Rey hace a Cataluña desde el pasado 17 de noviembre, cuando presidió una entrega de medallas organizada por la patronal Foment del Treball en Barcelona.

Don Felipe abrió su agenda ayer con la tradicional cena de bienvenida de los asistentes al Congreso, en la que ha participado en las últimas tres ediciones, en la de 2014 como Príncipe. A esa cena asistieron la vicepresidenta del Gobierno, el ministro de Energía, el presidente de la Generalitat, el delegado del Gobierno

en Cataluña (Enric Millo) y la alcaldesa de Barcelona (Ada Colau). Precisamente, la vicepresidenta está intentando desde hace semanas cuadrar agendas para tener una reunión con Colau, dentro de la ronda que está manteniendo con diferentes alcaldes catalanes.

Hoy, desde las nueve y cuarto de la mañana, el Rey presidirá la apertura oficial del Congreso Mundial de Móviles, de nuevo con Puigdemont, Forcadell, Colau y Sáenz de Santamaría. Desde el recinto ferial de Gran Vía, Don Felipe se desplazará al Palacio de Albéniz de Barcelona para tener tres audiencias. La primera será con la junta de gobierno de la Real Academia de Ciencias Económicas y Financieras, que le entregará su medalla de honor, la segunda con el comité ejecutivo del Foment del Treball Nacional y la tercera con la dirección del Consorcio de la Zona Franca de Barcelona.

Por la tarde, la agenda se completará con el acto que organiza el bufete Cuatrecasas en su nueva sede de Barcelona, con motivo del centenario de la entidad.

CARLES PUIGDEMONT
PRESIDENTE DE LA GENERALITAT

«Bienvenidos a un país inteligente a la cabeza de las revoluciones tecnológicas», señaló Puigdemont en un discurso pronunciado únicamente en inglés

ADA COLAU
ALCALDESA DE BARCELONA

«Barcelona ha tomado medidas para hacer un Congreso de Móviles más abierto a la ciudadanía dándole una dimensión más social y económica»

ÁLVARO NADAL
MINISTRO DE AGENDA DIGITAL

«España es uno de los países más avanzados del mundo en redes de telecomunicaciones», apuntó el ministro, orgulloso de que Barcelona acoja el MWC

semanas quedaba visto para sentenciar la causa que por el mismo motivo llevó al expresidente Artur Mas y las exconsejeras Rigau y Ortega ante el TSJC, mientras que en pocas semanas se espera conocer la fecha del juicio contra la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, por permitir votar en la cámara catalana la llamada «hoja de ruta soberanista». Por no hablar de las últimas novedades sobre el caso del 3% y el comienzo el miércoles del juicio por el saqueo del Palau de la Música, en el que CDC aparece como beneficiario de las comisiones que se vehiculaban a través de la institución.

Nada de esto se trasladó ayer en la cena oficial para inaugurar el congreso, en lo que constituye anualmente una suerte de tregua en aras de un evento que aporta «prestigio, reputación y reconocimiento a Barcelona, Cataluña y al resto de España», tal y como apuntó Don Felipe, en una intervención principalmente en inglés —«lingua franca» de este MWC—, pero también en castellano y catalán.

Además de llamar a las administraciones a seguir colaborando de manera leal, Don Felipe aludió también a aspectos concretos de la tecnología móvil, poniendo especial énfasis en su vertiente social e inclusiva. Así, y del mismo modo que instaba a Europa a tener un papel tractor en el desarrollo de la tecnología 5G, instaba a no olvidar que, al margen de los beneficios que esta tecnología puede aportarnos, también debe ser un estímulo para avanzar hacia una sociedad más «abierto, inclusiva, cohesionada y por

Trabajo conjunto

Don Felipe recuerda que el éxito del Congreso Mundial de Móviles se explica por la colaboración de Ayuntamiento, Generalitat y Gobierno

Normalidad institucional

Normalidad institucional, protesta independentista testimonial y discursos de Puigdemont y Colau sin carga política, claves de la apertura oficial del MWC

tanto más próspera». En esta línea, Don Felipe señaló que «no podemos renunciar» a estos objetivos, del mismo modo que «debemos buscar el desarrollo más seguro y humanístico de nuestros avances tecnológicos y materiales».

Al respecto, el Rey recordó que, como ya dijo en la edición del año anterior, sigue habiendo «grupos enormes de población en el mundo que todavía no se han beneficiado de la tecnología móvil». Únicamente el acceso de esta población a la cultura digital

y tecnológica hará posible un «verdadero desarrollo digital sostenible».

Agenda común

Por su parte, el presidente de la Generalitat, que aludió en su intervención a Cataluña como «nuestra nación», y la alcaldesa de Barcelona ofrecieron Cataluña y su capital, respectivamente, como el mejor espacio en el que seguir celebrando el Congreso Mundial de Móviles en el futuro, como «agentes y actores activos» de las nuevas tecnologías.

Don Felipe y Puigdemont vuelven a coincidir esta mañana en el recorrido inaugural del MWC, una feria que se estima produce un impacto solo en Barcelona y su área metropolitana de más de 450 millones de euros.

Más información en páginas de la sección de Sociedad

Las mejores imágenes de la inauguración del Congreso Mundial

Congreso Mundial de Móviles

El nuevo «ewatch» de la compañía Huawei

AFP

Álvarez-Pallete en la presentación de «Aura», la plataforma interactiva de Telefónica

EFE

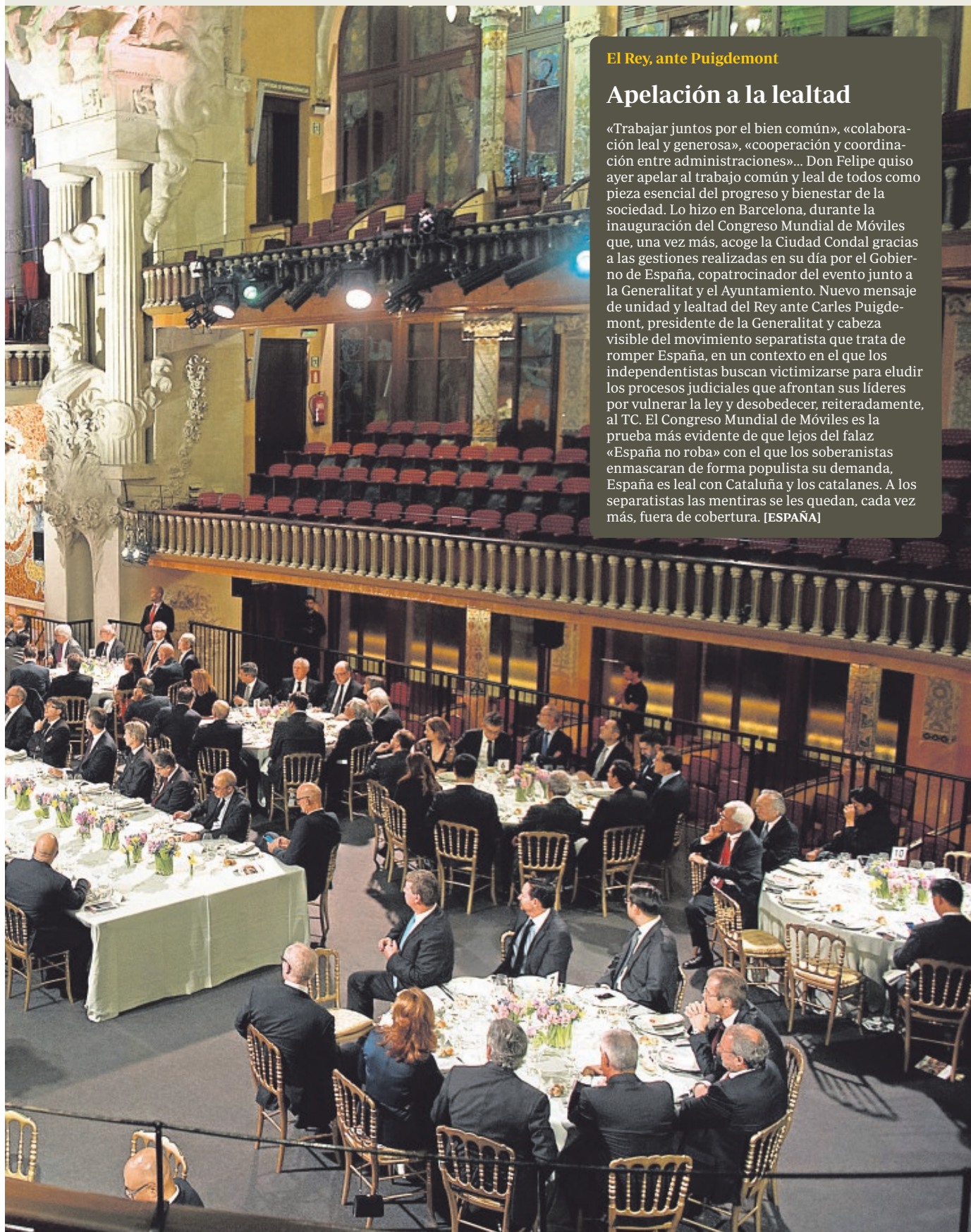
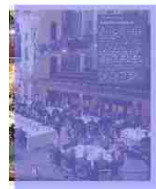

Periodistas toman una foto del nuevo modelo de Nokia, el 3310

AFP

Aspecto del Palau de la Música de Barcelona, que acogió el acto de presentación del congreso

El Rey, ante Puigdemont

Apelación a la lealtad

«Trabajar juntos por el bien común», «colaboración leal y generosa», «cooperación y coordinación entre administraciones»... Don Felipe quiso ayer apelar al trabajo común y leal de todos como pieza esencial del progreso y bienestar de la sociedad. Lo hizo en Barcelona, durante la inauguración del Congreso Mundial de Móviles que, una vez más, acoge la Ciudad Condal gracias a las gestiones realizadas en su día por el Gobierno de España, copatrocinador del evento junto a la Generalitat y el Ayuntamiento. Nuevo mensaje de unidad y lealtad del Rey ante Carles Puigdemont, presidente de la Generalitat y cabeza visible del movimiento separatista que trata de romper España, en un contexto en el que los independentistas buscan victimizarse para eludir los procesos judiciales que afrontan sus líderes por vulnerar la ley y desobedecer, reiteradamente, al TC. El Congreso Mundial de Móviles es la prueba más evidente de que lejos del falaz «España no roba» con el que los soberanistas enmascaran de forma populista su demanda, España es leal con Cataluña y los catalanes. A los separatistas las mentiras se les quedan, cada vez más, fuera de cobertura. [ESPAÑA]

INÉS BAUCELLS

La nueva BlackBerry Key One.

El Mobile World Congress 2017 abre mañana sus puertas en la Ciudad Condal

EUROPA PRESS-BARCELONA

El Rey presidirá hoy la cena de bienvenida del Mobile World Congress (MWC) 2017, ofrecida por la Barcelona Mobile World Capital y la GSMA en el Palau de la Música, donde también estarán el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, y la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría. El MWC 2017 tendrá lugar del 27 de febrero al 2 de marzo y tendrá un impacto económico de 465 millones de euros.

27 Febrero, 2017

EFE

EL REY APELA A UNA «COLABORACIÓN LEAL Y GENEROSA» Felipe VI pronunció el discurso inaugural del Congreso Mundial de Móviles en presencia de Puigdemont *P. 18*

27 Febrero, 2017

Efe

Felipe VI, a su llegada a la cena oficial del Mobile World Congress junto a Puigdemont, Ada Colau y Sáenz de Santamaría

El Rey apela a una «colaboración leal»

Coincide en la cena oficial del Congreso de Móviles de Barcelona con Puigdemont, con quien se saludó cordialmente. El presidente de la Generalitat no hizo ninguna alusión política

D. FERNÁNDEZ / A. G. MATEACHE - Barcelona/Madrid

Felipe VI inició ayer su maratónica agenda en Barcelona en la cena de bienvenida del Mobile World Congress (MWC) 2017, ofrecida por la Barcelona Mobile World Capital y la GSMA –la entidad organizadora– en el Palau de la Música, a la que también asistió el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, y la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría. A su llegada, a las 19:30 horas, Felipe VI fue recibido al bajarse del coche oficial por el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, con quien se saludó cordialmente, al igual que con la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, y el ministro de Energía, Turismo y Agenda Digital, Álvaro Nadal. El Rey llegó acompañado de la vicepresidenta Sáenz de Santamaría y del delegado del Ejecutivo en Cataluña, Enric Millo.

Una vez concluidos los saludos, el Monarca entró con Colau en el vestíbulo para saludar el resto de

invitados. Llamó la atención que, aunque estuviera en la lista, la presidenta del Parlamento catalán, Carmen Forcadell, no asistió. El Rey pronunció todo su mensaje en clave tecnológica y en inglés, pero al principio reservó unas frases en catalán para resaltar la «intensa cooperación y coordinación» entre el Ayuntamiento de Barcelona, la Generalitat de Cataluña, el Ministerio de Energía, Turismo y Agenda Digital y la GSMA. «Esta colaboración leal y generosa es la que mejor facilita el crecimiento económico, un mejor conocimiento e interconexión entre las personas, el progreso y el bienestar general de la sociedad». El Monarca habló así en el comienzo de un año en el que el Gobierno catalán pretende celebrar su referéndum independentista, en un marco de discretas conversaciones con el Ejecutivo central.

Por quinto año consecutivo, tuvo lugar este encuentro con representantes políticos y económicos –en la edición de 2016 se celebró en el Liceu y en 2015 en el Palacio de Pedralbes de Barce-

lona–. Al margen del discurso de Felipe VI, los asistentes tuvieron ocasión de escuchar a la alcaldesa de Barcelona; el director general de GSM Association, Mats Granryd; el ministro de Energía, Turismo y Agenda Digital, Álvaro Nadal, y el presidente Puigde-

mont. Por su parte, el líder de la Generalitat –al que hubo que ponerle un escalón para no quedar inferior en altura a Don Felipe– evitó hacer ninguna alusión política, si acaso destacó que el negocio digital es de vital importancia para que «nuestra nación se posicione a nivel global», pero refiriéndose a Cataluña. Respecto a invitados del ámbito económico, asistieron altos directivos de las empresas que participan en el MWC, desde de telefonía y tecnológicas a financieras y de automoción, tanto nacionales como internacionales, y también acudirán representantes de entidades empresariales. Al fin y al cabo, pese a que el congreso comienza hoy oficialmente, varios de los principales fabricantes, como Samsung o Nokia, prefirieron presentar ayer sus novedades. El evento da el pistoletazo de salida institucional a un congreso internacional que este año prevé volver a batir sus récords, con más de 101.000 profesionales procedentes de todo el mundo y un impacto económico de 465 millones de euros.

LA AGENDA

► CONGRESO

Inauguración del «GSMA Mobile World Congress 2017»

► AUDIENCIAS

Recibirá en el Palacio Albéniz a la Junta de Gobierno de la Real Academia de Ciencias Económicas, el Comité Ejecutivo de Fomento del Trabajo Nacional y el Comité Ejecutivo del Consorcio de la Zona Franca de Barcelona.

► CUATRECASAS

Visitará la nueva sede por su centenario.

27 Febrero, 2017

Felipe VI destaca en Barcelona la colaboración “leal” de Gobierno y Generalitat

C. S. B., **Barcelona**

En un discurso en inglés, español y catalán, muy centrado en el acontecimiento, el Rey destacó ayer en Barcelona “la colaboración leal y generosa” que han mantenido el Gobierno de España, la Generalitat y el Ayuntamiento de Barcelona en la nueva edición del Mobile World Congress (MWC), que anoche arrancó con una cena en el Palau de la Música Catalana.

El Rey, que coincidió con el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont; la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de

Santamaría; y la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, atribuyó el éxito del MWC a la “intensa tarea de cooperación y coordinación” entre las distintas Administraciones. Palabras que cobran un especial significado en el contexto de enfrentamiento entre la Generalitat y el Gobierno central con el desafío soberanista.

“La colaboración en este ámbito”, incidió el jefe del Estado, “constituye una exigencia ineludible”. Y añadió que esa colaboración “leal y generosa es la que mejor facilita e impulsa el crecimiento económico, un mayor conoci-

miento e interconexión entre las personas, y el progreso y el bienestar de la sociedad”.

Ese “apoyo de todos”, subrayó, “hace posible que esta cita de referencia mundial aporte prestigio,

reputación y reconocimiento a Barcelona, Cataluña y al conjunto de España”.

Felipe VI y Puigdemont hablaron brevemente durante su encuentro antes de la cena y lo hicie-

ron en un tono cordial. El discurso de Puigdemont también se centró en el acontecimiento. El Rey, que inaugura hoy el MWC en un acto en el que vuelve a coincidir con Puigdemont, mantiene una intensa agenda en Barcelona, algo que no pasa inadvertido en el momento de tensión política que sacude la política.

Una de las citas cobra especial relevancia. Se trata de la audiencia al comité ejecutivo de Foment del Treball Nacional, la principal patronal catalana, que tiene una oposición muy definida contra la independencia de Cataluña. Cataluña ha sido un punto cardinal para Felipe VI desde su proclamación en 2014. Entonces, el conflicto entre la Generalitat y el Gobierno llevaba varios capítulos escritos y la tensión no paraba de aumentar. Desde ese momento, Cataluña fue prioritaria en su agenda. En los últimos años, con alguna variación, la ha visitado casi todos los meses, pero nunca había acumulado tantos actos como los previstos para ayer y hoy.

27 Febrero, 2017

PEL FORAT DEL PANY

El Rei i l'alcaldeessa gestant

EL sopar de gala celebrat ahir a la nit al Palau de la Música de Barcelona amb motiu del Mobile World Congress va propiciar gestos de cordialitat entre les autoritats assistents, com va passar amb l'interès immediat del rei Felip VI per l'estat de gestació de l'alcaldeessa de Barcelona, a l'inici del vuitè mes d'embaràs. Ada Colau va somriure i es va acariciar la panxa. Espera un segon nen (Luca, el primogènit, ja ha complert els cinc anys). Les autoritats van conversar al vestíbul de l'edifici modernista de Domènech i Montaner, d'on van retirar les butaques de platea per instal·lar les taules per a 150 comensals. Tant la vicepresidenta del Govern central, Soraya Sáenz de Santamaría, com l'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau, van vestir de negre, una opció elegant per a sopars d'aquesta mena, amb talons. Alguns dels assistents es tornaran a veure les cares aquest matí –com el Rei i el president Carles Puigdemont– al recinte firal del Mobile World Congress.

El Rey pide cooperación «leal» entre instituciones

Ensalza ante Puigdemont el éxito del Mobile World Congress para destacar la labor conjunta de la Generalitat y el Gobierno

CRISTINA RUBIO BARCELONA

Fiel a su cita con el Mobile World Congress (MWC), el rey Felipe VI acudió anoche a la cena de inauguración del Salón de telefonía móvil más importante del mundo, un acto en el que coincidió con la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría, y el *president* de la Generalitat, Carles Puigdemont. Un encuentro mediático, el primero de 2017 y con el referéndum catalán en la agenda soberanista, donde el Rey aprovechó el éxito del congreso para llamar a las diferentes administraciones a mantener una «colaboración leal y generosa».

En un discurso en catalán, castellano y sobre todo en inglés, Felipe VI mencionó de forma explícita el trabajo del Ayuntamiento de Barcelona, la Generalitat, el Ministerio de Industria y la GSMA (la entidad organizadora) en la celebración del MWC para poner en valor y reivindicar una «colaboración leal y generosa» entre instituciones. «Es la que mejor facilita e impulsa el crecimiento económico, un mayor conocimiento e interconexión entre las personas, y el progreso y el bienestar general de la sociedad», apuntó.

En su parlamento, el Rey aseguró que el trabajo «conjunto» de las distintas administraciones implicadas «hace posible que esta cita de referencia mundial aporte prestigio, reputación y reconocimiento a Barcelona, Cataluña y al conjunto de España».

Palabras que se pueden interpretar como una llamada a la unión en plena *operación diálogo* del Gobierno con la Generalitat ante sus actores protagonistas, con Puigdemont y Sáenz de Santamaría en primer plano.

En cambio, Carles Puigdemont no hizo ninguna referencia ni explícita ni implícita al proceso soberanista ni al diálogo en su parlamento y sólo se limitó a poner en valor las capacidades y el atractivo empresarial de Cataluña dentro del ecosistema móvil. En un discurso de perfil bajo, el *president* de la Generalitat se centró en la faceta económica y sólo resaltó el papel «distintivo» de la industria catalana como *hub* de innovación de referencia mundial.

La relación entre Felipe VI y Carles Puigdemont fue en todo momento muy protocolaria. A su llegada, el Monarca —acompañado por la vicepresidenta y el delegado del Gobierno, Enric Millo— fue recibido por el propio Puigdemont y la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, además del ministro de Ener-

El presidente de la Generalitat habla con el Rey, anoche, en Barcelona. J. SOTERAS

gía, Turismo y Agenda Digital, Álvaro Nadal. Ya en el interior del Palau de la Música, Puigdemont y Felipe VI se sentaron de lado e intercambiaron algunas impresiones, mientras Sáenz de Santamaría sí que habló mucho más animadamente con Colau. Quien no estuvo fue la presidenta del *Parlament*, Carme Forcadell, presente el año pasado en la misma cena.

El desembarco del Rey y de los distintos representantes del Gobierno en Cataluña para el Mobile World Congress coincide con la escalada de tensión entre el Ejecutivo central y el catalán por los distintos procesos judiciales abiertos sobre el proceso soberanista, entre ellos la querrela que afecta a la propia Forcadell por permitir la votación de la hoja de ruta independentista.

El Rey pide cooperación «leal» entre instituciones

Ensalza ante Puigdemont el éxito del Mobile World Congress para destacar la labor conjunta de la Generalitat y el Gobierno

CRISTINA RUBIO BARCELONA

Fiel a su cita con el Mobile World Congress (MWC), el rey Felipe VI acudió anoche a la cena de inauguración del Salón de telefonía móvil más importante del mundo, un acto en el que coincidió con la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría, y el president de la Generalitat, Carles Puigdemont. Un encuentro mediático, el primero de 2017 y con el referéndum catalán en la agenda soberanista, donde el Rey aprovechó el éxito del congreso para llamar a las diferentes administraciones a mantener una «colaboración leal y generosa».

En un discurso en catalán, castellano y sobre todo en inglés, Felipe VI mencionó de forma explícita el trabajo del Ayuntamiento de Barcelona, la Generalitat, el Ministerio de Industria y la GSMA (la entidad organizadora) en la celebración del MWC para poner en valor y reivindicar una «colaboración leal y generosa» entre instituciones. «Es la que mejor facilita e impulsa el crecimiento económico, un mayor conocimiento e interconexión entre las personas, y el progreso y el bienestar general de la sociedad», apuntó.

En su parlamento, el Rey aseguró que el trabajo «conjunto» de las distintas administraciones implicadas «hace posible que esta cita de referencia mundial aporte prestigio, reputación y reconocimiento a Barcelona, Cataluña y al conjunto de España».

Palabras que se pueden interpretar como una llamada a la unión en plena *operación diálogo* del Gobierno con la Generalitat ante sus actores protagonistas, con Puigdemont y Sáenz de Santamaría en primer plano.

En cambio, Carles Puigdemont no hizo ninguna referencia ni explícita ni implícita al proceso soberanista ni al diálogo en su parlamento y sólo se limitó a poner en valor las capacidades y el atractivo empresarial de Cataluña dentro del ecosistema móvil. En un discurso de perfil bajo, el president de la Generalitat se centró en la faceta económica y sólo resaltó el papel «distintivo» de la industria catalana como *hub* de innovación de referencia mundial.

La relación entre Felipe VI y Carles Puigdemont fue en todo momento muy protocolaria. A su llegada, el Monarca —acompañado por la vicepresidenta y el delegado del Gobierno, Enric Millo— fue recibido por el propio Puigdemont y la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, además del ministro de Ener-

El presidente de la Generalitat habla con el Rey, anoche, en Barcelona. J. SOTERAS

gía, Turismo y Agenda Digital, Álvaro Nadal. Ya en el interior del Palau de la Música, Puigdemont y Felipe VI se sentaron de lado e intercambiaron algunas impresiones, mientras Sáenz de Santamaría sí que habló mucho más animadamente con Colau. Quien no estuvo fue la presidenta del Parlamento, Carme Forcadell, presente el año pasado en la misma cena.

El desembarco del Rey y de los distintos representantes del Gobierno en Cataluña para el Mobile World Congress coincide con la escalada de tensión entre el Ejecutivo central y el catalán por los distintos procesos judiciales abiertos sobre el proceso soberanista, entre ellos la querrela que afecta a la propia Forcadell por permitir la votación de la hoja de ruta independentista.

El Rey y Carles Puigdemont, en la cena del MWC de 2016

EFE

Intensa agenda del Rey en Barcelona con motivo del MWC

► Don Felipe coincide con Puigdemont en la cena oficial del congreso

ABC
BARCELONA

Felipe VI va a mantener una intensa actividad durante su visita de dos días a Barcelona, que arrancará mañana con motivo de la inauguración del Mobile World Congress (MWC), en los que tiene previsto coincidir, al menos en dos ocasiones, con el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont. Se trata del primer desplazamiento que el Rey hace a Cataluña desde el pasado 17 de noviembre, cuando presidió una entrega de premios organizada por la patronal Foment del Treball en Barcelona.

Don Felipe, que durante su estancia en la capital catalana va a estar acompañado de la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría, abrirá su agenda mañana con la tradicional cena de bienvenida a los asistentes al MWC, en la que ha participado en las últimas tres ediciones, en la de 2014 como príncipe.

Además de Puigdemont, en el acto que tendrá lugar en el Palau de la Música estarán la presidenta del Parlamento catalán, Carme Forcadell, la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, y el delegado del Gobierno en Cataluña, Enric Millo, entre otras autoridades. Al día siguiente, el jefe del Estado presidirá la apertura oficial del Congreso Mundial de Móviles, de nuevo con Puigdemont, Forcadell, Colau

y Sáenz de Santamaría. Desde el recinto ferial de Gran Vía, Felipe VI se desplazará al Palacete de Albéniz de la capital catalana para mantener tres audiencias, según consta en la agenda de la Familia Real conocida ayer.

La primera será con la junta de la Real Academia de Ciencias Económicas y Financieras, cuya sede está en Barcelona. A continuación, don Felipe se reunirá con el comité ejecutivo del Foment del Treball Nacional y a primera hora de la tarde lo hará con la dirección del Consorcio de la Zona Franca de Barcelona.

Momento político

No es la primera vez que Felipe VI mantiene audiencias en el Palacete Albéniz, puesto que ya lo hizo en marzo de 2015 con el presidente-director general de la Alianza Renault-Nissan, Carlos Ghosn, también aprovechando su presencia por la inauguración del MWC. La agenda del Rey se completará el lunes por la tarde con el acto que organiza el bufete Cuatrecasas en su nueva sede en Barcelona con motivo del centenario de la entidad. Cuatrecasas ha invitado al acto a Puigdemont, aunque aún no está confirmado si asistirá el jefe del Govern, informaron a Efe fuentes del bufete.

La presencia del Rey en Barcelona coincide con un momento en el que se ha reavivado la tensión a cuenta del proceso soberanista por la persistencia del Govern en organizar un referéndum este año y la celebración de diversos procesos judiciales derivados de la consulta que tuvo lugar el 9 de noviembre de 2014.

Felipe VI coincidirá con Colau, Puigdemont y Forcadell

► El Rey asistirá el lunes a la inauguración oficial

Redacción

Felipe VI va a mantener una intensa actividad durante su visita de dos días a Barcelona, que arrancará este domingo con motivo de la inauguración del Mobile World Congress (MWC), en los que tiene previsto coincidir, al menos en dos ocasiones, con el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont.

Se trata del primer desplazamiento que el Rey hace a Catalunya desde el pasado 17 de noviembre, cuando presidió una entrega de premios y

medallas organizada por la patronal Foment del Treball en Barcelona.

CUARTA OCASIÓN

Don Felipe, que durante su estancia en la capital catalana va a estar acompañado de la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría, abrirá su agenda el domingo con la tradicional cena de bienvenida a los asistentes al MWC, en la que ha participado en las últimas tres ediciones, en la de 2014 como príncipe. Además de Puigdemont, en el acto que

tendrá lugar en el Palau de la Música estarán la presidenta del Parlament catalán, Carme Forcadell, la alcaldesa, Ada Colau, y el delegado del Gobierno en Catalunya, Enric Millo, entre otras autoridades.

Al día siguiente, el jefe del Estado presidirá la apertura oficial del MWC, de nuevo con Puigdemont, Forcadell, Colau y Sáenz de Santamaría. Desde el recinto ferial de Gran Vía, Felipe VI se desplazará al Palacio de Albéniz de la capital catalana para mantener tres audiencias, según

El Rey Felipe VI volverá a visitar este año el congreso mundial del móvil en Barcelona.

consta en la agenda de la Familia Real conocida ayer.

La primera será con la junta de gobierno de la Real Aca-

demia de Ciencias Económicas y Financieras, cuya sede está en Barcelona. A continuación, don Felipe se reu-

nirá con el comité ejecutivo de Foment del Treball Nacional y con el Consorcio de la Zona Franca de Barcelona. ►

TRIBUNALS CORRUPCIÓ

El judici pel 'cas Palau' posa sota la lupa el finançament de CDC

L'Audiència jutja des de dimecres Fèlix Millet, Jordi Montull, la seua filla i l'extresorer de Convergència || El judici està previst que duri fins al 27 de juny

AGÈNCIES

BARCELONA | Gairebé vuit anys després que els Mossos escorcollassin el Palau de la Música, l'Audiència jutja aquesta setmana Fèlix Millet pel milionari espoli de l'entitat que va dirigir i del qual suposadament es va lucrar Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), que afronta el procés amb quinze seus embargades i un extresorer al banc dels acusats.

A partir de dimecres vinent i, segons el calendari previst, fins al proper 27 de juny, la Secció desena de l'Audiència de Barcelona jutjarà Fèlix Millet i la seua mà dreta Jordi Montull per l'històric saqueig, que s'eleva a més de trenta milions, perpetrat durant els trenta anys en què van estar al capdavant del Palau de la Música.

Tot just un mes després de l'escorcoll de l'edifici modernista, autèntic cop a un dels bastions culturals de la burgesia catalana, Millet va confessar haver-se emportat 3,3 milions d'euros del Palau. Aquesta xifra, des d'aleshores, no ha parat de créixer, alimentada per noves troballes que van destapar una desviació sistemàtica de fons públics i privats per a tota mena de despeses particulars, des del servei domèstic de tota la família a la boda de les filles.

Juntament amb Millet i Montull, per a qui la Fiscalia demana penes de 27 anys de presó –i 26 per a la filla d'aquest últim, Gemma Montull–, el cas del Palau asseurà al banc l'extresorer de CDC Daniel Osàcar, que afronta una petició de set anys i mig pel paper de mediador en el presumpte pagament de comissions il·lícites de la constructora Ferrovial a la formació a través de l'entitat cultural.

Imatge d'arxiu de l'exresponsable del Palau de la Música, Fèlix Millet.

Iceta: "El 'cas 3%' no va contra l'independentisme"

■ El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va afirmar ahir que les novetats que han sortit a la llum del cas 3% no pretenen anar en contra de l'independentisme català, sinó que és un assumpte que "afecta directament CDC en l'època en què va ser dirigida per Artur Mas".

L'expresident de la Generalitat i president del PDeCAT, Artur Mas, va acusar l'Estat d'intentar "destruir" el PDeCAT "per terra, mar i aire", perquè són conscients que sense aquest partit "no hi haurà Estat" independent per

a Catalunya, després de les informacions aparegudes sobre el presumpte finançament irregular de Convergència.

Segons la Fiscalia Anticorrupció, l'extresorer de CDC Andreu Viloca era la persona responsable de la presumpta concessió d'obra pública a

canvi de comissions, mentre que un empresari ha declarat en secret davant del jutge que instrueix el cas 3% que Mas li va donar instruccions sobre pagaments irregulars a CDC en una reunió juntament amb l'exconseller de Justícia Germà Gordó.

Segons va publicar ahir el diari *El Mundo*, la Guàrdia Civil va intervenir al despatx d'Andreu Viloca un "poder especial" firmat de pròpia mà per Artur Mas en el qual li atorgava el gener de l'any 2011 "la direcció dels negocis del partit".

PODERS A VILOCA

Mas va donar "un poder especial" a Viloca per als "negocis" de CDC, segons el diari *'El Mundo'*

Lentitud judicial davant de la corrupció

Dimecres vinent s'iniciarà per fi el judici del denominat *cas Palau* en el qual Fèlix Millet i Jordi Montull s'asseuran al banc dels acusats com a presumptes màxims responsables del saqueig de fins a 34 milions d'euros del Palau de la Música, una de les institucions culturals més prestigioses de Catalunya. El judici també afecta de ple l'antiga Convergència (l'actual PDeCAT), que Fiscalia imputa com a responsable civil per haver-se beneficiat suposadament de la desviació de fons, ja que afirma que s'hauria embutxacat 6,6 milions abonats per la constructora Ferrovial a través del Palau. Precisament, directius d'aquesta empresa i l'extresorer de CDC Daniel Osácar també seran al banc dels acusats. La vista s'allargarà durant quatre mesos, per la qual cosa encara falta molt temps perquè hi hagi sentència, i arriba gairebé vuit anys després que els Mossos duguessin a terme l'escorcoll que va destapar el cas. Així mateix, d'aquí a dos setmanes també començarà la vista d'un altre presumpte cas de corrupció, el Pretòria, en el qual estan acusats ex alts càrrecs del Govern de CiU com Macià Alavedra i Lluís Prenafeta i antics dirigents del PSC com l'exalcalde de Santa Coloma de Gramenet Bartomeu Muñoz i l'exdiputat Luis García. Igual que l'anterior, els implicats van ser detinguts i posteriorment posats en llibertat amb càrrecs, el 2009. Per això, sigui quina sigui la sentència en els dos casos, el primer que cal exigir és més celeritat judicial en assumptes de suposada corrupció política, perquè el càstig a aquest tipus de comportaments ha de ser prioritari per garantir el bon funcionament de les institucions públiques.

Ara bé, la lentitud de les instruccions d'aquests i altres casos no només és responsabilitat del poder judicial, sinó que el poder polític també hi té un paper decisiu, ja que estableix el marc legal i els mitjans que disposa el sistema judicial, a més de tenir responsabilitat directa sobre el Ministeri Fiscal. I s'ha de concloure que moltes vegades els polítics estan més interessats a frenar o influir sobre determinats procediments que a facilitar la seua agilitació, com ha quedat patent en el que afecta el president autonòmic de Múrcia, del PP, després que el Govern central hagi rellevat el fiscal que va impulsar la investigació.

Joan Marcet repassa en un llibre l'auge i el declivi de CDC

► L'exdirigent del PSC fa referència al cas del Palau de la Música, la refundació en el PDeCat i el «gir sobiranista»

EFE/DdG BARCELONA

■ El professor de Dret Constitucional de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) Joan Marcet repassa en el seu últim llibre l'«auge i declivi» de CDC, posant èmfasi en el cas del Palau de la

Música, la refundació en el PDeCAT i el «gir sobiranista» que situa el partit «en el camí del populisme».

L'exdirigent del PSC ha publicat *Auge y declive de la derecha nacionalista. Del Palau de la Música al PDeCAT*, (Editorial Catarata), amb pròleg del periodista d'*El País* Xavier Vidal-Folch. En 142 pàgines, l'autor relata els primers passos de CDC amb la creació de Jordi Pujol com «un líder per a Catalunya», la coalició de CiU, els go-

verns de Pujol, la trajectòria per l'oposició d'Artur Mas, la recuperació de la Generalitat i la «mutació» de CDC de l'autonomisme a l'independentisme.

Marcet dedica part del llibre al desfalc del Palau de la Música, i sobre aquest assumpte, l'autor remarca que va condicionar «en gran mesura el trànsit de CDC a un nou partit, el PDeCAT, en un intent de trencar amb el seu passat immediat, també en qüestions relacionades amb la corrupció.

26 Febrero, 2017

Tret de sortida al macrojudici a Fèlix Millet i Jordi Montull pel cas Palau

► El procés comença l'1 de març i durarà quatre mesos, en els quals es jutjaran 16 acusats, declararan 115 testimonis i comptarà amb 55 sessions ► El judici també determinarà si Convergència es va finançar il·legalment a través del Palau

DdG GIRONA

■ El de dimecres que ve té tots els números de ser un dels judicis de la dècada. I això que el destí l'ha fet coincidir en el temps amb dos processos d'igual magnitud (tot i que de característiques diferents) com són el del de la infanta Cristina i Iñaki Urdangarin, i el del 9-N a Artur Mas, Irene Rigau i Joana Ortega.

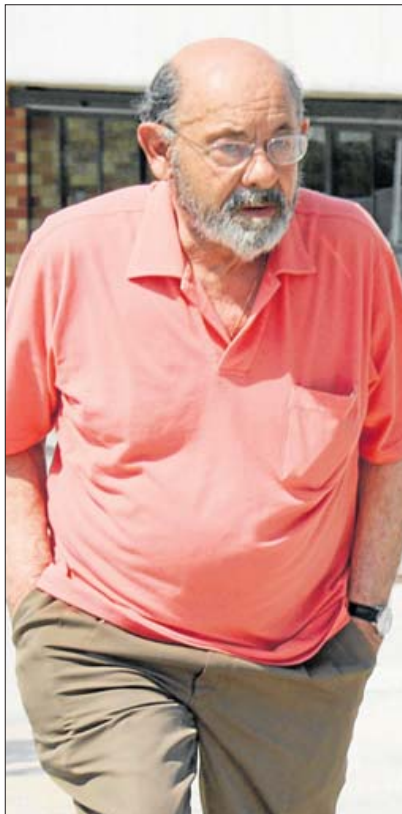
El procés contra Fèlix Millet i Jordi Montull que comença el proper 1 de març és més que un judici. És un macrojudici que arriba vuit anys després i que s'allargarà durant quatre mesos. Pel banc dels acusats no només passaran l'expresident de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música i la seva mà dreta, sinó 14 acusats més i 115 testimonis, entre ells tres exconsellers de la Generalitat com Pere Macias, Felip Puig i Joaquim Nadal.

Tal i com detallava fa uns dies *La Vanguardia*, el judici comptarà amb un total de 55 sessions distribuïdes entre el primer de març i el 27 de juny. El portaran 16 advocats, quatre acusacions particulars i populars que hauran de sintetitzar, analitzar, fiscalitzar i defensar el contingut de més de 60.000 folis que s'han anat acumulant a les dependències judicials des que aquell juliol de 2009 es va destapar un dels casos de corrupció més transcendents de la història moderna de Catalunya i d'Espanya.

Procés a l'espoli

El cas Palau també es coneix com «l'espoli del Palau». I és la història de com un reconegut empresari (Creu de Sant Jordi de 1999), responsable d'un dels bucs insignes de la cultura catalana, va orquestrar una trama per desviar milions d'euros (uns 25 segons el fiscal) per al seu benefici personal.

Segons el fiscal, per executar el saqueig Millet va comptar amb la

► **MILLET I MONTULL, VUIT ANYS DESPRÉS** Fèlix Millet té actualment 81 anys. Des que es va destapar el cas, la seva salut ha empitjorat. De fet, fa dos anys el judici a l'hotel del Palau es va haver de posposar uns 15 dies perquè Millet es va trencar el fèmur en una caiguda. L'antic responsable del Palau hi va anar a declarar en cadira de rodes. Per la seva banda, l'advocat de Montull es va queixar fa temps que el seu client era «com un empestat» que rebia insults pel carrer.

complicitat de col·laboradors com Jordi Montull, la filla d'aquest Gemma Montull, o l'exdirectora del Palau Rosa Garicano. Una de les ramificacions del cas arriba fins i tot a l'antiga Convergència, ja que un dels acusats és l'extresorer de CDC Daniel Osàcar.

De fet, una de les missions del judici és concloure si Convergència es va finançar il·legalment a

través de la Fundació del Palau. Concretament, si l'empresa constructora Ferroviaria va pagar comissions al partit a canvi de contractes públics.

El fiscal del cas és Emilio Sánchez Ulled (el mateix que el del judici del 9-N) i acusa Millet i Montull d'aprofitar-se «descaradament de la confiança pública generada pel prestigi cultural i social

inherent al Palau de la Música, que envoltava amb una aureola d'aparent respectabilitat fins i tot aquells comportaments més dubtosos».

Per la seva banda, els dos acusats principals declararan durant cinc dies: el 8, 9, 10, 16 i 17 de març. Els dies 20 i 22 de març el torn per declarar serà el dels responsables civils com ara Conver-

LES XIFRES 60.000

folis té el cas Palau

► El retard a celebrar el judici s'explica en part per l'acumulació d'informació. El cas Palau compta amb més de 60.000 folis que mostren la magnitud de la causa i que justifiquen l'extensa durada del judici (des del primer de març fins al juny).

Tres exconsellers declararan com a testimonis

► Un altre dels motius que converteixen el cas Palau en un macrojudici és la llarga llista de testimonis que declararan en el judici. Entre ells, tres exconsellers d'Obres Públiques de la Generalitat com Pere Macias, Felip Puig i Joaquim Nadal. També exdiputats com Jordi Cañas (C's), diputats com Jordi Turull (JxS), o l'exdirector de TV3 Brauli Duart.

gència i també els familiars dels principals acusats (les dones de Millet i Montull i les filles del primer). A partir del 24 de març serà el torn del centenar de testimonis, entre els quals hi ha tres exconsellers de la Generalitat que hauran d'explicar els contractes públics relacionats amb el finançament irregular de CDC. El judici es perllongarà fins ben entrat el mes de juny. L'escenari del macrojudici no serà al Palau de Justícia sinó que, per una qüestió d'aforament, les vistes es celebraran a la Ciutat de la Justícia de l'Hospitalet de Llobregat.

CRONOLOGIA

JUDICI
CAS PALAU
El saqueig del Palau de la Música es va orquestrar durant bona part de la primera dècada del segle XXI.

Any 2002 ■ Una nota anònima arriba a les oficines d'Hisenda a Catalunya, avisant d'irregularitats a la Fundació Palau de la Música. El Síndic de Greuges també veu anomalies en la gestió de l'entitat. La denúncia enviada a Hisenda queda arxivada.

Juny 2009 ■ La Fiscalia de Barcelona es querrel·la finalment contra Fèlix Millet i tres alts càrrecs i responsables del Palau de la Música. L'organisme els acusa d'«apropiació indeguda i falsedat».

JULIOL 2009

■ Esclata el cas

La Fiscalia investiga Millet per una desviació de 2 milions d'euros. Posteriorment els Mossos d'Esquadra comencen un escorcoll de 10 hores al Palau de la Música. Millet acaba dimittint i dies després confessa al jutge irregularitats per valor de 3,3 milions d'euros. A mitjan octubre ell i Montull declaren davant del jutge.

Novembre 2009 ■ Un informe pericial conclou que la suma que Millet i Montull van desviar arriba als 31 milions d'euros. El jutge imputa Millet, Montull i la filla d'aquest.

Juny 2010 ■ Millet i Montull entren a la presó durant 13 dies. No ho fan pel cas Palau sinó pel cas de l'hotel del Palau, una causa paral·lela.

Juny 2012 ■ El jutge veu indicis de finançament irregular per part de CDC i declara el partit responsable civil.

Març 2012 ■ El jutge embarga els béns de Millet i Montull.

Any 2014 ■ L'Audiència de Barcelona condemna Millet i Montull a un any de presó pel cas de l'hotel del Palau. El judici es posposava 15 dies perquè Millet es trenca el fèmur.

Juny 2016 ■ El Suprem absol Millet i Montull pel cas de l'hotel del Palau.

Octubre 2016 ■ El TSJC posa l'1 de març com a data per al judici del cas Palau a Millet, Montull i 14 acusats més.

→ EDITORIAL

DESPRÉS DE VUIT ANYS, EL CAS PALAU VA A JUDICI

Dimecres començarà a Barcelona un dels judicis més esperats per la seva rellevància mediàtica i per les conseqüències polítiques que pot tenir: el del saqueig del Palau de la Música. La vista oral s'inicia gairebé vuit anys després que els Mossos d'Esquadra entressin a l'emblemàtica institució cultural i es produïssin les primeres detencions perquè la instrucció es va allargar durant quatre anys (i va ser dirigida per fins a cinc jutges diferents) i després s'han anat produint tota mena de traves formals que evidencien de nou les disfuncions del sistema. En qualsevol cas, quan encara són ben calents altres processos relacionats amb la corrupció que s'acaben de dirimir, com ara Nóos, Gürtel o les targetes *black* de Caja Madrid, arriba el moment que l'expresident del Palau de la Música, Fèlix Millet, i el seu estret col·laborador a la institu-

ció, Jordi Montull, compareguin davant de la Justícia per respondre d'un saqueig valorat en uns 25 milions d'euros. Però no és aquest el principal punt d'interès d'aquest judici -Millet i Montull han confessat una part dels seus delictes- sinó que ho és determinar si el Palau de la Música va servir de tapadora per al finançament il·legal de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC). És per això que entre els acusats hi ha l'extresorer del partit, Daniel Osàcar, i la mateixa Convergència figura al procés com a responsable civil a títol lucratiu (per la qual cosa li van ser embargades les seves seves). El tribunal, en concret, haurà de dictaminar si a través del Palau CDC va cobrar de manera continuada comissions de la constructora Ferrovial, fins a un import total de 6,6 milions d'euros. Entre els setze acusats d'aquest judici -que s'allargarà quatre mesos- hi ha també directius de Ferrovial i altres empresaris.

Per si no n'hi hagués prou, en aquests inicis de març començarà també un altre judici que s'ha fet esperar vuit anys, el del cas Pretòria, que afecta dirigents de CDC i del PSC, acusats de tràfic d'influències, suborn i blanqueig de capitals. Entre els onze processats hi ha els convergents Macià Alavedra (exconseller d'Economia i Finances) i Lluís Prenafeta (exsecretari general de Presidència i mà dreta de Jordi Pujol entre 1980 i 1990) i els socialistes Bartomeu Muñoz (exalcalde de Santa Coloma de Gramenet) i Luis Andrés García, *Luigi* (exdiputat). Segons la Fiscalia, entre 2000 i 2009 van obtenir 45 milions d'euros en comissions il·legals, a través de projectes urbanístics a Santa Coloma de Gramenet, Sant Andreu de Llavaneres i Badalona.

Entre uns i altres, la primavera judicial a Catalunya (i de retruc la política, és clar) es presenta més que intensa i amb molt per aclarir.

(Pàgina 8)

Dimecres comença el judici a Fèlix Millet pel cas Palau

27 Febrero, 2017

Millet té cita amb la justícia vuit anys després

Dimecres comença el judici pel cas Palau

L'Ametlla del Vallès

E.P.
Ara sí. Després de set anys d'instrucció i d'un any més per trobar dates al calendari, **Fèlix Millet**, expresident de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música, haurà de respondre davant d'un tribunal per l'espòli que ells mateixos van confessar per escrit a les arques de la institució que va dirigir des dels anys noranta. Serà a partir d'aquest dimecres i durant un llarg judici programat amb 55 sessions que s'allargaran fins al 27 de

juny. Es farà a l'auditori de la Ciutat de la Justícia, a l'Hospitalet, perquè no hi havia cap sala prou gran a l'edifici de l'Audiència Provincial, al passeig Lluís Companys de Barcelona, per encabir els 16 acusats. Tampoc la trentena de persones togades que es mouran pel judici. Són 24 lletrats de les diferents defenses, quatre acusacions populars i particulars i dues acusacions públiques, segons les dades del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

El judici comença aquest dimecres amb dues sessions dedicades a les qüestions prèvies. No serà fins dimecres 8 de març, quan declari Millet, que obrirà el torn de les declaracions dels acusats. El veí de l'Ametlla, que ara té 81 anys, s'enfronta a una pena de 27 anys i mig de presó a petició de la fiscalia. És

la mateixa que es demana per a qui va ser la seva mà dreta en la direcció de la institució musical, Jordi Montull. Aquesta pena és la suma dels delictes de malversació, falsedat, tràfic d'influències, apropiació indeguda, blanqueig de capitals i delictes fiscals. La dona de Millet, Marta Vallès, i dues filles, Clara i Laia Millet Vallès, consten a la causa com a responsables civils com a participants a títol lucratiu. Declararan entre els dies 20, 21 i 22 de març, segons el calendari inicial del judici.

A partir del 24 de març, serà el torn dels testimonis amb tres veus vallesanes: Esteve Escuer, expresident local de CDC que en el procés d'ins-

trucció va ser exculpat de qualsevol irregularitat relacionada amb l'obtenció de fons del Palau de la Música a través de Millet per finançar campanyes a l'Ametlla i que declarà el 10 d'abril; Jordi Turull, actual president del grup parlamentari de Junts pel Sí, citat per al 25 d'abril, i Felip Puig, exconseller, que haurà de passar per la Ciutat de la Justícia dos dies després. Durant el mes de maig, està previst que es facin les pericials repartides en 11 sessions. Al juny, hi ha reservats 13 dies per a les conclusions i els informes finals de les parts. També la darrera intervenció dels acusats, si ho volen. Si es compleix el calendari i no hi

*Està previst que
Fèlix Millet declari
dimecres de la
setmana que ve, en
la tercera sessió*

El calendari del judici del cas Palau

MARÇ

dll	dm	dc	dj	dv	ds	dg
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Qüestions previes →

Fèlix Millet acusat

Declaren els encausats

Declaren els responsables civils

ABRIL

dll	dm	dc	dj	dv	ds	dg
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Esteve Escuer testimoni

Jordi Turull testimoni

MAIG

dll	dm	dc	dj	dv	ds	dg
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	31	31				

Dies reservats per a testimonis que no s'hagin pogut fer

Dies per a pericials que no s'hagin pogut fer

Fèlix Puig testimoni

JUNY

dll	dm	dc	dj	dv	ds	dg
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Dies de judici
 Pericials
 Declaracions encausats
 Testimonis
 Conclusions i informes
 Festiu

ha entrebancs, el 27 de juny el cas Palau ha de quedar vist

per a sentència.

inicialment condemnat l'any 2014 pel cas de l'Hotel del Palau, derivat del procés de requalificació d'unes finques properes al Palau de la Música. Aquell judici va estar marcat per la caiguda domèstica que va patir just abans de la segona sessió, quan havia de declarar com a acusat. Va trencar-se el cap del fèmur i va haver de ser operat. El judici es va ajornar un parell de setmanes. En primera instància, se li va imposar una pena d'un any de presó: sis mesos per un delictes de tràfic d'influències i sis mesos més per un d'ofertament al tràfic d'influència. La condemna, inferior a un any de presó, no va comportar l'ingrés a presó. A més, el juny de l'any passat el Tribunal Suprem va acabar absolut Millet i Montull.

Les trames catalanes

L'espoli del Palau

El procés de la Casa Nostra

Millet, el sagristà del temple del catalanisme que el va saquejar i ara s'asseu al banc, va nedar entre les dues aigües identitàries de Catalunya

► Mariona Carulla, presidenta de l'Orfeo Català-Palau de la Música.

Jordi Pujol va baixar sense pressa l'escala principal del Palau de la Música. Anava amb la seva dona, Marta Ferrusola, i un escorta. Volia sortir abans que s'acabés l'acte que tenia lloc a la sala principal i llavors, com a expresident de la Generalitat, ja no estava obligat a quedar-se fins al final. El periodista li va sortir al pas abans que agafés el cotxe. Volia conèixer la seva opinió sobre la detenció de Fèlix Millet, que havia tingut lloc pocs mesos abans.

«Marta, vés-te'n tu sola cap a casa. Jo ja hi aniré després», li va dir a la seva dona, habituada a aquestes improvisacions després de tants quinquennis de vida conjugal amb Pujol i amb Catalunya.

Era tardor i la temperatura permetia passejar pel carrer sense abrigar-se gaire. L'expresident i el periodista van estar mitja hora parlant sobre Millet i les seves aventures, amb el compromís que no aparegués res del que havia dit a EL PERIÓDICO l'endemà al matí ni els mesos posteriors.

«Al contrari del seu germà Xavier, no m'he fiat mai de Fèlix Millet», deia Pujol, que recordava els anteriors problemes que aquell havia tingut amb la justícia per assumptes de diners. L'expresident volia deixar clar que no havia mantingut cap tracte amb ell i evocava la seva detenció el 1983 per un frau a Renta Catalana. Pujol parlava i gesticulava amb inhabitual parsimònia, mentre passava diverses vegades per davant de la façana del Petit Palau, al llarg de la plaça

dedicada a Lluís Millet, fundador de l'Orfeo, impulsor del Palau i oncle avi de Fèlix Maria, el saquejador de l'edifici de Domènech i Montaner.

Xavier Millet, germà de Fèlix, es considera molt amic de Pujol. Per aquesta amistat va acceptar presentar-se de candidat a l'alcaldia de Barcelona per Convergència en les primeres eleccions municipals democràtiques i perquè estava convençut —va confessar anys després— que no resultaria elegit ja que guanyaria l'esquerra. Xavier sempre es refereix al seu germà com a Fèlix Maria, per distingir-lo —i distanciar-lo— del seu pare, Fèlix Millet Maristany, destacat financer i mecenes català, fundador d'Òmnium Cultural i patrocinador del Palau de la Música, el temple del catalanisme i escenari d'innombrables fites culturals i polítiques del nacionalisme.

Va ser vicepresident de l'Orfeo gràcies a Joan A. Maragall, un expretendent de la seva mare

El mateix Pujol va ser detingut, torturat per la Policia, jutjat i condemnat en un consell de guerra el 1960 per impulsar un boicot a la visita de Francisco Franco al Palau de la Música, una presència a «la casa nostra» que resultava intolerable per als catalanistes purs.

El sicilià Andrea Camilleri, un dels escriptors més llegits a Europa, explica en un llibre sobre la Cosa Nostra la desconfiança que els seus paisans mostren amb la justícia. L'expressen en refranys com: «La liggi pi l'amici s'interpreta, pi l'autri s'applica» (per

als amics la llei s'interpreta, als altres se'ls aplica).

Montserrat Tusell anomenava afectuosament *bitxitu* el seu espavilat fill Fèlix Maria. Va ser ella qui va intercedir amb èxit perquè entrés el 1976 com a vicepresident de l'Orfeo. Montserrat va fer la petició davant un antic pretendent seu, Joan Anton Maragall, fill del poeta, prestigiós galerista d'art i oncle de Pasqual Maragall. Durant els abans citats *Fets del Palau*, que acabarien amb Pujol entre reixes, els boicotejadors van cantar el llavors sediciós *Cant de la senyera*, una obra que unia els cognoms Millet (Lluís va compondre la música) i Maragall (Joan va escriure la lletra).

Gallina Blanca i 'míster Floïd'

Millet no va ser l'únic imputat pel saqueig del Palau que va usar els seus vincles familiars per entrar en el seu moment a la cúpula d'aquest organisme. Rosa Garicano, que seria investigada per ser directora general del Palau, és filla de Tomás Garicano Goñi, que va ser governador civil de Barcelona en els anys 60. Tot i ser franquista fins al coll, Garicano va permetre per la seva amistat amb el catalanista Millet Maristany que, quan aquest va morir, la seva capella ardent fos instal·lada dins del Palau de la Música, un fet tan insòlit en aquells temps com que alguns mesos després permetés que la senyera onegés al costat de la *rojigualada* a la seva façana amb motiu de la diada de Sant Jordi. Rosa Garicano està casada amb Xavier Ribó, fill de qui va ser un dels homes de confiança de Francesc Cambó i germà de l'actual Síndic de Greuges, Rafael Ribó, exsecretari general del PSUC.

«La furca és pi lu poviru, la Giustizia pi lu fissa» (en sicilià, la força és per al pobre, la justícia per al ric).

Fèlix Maria Millet, el sagristà que es va quedar amb el milionari caixonet d'almoines que passava a la catedral del catalanisme, sempre va nedar entre les dues aigües identitàries de Catalunya. Quan els donatius escassejaven, no va tenir inconvenient a seduir ni més ni menys que José María Aznar. Ho va aconseguir i el Govern espanyol més conservador des del franquisme va arribar a finançar el Palau amb gairebé 15 milions d'euros. A començaments d'aquest segle, una disgustada Maria Rosa Jorba, viuda de Joan Baptista Cendrós, un catalanista de pedra picada que va cofundar Òmnium, va recriminar a Millet que flirtegés amb l'espanyolisme.

A més de cofundar Òmnium, Cendrós va finançar l'Institut d'Estu-

TENSIO Reunió del patronat de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música, el novembre del 2009.

► Carlos Cuatrecasas.

► Joan Vallvé.

La viuda de Cendrós, àvia de Madí, va retreure a Millet el seu flirteig amb l'aznarisme

dis Catalans, va ser uns dels processos pel cas Banca Catalana i va estar en la gènesi de la Nova Cançó. Bona part de la seva fortuna es va deure a l'èxit de la loció per després de l'afaitat Floïd, amb una exclusiva representació que li va concedir la francesa Rochas. Cendrós, conegut com a *míster Floïd*, era un dels dos empresaris catalans que en els temps difícils de la dictadura es podia dirigir directament al governador civil per resoldre censures, multes i prohibicions. L'altre burgès amb llicència per telefonar als peixos grossos franquistes era Lluís Carulla, el creador d'Agrolim i Gallina Blanca.

En l'actual patronat de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música hi ha dos Carulla i un Cendrós. Mariona Carulla va substituir Millet en la presidència del patronat després de l'escàndol. Artur Carulla, el seu germà, és un dels vocals, igual que David Ma-

14 FEBRERO 2017

RICARD CUGAT

di, net de Joan B. Cendrós i amic íntim d'Artur Mas i, almenys en el passat, d'Oriol Pujol Ferrusola, l'únic fill de l'expresident que es va dedicar a la política activa. Artur Carulla s'asseu a l'òrgan de govern del Palau en nom de l'empresa familiar, Agrolimen. Madí, en nom d'una multinacional elèctrica, Endesa.

«**La Giustizia è fatta a manicu di mola**» (La Justícia està torta per naturalesa); «**Cu havi dinari e amicizia teni'n cula la Giustizia**» (Qui té diners i amics es passa la Justícia pel cul).

Direcció familiar

Els Carulla no són els únics germans que comparteixen taula al patronat; també hi figuren els germans Joan i Maria Àngels Vallvé. Joan va ser conseller de diversos governs de Jordi Pujol. La notària Maria Àngels Vallvé, la primera dona que va ser agent de canvi i borsa d'Espanya, és l'esposa de l'actual president de la Borsa de Barcelona, Joan Hortalà, exsecretari general d'ERC i conseller d'Indústria amb Pujol.

L'actual tresorer del Palau postsaqueig és el financer Ignacio García-Nieto, que compagina aquesta responsabilitat amb la presidència del Cercle del Liceu, on també hi ha Àngels Vallvé amb el càrrec de comptadora. El germà d'Ignacio García-Nieto, Borja, va presidir el Círculo Ecuestre (2007-2015), una altra entitat de prestigi entre la burgesia barcelonina, encara que amb unes connotacions molt menys catalanistes que el Palau.

Mariona Carulla presideix el patronat de la Fundació Orfeó-Palau perquè, segons els estatuts reformats per Miquel Roca Junyent, també encapçala la junta directiva de l'Orfeó. En aquesta junta també hi figuren patricis rellevants com Joaquim Uriach Torelló, president del pròsper grup farmacèutic Uriach, i l'advocat Carlos Cuatrecasas Targa, vinculat a la financera Riva y García dels germans García-Nieto. Cuatrecasas és secretari segon de l'Orfeó i compagina aquesta responsabilitat amb altres de similars en institucions de l'anomenada societat civil com el Cercle del Liceu, el Cercle d'Economia i el Reial Club de Polo de Barcelona; al

seu dia va participar en la fundació de la catòlica Universitat Ramon Llull. Al patronat també està representada la Fundació La Caixa, a través de Josep Vilarasau, que durant 27 anys va pilotar aquesta caixa d'estalvis abans que es convertís en banc.

A Sicília reciten: «**Judici, priseni e avvucatti in Paradisu nun nni truvati**» (Jutges, presidents de tribunal i advocats, al paradís no els trobaràs); «**Lu codici è fattu da li cappelldi pi jiri'n culu a coppuli**» (El codi està fet pels senyors amb barret per ficar-lo pel cul als pobres amb boina).

La nit que Pujol va renegar per tres vegades de Fèlix Millet davant el Palau de la Música a penes es tenien notícies de la magnitud del saqueig

Al patronat del Palau s'hi asseuen dues parelles de germans: els Carulla i els Vallvé

Diversos patrons participen en les directives d'altres entitats com el Cercle del Liceu

del Palau ni de l'abast de les esquitxades. Per descomptat, l'opinió pública encara ignorava les relacions de Millet amb Àngel Colom i responsables de Convergència. I també faltaven molts mesos abans de la famosa carta expiatòria de l'expresident. Aquella nit del Palau, Pujol va sortir d'un acte organitzat per la Unió Patronal Metal·lúrgica (UPM). El seu president, Antoni Marsal, seria detingut tres anys després i condemnat el 2016 a gairebé sis anys de presó per saquejar aquesta organització empresarial.

Andrea Camilleri recorda: «**I processi sono come muluna**» (els processos judicials són com les sindries), no se sap com són fins que no s'obren. ≡

►► Àngels Vallvé.

►► Josep Vilarasau.

►► Joaquim Uriach Torelló.

27 Febrero, 2017

Actuar d'arrel contra la corrupció

La Cambra de Contractistes d'Obres de Catalunya alça la veu per exigir una nova normativa pública que eviti els nombrosos casos de corrupció com aquells dels quals tenim notícia en el sumari del denominat *cas 3%* o dels imminents judicis com el del *cas Palau*. Com a bons coneixedors de les pràctiques habituals en la licitació de l'obra pública, els contractistes exigeixen que s'evitin les ofertes temeràries a la baixa, que són la base per poder manipular els concursos sen-

se violentar formalment el procediment d'adjudicació. Però una obra licitada a la baixa només és el primer pas per posteriorment aprovar successives modificacions del contracte a l'alça, en molts casos amb procediments menys garantistes i que, en ocasions, arriben a volums exorbitants com acabem de veure en el cas de la construcció de l'estació de l'AVE de La Sagrera.

Els contractistes, ara afectats per la paralització de les obres tant per la corrupció com per la crisi, també han sigut durant dè-

cades col·laboradors necessaris d'aquest tinglado. Possiblement no tots, i fins i tot alguns deuen haver sigut víctimes de les males pràctiques que ara denuncien. Cal modificar, doncs, la normativa en la línia que demanen els contractistes. Per fer-ho només s'haurien de complir les directives europees en la matèria i copiar el que fan altres països. Però en aquesta nova etapa també seria recomanable que els mateixos contractistes s'impliquessin en la lluita contra la corrupció amb mesures d'autocontrol.

El juicio por el expolio del Palau pone bajo la lupa la financiación de CDC

La Audiencia Nacional juzga desde esta semana a Fèlix Millet por el millonario expolio de la entidad

EFE BARCELONA

■ Casi ocho años después de que los Mossos registraran el Palau de la Música, la Audiencia juzga desde esta semana a Fèlix Millet por el millonario expolio de la entidad que dirigió y del que supuestamente se lucró CDC, que afronta el proceso con 15 sedes embargadas y un extesorero en el banquillo.

A partir del próximo miércoles y, según el calendario previsto, hasta el próximo 27 de junio, la Sección décima de la Audiencia de Barcelona juzgará a Fèlix Millet y a su mano derecha Jordi Montull

por el histórico saqueo, que se eleva a más de 30 millones, perpetrado durante los treinta años en que estuvieron al frente del Palau de la Música. Apenas un mes después del registro del edificio modernista, auténtico golpe a uno de los bastiones culturales de la burguesía catalana, Millet confesó haberse llevado 3,3 millones de euros del Palau.

Esa cifra, desde entonces, no ha parado de crecer, alimentada por nuevos hallazgos que destaparon un desvío sistemático de fondos públicos y privados para todo tipo de gastos particulares, desde el servicio doméstico de toda la familia a la boda de sus hijas.

Junto a Millet y Montull, para quienes la Fiscalía pide penas de 27 años de cárcel -y 26 para la hija de este último, Gemma Montull, el caso del Palau de la Música sentará en el banquillo al extesorero

El exresponsable del Palau de la Música de Barcelona, Fèlix Millet. EFE

de CDC Daniel Osàcar, que afronta una condena de siete años y medio por su papel de mediador en el presunto pago de comisiones ilícitas de la constructora Ferrovial a la formación a través de

la entidad cultural.

Las sospechas sobre el presunto pago de mordidas a CDC por la adjudicación de emblemáticas obras de la Generalitat en la época de Jordi Pujol, como la línea 9 del

metro y la Ciutat de la Justicia, han llevado también a juicio a los directivos de Ferrovial Pedro Buenaventura y Juan Elizaga, que afrontan cuatro años y medio de cárcel, y al exdiputado convergente Jaume Camps, que se expone a año y medio de prisión.

Mordidas

Por las mordidas que presuntamente recibió de la constructora Ferrovial, la Fiscalía reclama 6,6 millones de euros a CDC, que inicialmente puso su sede central en Barcelona como garantía del pago en caso de una eventual condena, aunque en 2015, después de que la formación apalabrara la venta del inmueble, el juez la sustituyó por el embargo preventivo de quince locales de la formación. El juez cree que el pago de esas mordidas se materializó en pagos en efectivo a los tesoreros del partido.

El juicio por el expolio del Palau pone la lupa en las cuentas de CDC

Casi ocho años después de que los Mossos registraran el Palau de la Música, la Audiencia juzga desde esta semana a Fèlix Millet por el millonario expolio de la entidad que dirigió y del que supuestamente se lucró CDC, que afronta el proceso con 15 sedes embargadas y un extesorero en el banquillo. A partir de pasado mañana y, según el calendario previsto, hasta el próximo 27 de junio, la Audiencia de Barcelona juzgará a Fèlix Millet y a su mano derecha Jordi Montull por el histórico saqueo, que se eleva a más de 30 millones, perpetrado durante los 30 años en que estuvieron al frente del Palau. Apenas un mes después del registro, Millet confesó haberse llevado 3,3 millones.●

27 Febrero, 2017

FOTO: ACN / Els exresponsables del Palau Fèlix Millet i Jordi Montull, en una imatge del passat 8 d'abril

Comencen 4 mesos de judici pel cas Palau gairebé 8 anys després

La fiscalia demana 27 anys i mig de presó per a Millet i Montull

El judici per l'expoli del Palau de la Música Catalana també posa sota lupa el finançament de CDC, a qui la fiscalia demana 6,6 MEUR al partit per finançament irregular.

Barcelona
ACN

El cas Palau arriba finalment a judici, després d'una llarga i laberíntica instrucció judicial de gairebé vuit anys. El judici durarà quatre mesos, repartits en 55 sessions, fins a finals de juny, i tot i que serà jutjat per l'Audiència de Barcelona, se celebrarà a l'auditori de la

Ciutat de la Justícia, a causa del gran nombre d'advocats i d'acusats. Els dos principals encausats, Fèlix Millet i Jordi Montull, s'enfronten a una petició de 27 anys i mig de presó per haver desviat almenys 18 milions d'euros del Palau de la Música i l'Orfeó Català. Però el cas també ha esquitxat CDC pel seu suposat finançament

irregular a través de la constructora Ferrovial. Per això, el partit s'enfronta a una possible indemnització de 6,6 milions d'euros, i el seu extresorer Daniel Osàcar a una pena de set anys i mig de presó. El magistrat que va acabar d'investigar el cas enviava a judici a 20 persones, entre les que destaquen, a banda de Millet i Montull, les seves dones i filles, l'exdirectora general del Palau Rosa Garicano, Osàcar, l'exdirectiu de Ferrovial Pedro Buenaventura i més d'11 empreses.

27 Febrero, 2017

Un procés de gairebé vuit anys

Les penes sol·licitades

DEFENSA	1 any i 9 mesos
FISCAL	27 anys i 6 mesos
CONSORCI DEL PALAU	21 anys
FUNDACIÓ	81 anys
FAVB	36 anys i 1 mes
ADVOCAT DE L'ESTAT	5 anys i 3 mesos

ELS PRINCIPALS ACUSATS

Fèlix Millet
TusellEx-president
del Palau
de la MúsicaJordi Montull
BegurEx-director
administratiu
del PalauGemma Montull
MirEx-directora
financera
del PalauDaniel Osàcar
EscrichExtresorer de CDC
i de la Fundació
Trias FargasPedro Buenaventura
CebriánEx-director
territorial de zona
de FerrovialJuan Elizaga
CorralesDirector de relacions
institucionals
de FerrovialRosa Garicano
RojasEx-directora
general
del Palau

27 anys i 6 mesos
21 anys
81 anys
36 anys i 1 mes
5 anys i 3 mesos

27 anys i 6 mesos
21 anys
81 anys
25 anys i 3 mesos
5 anys i 3 mesos

Absolució
26 anys
21 anys
81 anys
25 anys i 3 mesos
3 anys i 3 mesos

Absolució
7 anys i 6 mesos
—
—
2 anys i 3 mesos
—

Absolució
4 anys i 6 mesos
—
—
4 anys
—

Absolució
4 anys i 6 mesos
—
—
4 anys
—

Absolució
9 anys i 6 mesos
14 anys
9 anys
7 anys i 1 mes
—

La resta dels acusats

RAIMON BERGÓS CIVIT

Assessor jurídic del Palau de la Música.
Secretari de la fundació

SANTIAGO LLOPART ROMERO

Empleat de l'assessoria fiscal de Bergós

EDMUNDO QUINTANA GIMÉNEZ

Empleat de l'assessoria fiscal de Bergós

MIGUEL JIMÉNEZ SALINAS LERÍN

Administrador d'Altraforma

JUAN MANUEL PARRA GONZÁLEZ

Administrador d'Hispart

PEDRO LUIS RODRÍGUEZ SILVESTRE

Responsable de Mail Rent

VICENTE MUÑOZ GARCÍA

Responsable de Mail Rent

JUAN ANTONIO MENCHÉN ALARCÓN

Responsable de Mail Rent

RAMON MARC MARTÍ

Administrador de Publicitat

ELISABET BARBERÀ

Secretària de Fèlix Millet

MARTA VALLÉS

Esposa de Fèlix Millet

MERCEDES MIR

Esposa de Jordi Montull

SANTIAGO TARÍN

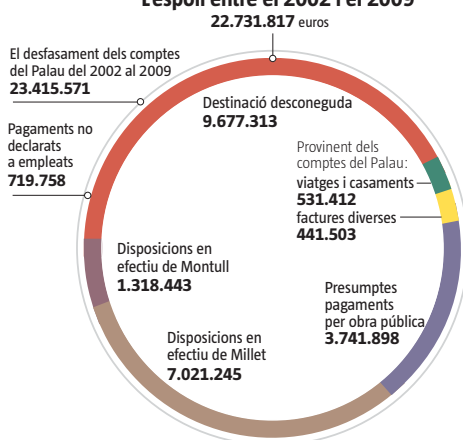
Barcelona

Per als melòmans, el Palau de la Música és un santuari. Per als inspectors d'Hisenda, un misteri, ja que es comptaven més bitllets de 500 euros que partitures. I per als economistes, un forat negre en què desapareixien els diners com per art de màgia. Aquest dimecres s'iniciarà a l'Audiència de Barcelona el judici per l'espoli d'aquesta institució cultural, una causa que té una transcendència que es deriva no només de la importància per a la ciutat d'aquesta entitat, sinó pel rastre que deixa al darrere el possible finançament irregular de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) i que té el fantasma del 3% com a teló de fons.

El banc dels acusats serà multitudinari: 19 acusats; 16 pel fiscal i tres més per part de la Fundació del Palau, que és present com a acusació particular, igual que el Consorci del Palau i la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona. Per completar l'elenc de querellants hi ha l'Advocacia de l'Estat. El catàleg de delictes inclou els que entrarien en la corrupció i la mala praxi econòmica: malversació de cabals, tràfic d'influències, falsedat en document mercantil, apropiació indeguda, blanqueig de capitals i frau al fisc.

Tot un macroprocés, com avala el nombre de testimonis citats, 115, o l'estratosfèrica quantitat de fons desapareguda dels comptes de la institució cultural entre el 2002 i el 2009: 22.721.817 euros. Malgrat la sorpresa que va causar el descobriment de l'espoli el 2009, la sospi-

L'espoli entre el 2002 i el 2009

FONT: Elaboració pròpia

LA VANGUARDIA

El judici pel saqueig de l'entitat començarà dimecres, amb el 3% com a teló de fons

Un forat al Palau

Fèlix Millet un dia que va anar a firmar al jutjat

LIBERT TEIXIDO

Presumptes comissions per obra pública entre el 1998 i el 2009

Total presumptes comissions a CDC

6.676.105

Convenis Fundació Trias Fargas

630.655

En pagaments en efectiu al tresorer

3.741.898

Facturació amb empreses interposades

2.303.551

Pagaments a tercers no vinculats amb el Palau

Angel Colom

75.126

Esteve Escuer

13.000

Millet i Montull han tornat

El 27%

6.374.300 euros

ta i el rumor ja venia de lluny. L'any 2002 un anònim denunciava a Hisenda pràctiques anòmals al Palau, primer, i la Sindicatura de Comptes va detectar, després, greus deficiències en la gestió i control financer de la institució, que té públics una part dels fons. Però el Parlament va defugir aquesta advertència. I així van arribar a aquell 2009, quan el fisc, dins del pla de control dels bitllets de 500 euros, habitualment utilitzats en el blanqueig de capitals, va descobrir que al Palau de la Música hi circulaven amb més assiduitat que els cantants. El següent pas va ser la Fiscalia, després el jutjat, i al final, l'escàndol.

Però la transcendència del tema no es deriva únicament del dany infligit a una venerable institució per uns murrus que la van aconseguir governar: s'esdevé que en les investigacions s'ha posat de manifest la possibilitat que, per mitjà del Palau, es canalitzés una via de finançament il·legal de CDC. Segons la Fiscalia Anticorrupció, els patrocinis de Ferrovial al Palau encobrien el suposat pagament de comissions al partit, a canvi d'obra pública; contractes tan rellevants com ara la construcció de la Ciutat de la Justícia o de la línia 9 del metro.

Una pràctica, la de les comissions, de què molta gent parlava des de fa molts anys, però de la qual ningú no sabia res a l'hora de la veritat. Fins que el 2005, el llavors president de la Generalitat, Pasqual Maragall, va etzibar durant un ple al cap de l'oposició, Artur Mas: "Vostès tenen un problema, i aquest problema es diu 3%". Una xifra que ha transitat des d'aleshores per la política catalana i pels sumaris judicials,

com ara el d'Adigsa, el de Pretòria (curiosament els dos judicis coincidiran en el temps amb el Palau) i el més recent del Vendrell. I hi ha algun actor comú entre ells: tant al Palau com a l'últim està imputat Daniel Osàcar, extresorer de CDC i exadministrador de les fundacions afins al partit, una de les quals, Trias Fargas, va passar-se a dir CatDem arran del cas. Segons la Fiscalia, CDC hauria rebut per aquesta via 6.676.105 euros entre el 1998 i el 2009. Sense el vessant polític, aquest tema no seria igual ni sotmès a escrutini amb el mateix interès.

Tot i això, totes aquestes històries necessiten un malvat oficial; un Bárceas o un Granados de torn. Aquí es diu Fèlix Millet i Tusell. La seva vinculació sentimental i familiar amb el Palau és innegable, però també que les seves inclinacions ja eren conegudes: va rebre una lleu condemna pel cas Renda Catalana, un dels primers escàndols financers de la democràcia. Malgrat això, el llavors president de la Generalitat, Jordi Pujol, i l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, li van permetre presidir el Palau i les seves institucions, que es nodrien en part de fons públics.

Des d'aquest pedestal es va convertir en un prohoms de la ciutat que bona part de la societat volia tenir a prop. Però el 2009 el seu descens a les profunditats de la ignomínia va ser de rècord. Al setembre va confessar que s'havia emportat diners del Palau per a les seves despeses, i les auditories van revelar en què els havia fet servir. Per exemple, 431.412 euros en els casaments de les seves filles (que, per cert, també els va cobrar als seus consogres) i en viatges exòtics als millors hotels de Dubai o les Maldives. En total, el fiscal assegura que va aconseguir 7.021.245 euros del Palau. El seu còmplice Jordi Montull, la seva mà dreta a la institució, es va beneficiar de 1.318.443 euros. Avui Millet és un home de 81 anys que passa el temps sol a la seva casa de l'Ametlla del Vallès veient esports a la televisió, sense que ningú dels que el rondaven se li acostin. Ni tan sols les seves filles, que se n'han anat a viure fo-

EL VESSANT POLÍTIC

La transcendència del tema es deriva del fet que es jutja també el finançament de CDC

ELS DINERS DESVIATS

Dels comptes del Palau van desaparèixer entre el 2002 i el 2009 22.731.817 euros

ra d'Espanya.

Dimecres s'inicia el judici, transcendent perquè no només es jutja un saqueig de mil dimonis a una institució molt popular, sinó perquè també es porta al banc dels acusats CDC, que afronta el seu primer gran procés per corrupció; una sentència que, de segur, tindrà rellevància en el futur del partit. Tot en el marc de l'espoli de l'entitat, sense que ningú hagi pogut saber encara on van anar a parar 9.677.313 euros, vaporitzats al forat negre que va ser el Palau. ●

LA SEGONA

Màrius Carol

DIRECTOR

El viatge s'acaba

AL final de la seva vida, Josep Pla va publicar un dietari que es va titular *El viatge s'acaba*, en què reflectia les seves rutines, els seus passejos i les seves enyorances. L'independentisme català accelera perquè també el seu viatge (a Ítaca com Odisseu o al fons del mar com la resta de la seva tripulació) s'acosta al final d'acord amb el full de ruta que s'han marcat. Contràriament al que li passava a Pla, el sobiranisme no s'acomoda a la vida lenta (nom d'un altre dels seus últims llibres), ja que intenta despertar emocions, busca una certa èpica i acumula dies que qualifica d'històrics. El Govern d'Espanya ha decidit deixar els cants de sirena (de nou l'*Odissea*) i els espera a l'estret entre Escil·la i Caribdis parapetat darrere dels tribunals de Justícia. Sense gastar gaires paraules, ni gesticular gaire.

El que sorprèn més de l'actual moment és l'activitat que mostra Artur Mas, que intenta posar-se al capdavant de l'estratègia final amb un grapat d'antics col·laboradors per

tornar al primer pla de la política i qui sap si liderar el futur des de la seva privilegiada situació de general en la reserva. Ni les investigacions judicials sobre el 3% dels últims dies, ni el cas Palau que comença aquesta setmana no li faciliten les coses. Però el cert és que el *masisme* està molt actiu, i apuja el to de les paraules i la seva presència pública. Al PDECat no tots comparteixen la seva estratègia, però tampoc no volen fer públiques les dissidències, quan la nova direcció encara no s'ha consolidat.

I els socis d'ERC? Parlen el just, intenten no perdre la interlocució amb el Govern central i no es precipitaran perquè les enquestes els són favorables. En aquest context, Rajoy, que és planià i li agrada la vida lenta, ni es mourà ni ensenyarà les seves cartes. I, sota cap concepte, acceptarà un referèndum. Així que necessitem pastilles per al vertigen per tal d'arribar al setembre.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	13
Opinió	22
Tendències	26
Necrològiques	30
Cultura	32
Cartellera	37
Anuncis classificats	41
Esports	42
Economia	55
PÀGINES	72

SUMARI

INTERNACIONAL

Com es finança l'EI

El tràfic de drogues a la Mediterrània en direcció a Europa és en el punt del mira de l'Estat Islàmic, que actua en les noves rutes del narcotràfic sorgides arran dels conflictes bèl·lics de l'Àfrica i l'Orient Mitjà. **PÀGINA 8**

POLÍTICA

Inici del judici del Palau

Després de vuit anys, els acusats per buidar les arques del Palau de la Música seuran avui al banc dels acusats. **PÀGINA 16**

EDITORIALS

Els temes del dia

El començament de la nova edició del Mobile World Congress, que una vegada més batrà rècords, i els passos previs per a la invocació del Brexit per part del Govern britànic. **PÀGINA 22**

OPINIÓ

El que oculta la màscara

Antoni Puigverd reflexiona sobre el paper en la societat actual de les festes de carnaval, les motivacions del qual han canviat per caure en mans del poder com a element de control de les masses: "La màscara era el pont per on anar de la realitat a la fantasia. Però en la cultura actual, tot és alhora fantasia i realitat. Els individus contemporanis muten constantment: d'una màscara a l'altra, en un joc de miralls que enlluerna tant com mareja". **PÀGINA 23**

TENDÈNCIES

Boig o racista?

El jove que va apunyalat cinc persones pels carrers del centre de Lleida serà finalment jutjat, acusat de crim racista. **PÀGINA 28**

viure

Més bicicletes per a Barcelona

El Consistori barceloní ha licitat 62 nous quilòmetres de carril bici, amb l'objectiu de superar pròximament els 300 km i connectar-los amb la xarxa de l'àrea metropolitana per assolir els 400 km els propers vuit anys, garantint així una circulació més segura tant per al ciclista com per als vianants i els conductors.

Angelina Jolie mira enrere

L'actriu ha publicat a les xarxes diverses imatges d'ella quan era més jove, molt abans de la seva relació amb Brad Pitt

CULTURA

Arco tanca edició

La fira madrilenya d'art modern s'acomiada fins a l'any vinent amb més de 100.000 visitants i un volum de compres que constata la recuperació del mercat de l'art. **PÀGINA 34**

ESPORTS

L'ombra del dopatge

Mo Farah, el fondista més important del moment, ha estat acusat de dopatge en connivència amb el seu entrenador, Alberto Salazar, que ja va estar vinculat amb Lance Armstrong i altres casos de dopatge, una relació perillosa per a tot un sir de l'imperi britànic, que ha desmentit amb rotunditat tota la història. **PÀGINA 50**

ECONOMIA

El judici a les caixes

Deu anys després del començament de la crisi continua el pas pels jutjats dels responsables de la mala gestió de les caixes d'estalvis espanyoles, que han de fer front a penes de presó, a més d'haver de tornar una bona part de les altres sumes de diners sostretes. **PÀGINA 56**

Tret de sortida al macrojudici a Fèlix Millet i Jordi Montull pel cas Palau

► El procés comença l'1 de març i durarà quatre mesos, en què es jutjaran 16 acusats, declararan 115 testimonis i disposarà de 55 sessions ► El judici també determinarà si Convergència es va finançar il·legalment per mitjà de la institució musical

REDACCIÓ MANRESA

El dimecres que ve té tots els números de ser un dels judicis de la dècada. I això que el destí l'ha fet coincidir en el temps amb dos processos d'igual magnitud -tot i que de característiques diferents- com són el del de la infanta Cristina i Iñaki Urdangarin, i el del 9-N a Artur Mas, Irene Rigau i Joana Ortega.

El procés contra Fèlix Millet i Jordi Montull, que comença el proper 1 de març, és més que un judici. És un macrojudici que arriba vuit anys després d'iniciar-se les investigacions i que s'allargarà quatre mesos. Pel banc dels acusats no només hi passaran l'expresident de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música i la seva mà dreta, sinó 14 acusats més i 115 testimonis, entre els quals tres exconsellers com Pere Macias, Felip Puig i Joaquim Nadal.

Tal i com detallava fa uns dies La Vanguardia, el judici disposarà d'un total de 55 sessions distribuïdes entre l'1 de març i el 27 de juny. El portaran 16 advocats, quatre acusacions particulars i populars que hauran de sintetitzar, analitzar, fiscalitzar i defensar el contingut de més de 60.000 folis que s'han anat acumulant a les dependències judicials des que el juliol del 2009 es va destapar un dels casos de corrupció més trascendents de la història moderna de Catalunya i d'Espanya.

Procés a l'espòli

El cas Palau també es coneix com «l'espòli del Palau». I és la història de com un reconegut empresari (Creu de Sant Jordi del 1999), responsable d'un dels vaixells insígnies de la cultura catalana, va orquestrar una trama per desviar quantitats milionàries (uns 25 milions segons el fiscal) per al seu benefici personal i familiar.

Segons el fiscal, per executar el saqueig, Millet va comptar amb la complicitat de col·laboradors

ARXIU/ACN

ARXIU/ACN

Millet i Montull, vuit anys després

► Fèlix Millet té actualment 81 anys. Des que es va destapar el cas, la seva salut ha empitjorat. De fet, fa dos anys, el judici per l'hotel del Palau es va haver d'ajornar uns 15 dies perquè Millet es va trencar el fèmur en una caiguda. L'antic responsable del Palau hi va anar a declarar en cadira de rodes. Per la seva banda, l'advocat de Jordi Montull es va queixar fa temps que el seu client era «com un empestat» que rebia insults pel carrer.

com Jordi Montull, la seva filla Gemma Montull o l'exdirectora del Palau Rosa Garicano. Una de les ramificacions del cas arriba fins i tot a l'antiga Convergència, ja que un dels acusats és l'extresorer de CDC Daniel Osàcar.

De fet, una de les missions del judici és concloure si Convergència es va finançar il·legalment per

mitjà de la Fundació del Palau. Concretament, si l'empresa constructora Ferroviària va pagar comissions al partit a canvi de contractes públics.

El fiscal del cas és Emilio Sánchez Ulled (el mateix que el del judici del 9-N) i acusa Millet i Montull d'aprofitar-se «descaradament de la confiança pública ge-

nerada pel prestigi cultural i social inherent al Palau de la Música, que envoltava amb una aurèola d'aparent respectabilitat fins i tot aquells comportaments més dubtosos».

Per la seva banda, els dos acusats principals declararan durant cinc dies: el 8, 9, 10, 16 i 17 de març. Els dies 20 i 22 de març el

LES XIFRES

60.000

folis té el cas Palau

► El retard a celebrar el judici s'explica, en part, per l'acumulació d'informació. El cas Palau disposa de més de 60.000 folis que mostren la magnitud de la causa i que justifiquen l'extensa durada del judici.

Tres exconsellers declaren com a testimonis

► Un altre dels motius que converteixen el cas Palau en un macrojudici és la llarga llista de testimonis que hi declararan. Entre ells, tres exconsellers d'Obres Públiques de la Generalitat com Pere Macias, Felip Puig i Joaquim Nadal. També exdiputats com Jordi Cañas (Cs), diputats com Jordi Turull (JxS) o l'exdirector de TV3 Brauli Duart.

torn de declarar serà per als responsables civils, com ara Convergència i també els familiars dels principals acusats (les dones de Millet i Montull i les filles del primer).

A partir del 24 de març serà el torn del centenar de testimonis, entre els quals hi ha tres exconsellers de la Generalitat, que hauran d'explicar els contractes públics relacionats amb el finançament irregular de CDC. El judici es perllongarà fins ben entrat el mes de juny. L'escenari del macrojudici no serà al Palau de Justícia, sinó que, per una qüestió d'aforament, les vistes se celebraran a la Ciutat de la Justícia de l'Hospitalet de Llobregat.

CRONOLOGIA

JUDICI CAS PALAU

El saqueig del Palau de la Música es va orquestrar durant una bona part de la primera dècada del segle XXI.

Any 2002 ■ Una nota anònima arriba a les oficines d'Hisenda a Catalunya, que avisa d'irregularitats a la Fundació Palau de la Música. El Síndic de Greuges també veu anomalies en la gestió de l'entitat. La denúncia enviada a Hisenda queda arxivada.
Juny del 2009 ■ La Fiscalia de Barcelona es querella finalment contra Fèlix Millet i tres alts càrrecs i responsables del Palau de la Música. L'organisme els acusa d'«apropiació indeguda i falsedat documental».

JULIOL DEL 2009 ■ Esclata el cas La Fiscalia investiga Millet per una desviació de 2 milions d'euros. Posteriorment, els Mossos d'Esquadra comencen un escorcoll de 10 hores al Palau de la Música. Millet acaba dimittint i dies després confessa al jutge irregularitats per valor de 3,3 milions d'euros. A mitjan octubre ell i Montull declaren davant del jutge.

Novembre del 2009 ■ Un informe pericial conclou que la suma que Millet i Montull van desviar arriba als 31 milions d'euros. El jutge imputa Millet, Montull i la filla d'aquest, Gemma Montull.
Juny del 2010 ■ Millet i Montull entren a la presó durant 13 dies. No ho fan pel cas Palau sinó pel cas de l'hotel del Palau, una causa paral·lela.
Juny del 2012 ■ El jutge veu indicis de finançament irregular de CDC i declara el partit com a responsable civil.

Març del 2012 ■ El jutge embarga els béns de Millet i Montull.
Any 2014 ■ L'Audiència de Barcelona condemna Millet i Montull a un any de presó pel cas de l'hotel del Palau. El judici s'ajorna 15 dies perquè Millet es trenca el fèmur.
Juny del 2016 ■ El Suprem absol Millet i Montull pel cas de l'hotel del Palau.
Octubre del 2016 ■ El TSJC posa l'1 de març com a data per al judici del cas Palau contra Millet, Montull i 14 acusats més.

PERFIL FÈLIX MILLET TUSELL ▶ Va explotar el prestigi del seu cognom per acumular una fortuna i accedir a les cúpules d'entitats prestigioses com l'Orfeó, el Barça i l'Agrupació Mútua

Un 'bitxitu' molt voraç

ANDREU
Farràs

¿El delinqüent neix o es fa? És un dilema científic antic. Però hi ha casos, com el de Fèlix Maria Millet Tusell, que no admeten cap mena de dubte. De petit, la seva mare l'anomenava cariñosament *Bitxitu*, perquè se les enginyava per sortir-se sempre amb la seva. Quan es repartien caramels entre els cinc germans, ell els devorava i es posava a plorar fins que els seus germans n'hi donaven dels seus. Després, l'espavilat *Bitxitu* els venia als companys de classe.

Abans d'arribar a les presidències de l'Orfeó Català-Palau de la Música, de la Fundació del Barça i de l'Agrupació Mútua i de convertir-se en multimilionari, Millet va estar els anys 60 a Fernando Poo, enclavament colonial espanyol al golf de Guinea, dirigint la societat familiar Caifer, que explotava

Va estripar el carnet de l'Espanyol abans d'aspirar a la presidència del club blaugrana

plantacions de cafè i cacau; una bona escola per aprendre a espolar.

Millet va tornar a Catalunya al morir el seu pare, Fèlix Millet Maristany, que va presidir el Banco Popular i va cofundar l'asseguradora Chasyr i Banca Catalana. Era un personatge amb reputació en el món catalanista per haver cofundat Òmnium Cultural i Benèfica Minerva i per haver presidit l'Orfeó. Fèlix Millet Tusell va explotar el pedigrí treballant tant pel seu pare com pel seu oncle avi, el mestre Lluís Millet, cofundador de l'Orfeó Català, impulsor del Palau de la Música i compositor del totèmic *Cant de la Senyera*.

El 1976, Montserrat Tusell, mare del Fèlix, va aconseguir col·locar el seu llavors ociós i desarrelat *Bitxitu* a la vicepresidència de l'Orfeó. Un cop a la segona poltrona, no va parar de conspirar fins que va treure de la primera el seu valedor, Joan Anton Maragall, amb l'ajuda d'un grup d'intel·lectuals que propugnaven popularitzar el Palau.

Millet aviat es va fer seu el Palau de la Música, en el pitjor sentit de la paraula. Cap objecte que entrava al preciós edifici construït per Lluís Domènech i Muntaner li resultava aliè. Al cap de poc de ser nome-

FERRAN NADEU

▶▶ Fèlix Millet va a declarar a la Ciutat de la Justícia, el setembre del 2010.

nat, va canviar el mobiliari del seu despatx. Va treure les taules, cadires i prestatges que hi havia i els va substituir per altres de procedents d'un antic despatx seu. Els va fer pagar al Palau com a nous. Aquell va ser el primer d'una llarga llista de talons que Millet va cobrar al llarg de 30 anys de saqueig africà.

El 1974, Millet va entrar a l'empresa immobiliària Renta Catalana, dirigida pels germans Ignasi i Antonio Maria Baquer.

Nou anys després, va estar dues setmanes en presó preventiva per un delicte d'estafa relacionada amb aquesta empresa.

En la seva llarga època daurada, Millet sempre es vantava de les seves bones relacions amb l'alta societat. I l'exploitava sense complexos. Per això era «el senyor Millet» i per això no li estranyava al cambrer del bar de l'Ametlla del

Vallès on esmorzava que pagués amb bitllets de 500 euros. «No sabia que l'estava ajudant a blanquejar diners», lamenta ara el cambrer.

Una estafa a Renta Catalana li va costar un parell de setmanes de presó el 1983

La jugada més coneguda de Millet és la dels casaments de les seves dues filles, Laila i Clara. Va desmuntar la platea del Palau per posar-hi les taules del banquet. Hi va anar la flor i nata de Barcelona. Els investigadors del saqueig van comprovar després que les celebracions van anar a càrrec íntegrament del Palau, però que, tot i així, Millet va cobrar als consogres la meitat de les despeses.

La seva ambició no tenia límit. Va aspirar a la presidència del Barça. Va maniobrar per presentar-se com a alternativa a Josep Lluís Núñez. Va fracassar i va acceptar presidir la fundació blaugrana. Va intentar aliar-se amb Lluís Bassat. Va fracassar i va entrar a la junta del nunyista Joan Gaspart i després a la de Joan Laporta. I de la mateixa manera que va estripar el carnet de l'Espanyol per ser dirigent del Barça, presumia de catalanista però no va dubtar a entrar a la FAES aznarista a canvi de més subvencions estatals per al seu Palau.

Penúltim *pelotazo*: va associar Òmnium amb l'Orfeó per obtenir un canal televisiu que després va vendre per una milionada al Grupo Godó, que el convertiria en l'actual 8TV. ≡

'El llop del Palau'

Guardo un especial record de la versió d'«El lobo de Wall Street» que els guionistes de 'Polònia' ens van regalar sobre Millet ≡ **La nostra feina** també és convertir en còmica una cosa trista

►► **Humor desbocat** ► Novell, fent de Millet en el cèlebre gag del 'Polònia'.

QUECO
Novell

El dia que vaig saber que Fèlix Millet havia fet pagar al seu consogre la meitat del lloguer del Palau amb motiu del casament dels respectius fills mentre carregava els

fastos a la Fundació del Palau em vaig imaginar aixecant-me d'una de les butaques de platea del fantàstic temple modernista iniciant un aplaudiment *in crescendo* cap a l'home que la setmana que ve seirà al banc dels acusats. Aquella gesta va ser definitiva per començar a modelar el personatge que els guionistes de *Polònia* van acabar de coure. Un personatge que és capaç d'una ac-

tuació com aquella, vaig pensar, no pot ser interpretat d'una altra manera en el circ *polac* si no és des de la descaradura, el desvergonyiment i la barra. Un adorable vellet de veu greu i serena que amaga -com va estar amagant durant els seus anys de prosperitat- les mil i una maneres de treure profit en benefici propi d'una institució més que respectable i amb el presumpte assentiment

Algú que cobra al consogre per la boda de la filla només es pot interpretar des del desvergonyiment

en mode mirar-cap-a-l'altre-costat d'una part important dels governants del moment.

Agrada en bona part de la professió interpretar «dolentots» o «dolentotes» i el nostre home no ha sigut una excepció. I guardo un especial record del regal que l'equip de guionistes de *Polònia* ens va brindar quan van escriure una versió d'«El lobo de Wall Street» adaptada a les notícies que els mitjans escopien diàriament en relació amb Fèlix Millet.

Encara no m'havia refet de la interpretació de Leonardo di Caprio en l'obra d'art de Scorsese quan em va caure a les mans aquell guió: «**Farem El llop del Palau**», em va comentar en primícia el meu adorat Jaume Buixó, a qui envio un petó dels grans. Totes les escenes mítiques de la pel·lícula però a la catalana i resumides aquí en aquest fragment del guió que proclama el meu personatge: «**Som el país de les oportunitats, on els processos judicials s'eternitzen, on els crims prescriuen quan convé o t'indulten quan toca**».

Una institució estimada

No deixa de ser trist. Però aquesta és també la feina dels que ens dediquem a això de l'humor *polac*: transformar en còmica una cosa trista. Com trist és que aquest paio hagi trigat el que no està escrit en asseure's al banc dels acusats per haver utilitzat el prestigi d'una institució estimada per molta gent i que té com a seu una de les joies del modernisme visitada per molta altra més.

El meu entorn està convençut que no passarà res (malament anem quan aquesta sensació s'estén). Jo soc dels ingenus que pensen o vull pensar que la vergonya, si és que en té, que ha viscut aquest en un altre temps prohòm de la cultura catalana des que es va destapar el cas ja és prou pena.

I no puc deixar de preguntar-me si ha liquidat comptes amb el consogre. ≡

Les trames catalanes ▶ Les reaccions dels partits

INÉS ARRIMADAS

CIUTADANS

«CDC vol la secessió per tapar la corrupció amb l'estelada»

MIQUEL ICETA

PSC

«El silenci dels que haurien de donar explicacions [de la investigació del 3%] és total»

XAVIER DOMÈNECH

EN COMÚ PODEM

«Fa massa que Catalunya arrossega problemes de corrupció»

SANTI RODRÍGUEZ

PPC

«El 'cas 3%' comença a anar en la línia del que es jutjarà en el 'cas Palau'»

Mas replica que el PDECat pateix atacs pel seu independentisme

◀ Acusa el Govern de voler «destruir» el seu partit perquè sense ell no hi haurà Estat propi

◀ L'oposició furga en les revelacions del 'cas 3%' mentre ERC guarda silenci

RAFA JULVE
BARCELONA

L'argument no és nou, però va tenir el seu què tornar a sentir-lo per boca d'Artur Mas un dia després que les sospites de corrupció tornessin a esclatar sobre l'antiga Convergència com bombes de dispersió. L'expresident de la Generalitat no es va referir explícitament al cas 3% i a les informacions derivades de les diligències judicials que apunten a un finançament il·legal de CDC i arriben fins i tot a assenyalar-lo a ell directament, però estava clar a què es referia. En un acte a Barcelona de l'ara PDECat, Mas va acusar el Govern central de voler «destruir» el seu partit perquè, va dir, els poders estatals són conscients que sense Convergència «no hi haurà» independència.

«Van per nosaltres directament», va sentenciar l'expresident al Centre

▶▶ Mas, ahir, al Centre Artesà Tradicionari.

Artesà Tradicionari davant unes 500 persones. Entre els assistents, el diputat al Parlament i extitular del Departament de Justícia Germà Gordó, el nom del qual també sobrevoia les investigacions de la Guàrdia Civil i que no va dubtar a situar-se al costat de Mas per demostrar unitat i cap tipus de temor davant les càmeres dels mitjans de comunicació. L'exconseller es va acostar fins i tot als periodistes per qualificar de «to-

talment falses» les acusacions d'un constructor, que el relaciona amb el cobrament de comissions il·legals per al partit.

«PER TERRA, MAR I AIRE» // «Intentaran debilitar o, si poden, destruir per terra, mar i aire» el que representa el PDECat, va prosseguir l'excap del Govern català, que hi va barrejar altres fronts judicials com la causa del 9-N o les querelles contra els mem-

bres de JxSí a la Mesa del Parlament per contraatacar amb un revés a la fiscalia i ironitzar amb la seva independència. «Altres van a judicis per casos de corrupció, nosaltres hi anem perquè vam posar les urnes, vam fer simplement de demòcrates», va proclamar potser sense reparar no tan sols en el cas 3%, sinó que dimecres que ve comença el judici del cas Palau, en què l'antiga Convergència està acusada com a responsa-

ble civil a títol lucratiu per suposades mordides a través de la institució musical. Realment, ho tenen complicat aquests dies els convergents per donar resposta al vendaval de retrets i acusacions que arribaran per part de l'oposició. Els seus socis de govern, ERC, i els seus companys de full de ruta sobiranista, la CUP, almenys els seus principals dirigents, van guardar silenci davant una situació que no els resulta gens còmoda. Ni tan sols van llançar un sol tuit mentre altres partits entraven a matar amb les noves revelacions.

Va ser el cas de la cap de l'oposició i líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, que va girar els arguments de Mas i va acusar l'antiga CDC de voler la independència per «tapar la corrupció». Segons la dirigent del partit taronja, l'autèntic objectiu de l'actual PDECat amb la secessió passa per poder «controlar» ells la justícia per situar-la fora dels paràmetres d'Espanya i la Unió Europea.

EL 'CAS PALAU' // També el socialista Miquel Iceta va furgar en les noves sospites de corrupció sobre els convergents i els va retreure que no donessin explicacions sobre les últimes informacions sobre el tema, mentre que el líder d'En Comú Podem al Congrés, Xavier Domènech, va lamentar que faci «massa temps» que Catalunya arrossega problemes de corrupció i va advocar per obrir un «nou cicle». El portaveu adjunt del PPC al Parlament, Santi Rodríguez, per la seva banda, va secundar la tesi de C's que no s'ataca CDC pel seu independentisme sinó que CDC s'ha fet independentista per amagar els seus escàndols, i va afegir que comença a haver-hi moltes similituds entre el cas 3% i el cas Palau. ■

Catalunya obre els macrojudicis per corrupció amb el 'cas Palau'

► Millet i Montull s'asseuran des de dimecres que ve al banc dels acusats

► La causa, amb 16 acusats, assenjala també al finançament de CDC

JESÚS G.
Albalat

Comença la funció. Encara que fa uns dies es va iniciar el judici a exalts càrrecs de la Fundació Catalunya i Territori per presumpta estafa i finançament il·legal d'Unió, els principals casos de corrupció a Catalunya es començaran a jutjar dimecres que ve. Apujarà el teló la vista pel saqueig del Palau de la Música en l'època de Fèlix Millet i Jordi Montull i el suposat pagament de comissions per part de Ferrovial a l'extinta CDC a través de la institució musical. Durant 55 sessions i com a mínim fins al 27 de juny s'aniran desgranant els abusos dels dos exresponsables de l'auditori barceloní. Es van esfumar fins a 34 milions d'euros, segons els nous gestors de l'entitat, i només se n'han recuperat uns sis. Al banc dels acusats s'hi asseguren 16 acusats, entre aquests Millet, Montull, l'extresorer de CDC Daniel Osàcar i directius de la constructora Ferrovial.

El judici se celebrarà gairebé vuit anys després que els Mossos registrassin les oficines de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música. El 23 de juliol del 2009, l'anomenat «oasi català» va començar a tremolar. L'Agència Tributària va detectar que entre el 2003 i el 2004 es van retirar quantitats ingents de diners del Palau. Agents de la policia autonòmica, dirigits per un jutge de Barcelona i el fiscal anticorrupció Emilio Sánchez Ulled, van entrar a l'edifici. Hi van estar nou hores. La investigació es va centrar llavors en el presumpte desviament, el 2003 i 2004, de 2,3 milions d'euros. El setembre del 2009, Millet i Montull van confessar en una carta remesa al jutge que s'havien apropiat per a finalitats particulars d'1,6 milions i 200.000 euros, respectivament, de l'entitat que havien dirigit. I van dipositar aquests diners.

Però el que en un principi semblava un simple saqueig de l'auditori es va anar complicant. I més quan es va descobrir que, amb nocturnitat, traïdoria i poques hores després del registre dels Mossos, un ordenança del Palau va sostreure de l'edifici modernista diverses bosses amb docu-

ments. Les càmeres de seguretat de l'exterior ho van gravar. Quan, per ordre del jutge, la policia va registrar l'apartament on podien haver anat a parar els documents, el 18 de setembre del 2009, ja no hi havia res.

IMPLICACIONS POLÍTQUES // Les implicacions polítiques van començar a sortir a col·lació l'octubre d'aquell any quan EL PERIÓDICO va publicar que Millet va ajudar econòmicament Àngel Colom, exlíder d'ERC i ara a CDC, per sufragar els deutes de l'efímer Partit per la Independència (PI) després que es dissolgués, a finals del 1999. Després va transcendir que la Fundació Ramon Trias Fargas, vinculada a Convergència, va rebre més de 600.000 euros del Palau. I, per últim, aquest diari va publicar el novembre del 2010 documents que apuntaven que Millet va canalitzar aportacions de la constructora Ferrovial per satisfer la contraprestació d'obres públiques adjudicades en els últims governs de CiU, com la Ciutat de la Justícia i la línia 9 del metro. La fiscalia considera que CDC va subscriure un «pacte criminal estable» amb Ferrovial per al cobrament de comissions que va superar els 6,6 milions d'euros. Per això s'acusa el partit com a responsable civil a títol lucratiu.

ARRIBA EL JUDICI DEL 'CAS PRETÒRIA' // Però el cas Palau es barrejarà amb un altre procés sonat, tot i que aquest serà a Madrid, a l'Audiència Nacional. El 13 de març es començarà a jutjar (si no s'arriba a un acord abans) el cas Pretòria, que va esclatar el 2009 amb detencions de polítics, funcionaris i constructors. És un assumpte de presumpta corrupció urbanística i comissions il·legals que afecta exalts càrrecs dels governs de CiU amb Jordi Pujol (l'exconseller d'Economia Macià Alavedra i l'exsecretari de Presidència Lluís Prenafeta) i del PSC (l'exalcalde de Santa Coloma de Gramenet Bartomeu Muñoz i l'exdiputat socialista Luis García, Luigi).

EL 3% D'ADIGSA // Al maig, amb el judici contra Millet i companyia a l'equador, se celebrarà el judici pel cas Adigsa, sobre un presumpte pagament de comissions que es va començar a investigar quan el 2005 Pasqual Maragall va insinuar al Parlament que CiU

Registre dels Mossos al Palau de la Música, el 23 de juliol del 2009.

¿a què s'enfronten els exdirectius de l'entitat musical?

El fiscal demana 27 anys de presó

Fèlix Millet i la seva mà dreta, Jordi Montull, només van ser a la presó 13 dies, i no pel cas que es jutjarà a partir d'aquest dimecres, sinó pel procés judicial pel frustrat projecte de l'hotel, pel qual van ser absolts. La seva confessió, el mes de setembre del 2009, en la qual reconeixien que s'havien apropiat de fons de la institució cultural per a finalitats particulars, i la dilació a l'hora de citar-los a declarar (el 19 d'octubre d'aquell mateix any) els van salvar d'haver de passar per la presó. La seva avançada edat (Millet té 81 anys) juga a favor seu en el judici.

El fiscal Emilio Sánchez Ulled sol·licita per a cada un dels dos exdirectius del Palau una pena de 27

anys i mig de presó i de 26 per a la filla del segon, Gemma Montull, exdirectora financera de l'entitat. La magnitud de la causa (només el sumari són 60.784 folis) ha obligat a fer que el judici se celebri a la Ciutat de la Justícia de Barcelona.

El ministeri públic, a més a més, sol·licita set anys i mig de presó per a l'extresorer de CDC Daniel Osàcar

15 seus de l'actual PDECat estan embargades com a aval de la fiança imposada pel jutge instructor

i quatre anys per a dos directius de Ferrovial. A Convergència, que té 15 seus embargades judicialment com a aval de la fiança i que també s'asseurà al banc dels acusats com a responsable civil, li reclama 6,6 milions d'euros per comissions il·lícites percebudes suposadament a canvi de l'adjudicació d'obra pública durant l'últim govern de Jordi Pujol. La fiscalia considera acreditat que la constructora Ferrovial va pagar aquests 6,6 milions d'euros a CDC a través del Palau, que exercia d'intermediari a canvi de desviar també diners als seus dirigents. Les obres que hi ha sota sospita són la línia 9 del metro i la Ciutat de la Justícia, escenari del judici. ≡

cobrava per adjudicacions d'obres: «Vostès tenen un problema que es diu 3%» va etzibar als convergents. Però el cas ha arribat desinflat i només es jutjarà als alts càrrecs de l'empresa pública Adigsa per irregularitats en la rehabilitació de pisos de segona mà. La fiscalia demana 10 anys de presó i inhabilitació per a l'exconseller delegat Josep Antoni Fontdevila, i 9 anys i 6 mesos de presó per a dos ex alts càrrecs més de l'empresa pública, Jordi Huguet i Xavier Salas. També està acusat un tècnic extern.

L'últim judici per presumpta corrupció fins ara assenyalat, és el que assegurarà a l'octubre al banc dels acusats els membres de l'antiga cúpula de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), encapçalada per l'exsecretari general Josep Maria Matas, que s'enfronta a cinc anys i mig de presó, la mateixa pena reclamada per a qui va ser cap dels serveis jurídics de l'entitat. Estan imputats pel presumpte desviament de 960.000 euros de fons de l'ACM en benefici propi. ■

26 Febrero, 2017

Un empresari vincula Mas amb la causa del 3% davant el jutge

Dos contractistes han declarat voluntàriament per les adjudicacions

**SANTIAGO TARÍN/MAYKA NAVARRO
TONI MUÑOZ**
Barcelona

Dos empresaris es van presentar a declarar voluntàriament al jutjat del Vendrell sobre la petició d'una comissió del 3% a canvi de la concessió d'obra pública, i un d'ells va implicar Artur Mas en les negociacions, segons van confirmar a *La Vanguardia* fonts de les investigacions. Els dos empresaris han rebut la condició de testimonis protegits pel jutge, i així han pogut preservar la seva identitat i seguretat. En els seus testimonis, tots dos van aportar noves dades sobre la trama del 3%, de les quals es derivaran noves citacions a altres empresaris perquè ratifiquin el que van dir els que van comparèixer, i també si a ells els

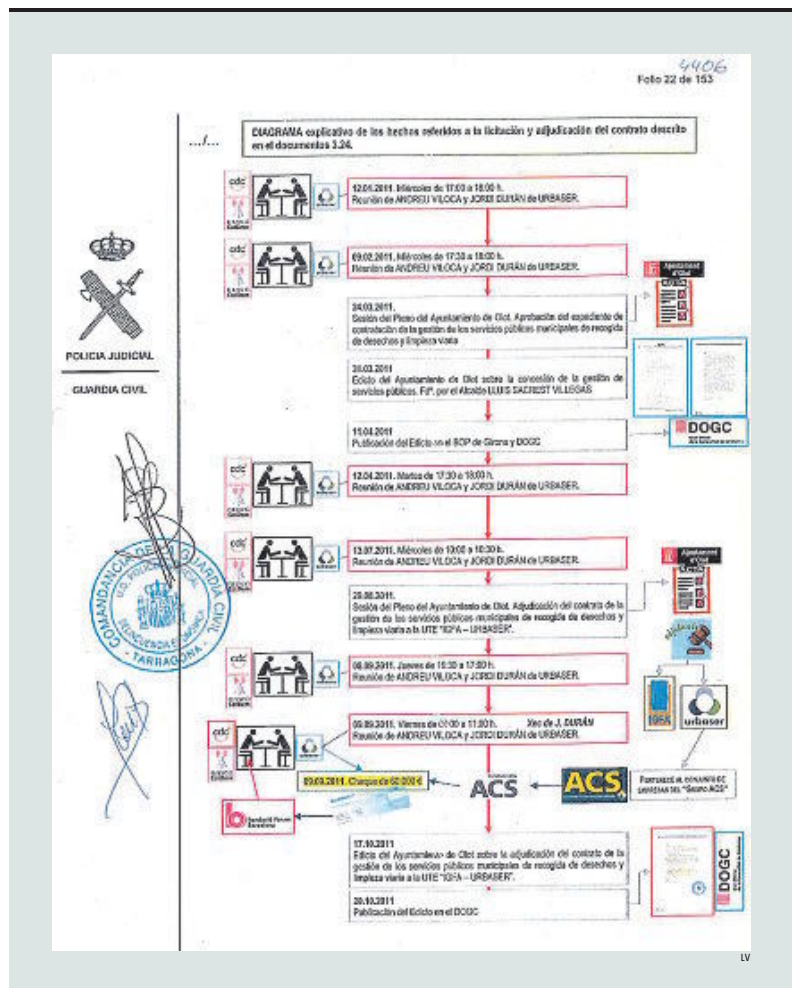
l'entrada i a l'escorcoll a la seu de CDC el 28 d'agost d'aquell any. Als informes de la Guàrdia Civil i de la Fiscalia Anticorrupció se situa l'extresor del partit i exadministrador de les fundacions afins, Andreu Viloca, com el presumpte mediador entre els empresaris i el partit per al pagament del 3% a canvi de contractes, tal com va publicar ahir *La Vanguardia*. Per dur a terme aquesta estratègia, Viloca hauria comptat amb la col·laboració de l'exdirector general d'Infraestructures, l'empresa que gestiona l'obra pública a Catalunya, Josep Antoni Rosell. A les anàlisis es descriu un mecanisme similar en set contractes: anunci de la licitació, reunió de Viloca amb l'empresari interessat, tràmits administratius, concessió i ingressos a una de les fundacions.

En un d'aquests informes de la Guàrdia Civil s'analitzen les relacions entre el partit, CDC, i les fundacions CatDem, Fòrum i Nous Catalans, i els agents conclouen que "tota l'estructura financera de CDC constitueix una sola caixa comuna administrada a caprici", i que també hi ha una "gestió única de caixa dels comptes estudiats a nom de les diferents fundacions". Així doncs, existeixen operacions financeres entre els diferents comptes corrents de les fundacions i del partit que, per la Guàrdia Civil, no tenen justificació aparent, però "tot això d'acord per a l'administració de tots els recursos financers continguts en els moviments dels comptes".

Les fundacions, segons la línia argumental dels investigadors, servien per pagar les comissions a canvi de contractes públics, i així expliquen que empreses com Teyco, Grup Soler o Copisa fessin ingressos a CatDem, Nous Catalans o Fòrum. Abonaments d'una xifra que, en cada cas, "és summa-ment aproximada al 3%". En aquest flux financer, afegeixen, "es troben moviments sota el concepte Convergència Democràtica de Catalunya o similar".

La possible comissió torna a aparèixer en documentació confiscada a Viloca: en el desenvolupament d'un polígon a Viladecans s'explicita que una firma haurà "de cobrir totes les despeses necessàries, amb un import del 3% més una bonificació a determinar per a les feines exposades". A l'ordinador de l'extresor també va aparèixer una llista de 31 empreses que efectuaven donacions sistemàtiques a les fundacions, entre les quals figuren les beneficiàries de les contractes sota sospita.

En els comptes de les fundacions no només apareix l'antic administrador, sinó també el seu an-

Esquema de l'acord. La Guàrdia Civil ha plasmat en esquemes la manera com es feien adjudicacions irregulars; el de la foto correspon a la contracta d'escombraries d'Olot

OPERACIÓ IMMOBILIÀRIA
La Guàrdia Civil vol indagar la venda de la seu de CDC per si va ser per ocultar béns

tecessor, Daniel Osàcar, de qui la Guàrdia Civil assegura que va fer una inversió financera a Luxemburg per mitjà del Deutsche Bank, finalment ingressada a la Caixa de Estalvis Penedès. Els fons declarats ascendeixen a 522.776 euros.

A més, la Guàrdia Civil també fa referència al cas del Palau de la Música, i descriu la venda de la seu de CDC al carrer Còrsega a un grup de Hong Kong, "una jurisdicció no cooperativa en matèria

fiscal", per 13 milions d'euros. L'immoble era part de la fiança del partit per l'assumpte del Palau i va ser substituïda com a aval per quinze seus més. Els agents demanen poder indagar més en la qüestió i indiquen que la venda pot tenir a veure amb l'altre sumari. Tampoc descarten que sigui "una operativa dissenyada per posar béns de CDC fora de l'abast de les autoritats espanyoles recorrent a jurisdiccions no cooperatives".

Jordi Basté

EL DIETARI D'“EL MÓN”

Setmana 25: una presentació amb els Piqué, els nous discos d'Els Amics de les Arts i Nacha Pop, l'advocat de la infanta Cristina, Pau Molins, i un actor deliciós, magnífic i simpàtic, Javier Cámara, omplen d'interès RAC1 aquesta setmana.

DILLUNS

Gerard Piqué

En la reunió del programa parlem d'un acte que avui se celebrarà a Rubí. També xerrem a la tertúlia de futbol amb Rico, Seguro, Collet i Pallàs. En dirà res avui Piqué, de la crisi de l'equip? Ja sabem que en Gerard exerceix de Santíssima Trinitat del barcelonisme (pare, fill i Esperit Sant) esperem una declaració ansiolítica. Bingo. Em passo la tarda amb la família Piqué per la presentació d'una pista de pàdel que fabrica l'empresa familiar. També hi ha el tennista Marc López, que juga tots els seus partits amb boxers negres per superstició. M'explica un dels representants de Piqué que Wayne Rooney, com Rafa Nadal, dorm cada nit amb el llum encès i la televisió engegada. Supersticions. Un món.

DIMARTS

Els Amics de les Arts

Un any i mig després tornen a l'estudi de RAC1. En Dani, en Joan Enric, en Ferran i l'Eduard tornen a ocupar les seves cadires al nostre estudi amb el seu nou treball. Sonen diferent per ser ells mateixos. Se superen amb un disc lluminós, brillant i amb una última cançó *El vent tallant*, executada amb l'OBC, que és un sisme musical que culmina la millor obra d'aquests quatre amics que tenen en el seu comportament natural el seu èxit més gran. Són com són i no com sembla que són. Per això amb en Joan Enric quan ens veiem sempre parlem de sèries. Em refio dels seus gustos igual que faig quan Sergi Pàmies en repassa de noves com ahir a *La Vanguardia*. En Joan Enric me'n recomana dues: *The night of American crime story*. Apuntades.

DIMECRES

Javier Cámara

Adoro en Javier des que el vaig conèixer. Sona a bolero però és pop. Ha de ser generacional o per la calvicie o per la barba o perquè no hem estat mai res més que gent que es diverteix amb la seva feina. El vaig conèixer després del rodatge de *Truman* de la qual em va commoure l'escena en què, al principi, Darin diu al metge que passa de químios i ràdios i que el deixi en pau. La cara tan descriptiva de Cámara exercint d'amic de l'ànima del personatge de Darin a la consulta és memorable. Avui ha vingut a presentar aquesta pel·lícula que Tele5 porta al límit de la pesadesa *Es por tu bien*. Ara espera el rodatge de *The young Pope*, en què dona la rèplica a Jude Law, i l'estrena de la tercera temporada de *Narcos*, en què Javier anuncia que serà l'única on apareixerà.

DIJOUS

Nacho García Vega

Juntament amb el seu cosí Antonio Vega van formar un dels grups més reconeguts de la música espanyola dels vuitanta, Nacha Pop. Desaparegut l'Antonio, en Nacho agafa les regnes del grup i treu un nou disc. Arriba a RAC1 i em demana que li faci les preguntes en català. Em sorpren, perquè és un fet poc habitual. "L'entenc perfectament i no el parlo per vergonya". Curiosos en una persona nascuda a Madrid. "El meu germà, que també és de Madrid, viu des de fa anys a Eivissa i és professor de català". En Nacho queda ben parat quan Santi Seguro li detalla que la cosina de la seva dona podria ser la protagonista de la lletra que va escriure Antonio Vega a *La chica de ayer*. Nacho li pregunta el nom: Maite, respon en Santi. I en Nacho s'emociona.

DIVENDRES

Pau Molins

En Pau és l'advocat de la infanta Cristina i ho va ser de Fèlix Millet quan va fer explotar el cas del Palau de la Música. Un any després ho va deixar de ser "per divergències amb el client". Es nega a confirmar si és veritat que va deixar Millet perquè aquest no li agradava i li va arribar a dir que no ho feia "perquè hi ha bufetades per emportar-se el cas de franc". Molins és un orador brillant. No esquivia preguntes, explica el que vol i matisa perfectament per no dir res més del compte. No titula res però se li entén tot. Amb Ernest Folch i amb Pere Mas coincidim que seria un tertulià esplèndid. Riu. "Algun dia", ens respon. La veu i el to el fan especialment creïble. "Apunta-t'ho", li diem. Somriu i veurem si algun dia sona la flauta.

26 Febrero, 2017

ELS FETS CLAU DEL PROCEDIMENT

Juliol del 2009. Una querella amb el fre de mà posat

La querella de la fiscalia que va originar la investigació del cas Palau, presentada el 10 de juliol del 2009, assenyala-va un gran escàndol de corrupció financera en l'alta societat catalana, una tempesta judicial que fins aleshores semblava que era impossible que es pogués produir en

aquell món que els periodistes Cullell i Ferràs van definir com "l'oasi català". Potser per això l'acusació pública no va voler prémer l'accelerador a fons i, en el seu escrit d'acusació, no va demanar cap mesura cautelar contra Fèlix Millet ni Jordi Montull, i tampoc la detenció.

Setembre del 2009. Millet i Montull confessen

Després de negar-ho tot, Fèlix Millet i Jordi Montull van presentar un escrit de confessió al jutjat el setembre del 2009 i van aportar tres milions d'euros, amb els quals asseguraven que restituïen el mal causat. El fiscal els atribueix l'apropiació indeguda de gairebé vuit milions d'euros.

Façana principal del Palau de la Música ■ ARXIU

Octubre del 2009. La fundació de CDC entra en escena

Quinze dies després de la confessió de Millet, la fundació de CDC –aleshores Fundació Trias Fargas, i Fundació Catdem després de l'escàndol– va reconèixer públicament haver rebut 500.000 euros del Palau de la Música a través de convenis de col·laboració. La fundació conver-

gent va parlar de convenis "legals", però de seguida es va comprometre a tornar aquests diners a la nova direcció del Palau. La fiscalia considera que aquests diners són part de la trama de finançament il·legal de Convergència a través del Palau i de la constructora Ferrovial.

26 Febrero, 2017

Desembre del 2010. L'adeu precipitat de Joan Llinares

El 28 de desembre del 2010, Joan Llinares va deixar el càrrec al Palau, on havia estat designat per fer net respecte a l'etapa interior i iniciar el camí del relançament de la institució. La seva marxa va coincidir amb la poca contundència de la nova junta del Palau en la persecució de la trama política.

Maig del 2011. Daniel Osácar, extresorer de CDC, imputat

Les sospites de finançament irregular de CDC a través del Palau de la Música i del pagament de comissions il·legals de Ferrovial es concreten en dos noms: Daniel Osácar i Jaume Camps. El primer va ser el tresorer de CDC entre el 2005 i el 2010; el segon, diputat del partit. Daniel Osá-

car va ser imputat el maig del 2011 perquè el seu nom surt relacionat amb diverses anotacions que demostrarien un trànsit de diners no justificat entre la institució cultural i el partit. En el cas de Jaume Camps, es van investigar uns cobraments, però la seva acusació va quedar arxivada.

Juliol del 2012. Escorcoll al domicili de Millet

El jutge Pijuan va ordenar el 2012 un escorcoll al domicili de Fèlix Millet, a l'Ametlla del Vallès. S'hi van trobar diners en efectiu i se li va requirir una col·lecció particular d'obres d'art de gran valor. "M'han deixat les parets blanques", va explicar aleshores Millet a aquest diari.

Maig del 2015. Embargament de les seus de CDC

La primavera del 2015, el jutge va ordenar l'embargament de les seus de CDC com a garantia per fer front a una possible sentència condemnatòria en el cas Palau. El jutge considera que l'antiga Convergència hauria rebut fins a 6,6 milions d'euros a través de l'entramat del Palau.

L'antiga seu central de CDC a Barcelona ■ ARXIU

**L'espoli del
Palau hauria
pogut ser
jutjat el 2013**

El cas Millet
continuarà viu
al Tribunal
Suprem fins
al 2020

LES CARES DEL DIA

Empar Marco

● La periodista valenciana ha sigut escollida aquesta setmana directora general de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació i ahir va explicar que la seva intenció és activar els nous mitjans, un canal de televisió, dos de ràdio i una web, en un termini màxim de sis mesos amb una programació bàsica. **P. 68**

J. Ramon Germà

● El director d'estratègia clínica de l'Institut Català d'Oncologia porta 43 anys de carrera professional com a oncòleg i ha vist i protagonitzat gran part dels avenços en la lluita contra el càncer. Alerta que cada cop hi ha més tumors i amb gent més jove, i dona algunes claus de prevenció. Reconeix que ha hagut de dir 15.000 vegades a un pacient "Tens càncer". **P. 44-45**

Fèlix Millet

● L'expresident del Palau de la Música Catalana torna a ser actualitat aquests dies perquè dimecres finalment comença el judici pel cas Palau, en el qual ell i el seu segon, Jordi Montull, estan acusats d'haver fet desaparèixer de la caixa de la institució prop de 30 milions d'euros. Almenys 3,3 segurs, perquè ell mateix ho va confessar. **P. 22**

26 Febrero, 2017

La corrupció al banc dels acusats

L'espoli del Palau hauria pogut ser jutjat l'any 2013

■ Si la causa del cas Millet s'hagués mantingut en dues peces separades, la part del lladronici estaria vista per a sentència ■ Noves imputacions i recursos d'última hora han alentit el procés ■ El cas estarà viu al Suprem fins al 2020

Jordi Panyella
BARCELONA

Les anades i vingudes, no sempre capricioses, de la justícia han fet que el cas del Palau de la Música hagi trigat quasi vuit anys a arribar a judici, però aquest temps s'hauria pogut escurçar en bona mesura si el procediment s'hagués mantingut dividit en dues peces separades, tal com va decretar el primer jutge instructor el gener del 2011, i això hauria facilitat que la part del cas que implica només l'apropiació indeguda de Fèlix Millet i Jordi Montull s'hagués pogut jutjar almenys el 2013 –no l'1 de març vinent–, i avui ja hi hauria una sentència ferma de segona instància. Així, Fèlix Millet, de 81 anys, ja hauria ingressat a la presó.

A principis del 2011 i abans de deixar el jutjat d'instrucció número 30 per passar a l'Audiència de Barcelona, el jutge Juli Solaz va decidir obrir una peça separada per investigar

de manera paral·lela la derivada política i de presumpte finançament irregular de CDC a través del Palau de la Música i de diners aportats per la constructora Ferrovial. La pista política del cas va trigar uns mesos a aparèixer i, quan es va fer evident la sospita, la part corresponent a la investigació de l'apropiació indeguda ja estava gairebé acabada, els mateixos Millet i Montull havien reconegut els fets i havien aportat una primera quantitat per restituir el dany causat, inomésm faltava per tancar la instrucció que els pèrits d'Hisenda entreguessin el seu peritatge amb la quantificació dels diners desviats.

Mantenir la causa desdoblada hauria permès continuar investigant la pista política –tal com es va fer– i portar a judici l'altra part, però la decisió de reunificar la causa que va prendre posteriorment el jutge que va assumir la titularitat del jutjat, Josep Maria Pijuan, ho va dificultar.

D'aquesta manera, es va impedir que el procediment de l'espoli protagonitzat per Millet i Montull tingués una agilitat similar a la que va adquirir la investigació sobre el que es va conèixer com el cas de l'hotel del Palau de la Música, en què es van investigar els antics gestors de la institució i càrrecs

El cas del Palau ha passat per les mans de cinc jutges en total

públics per un presumpte cas de tràfic d'influències i tracte de favor amb l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat pel projecte d'un establiment d'hostaleria que s'havia de construir davant mateix del Palau de la Música, acusacions de les quals finalment van ser absolts. Com que aquell afer va ser investigat per un altre jutjat, com si fos una altra peça separada del cas Palau, es

va poder tramitar amb més rapidesa: es va jutjar el 2014, amb sentència ferma del Tribunal Suprem el maig de l'any passat. Aquest és el *timing* que hauria pogut seguir la causa de l'espoli.

Tot i prendre la decisió contrària a la de Solaz i unificar la causa, Pijuan va ser prou diligent i va deixar enllestida la investigació a mitjan juliol del 2013. El magistrat va ampliar l'acusació a dos homes del món convergent: l'extresorer del partit Daniel Osácar i l'exdiputat Jaume Camps, que després va ser eximit de responsabilitat per una qüestió de prescripció.

A partir d'aquell moment, la causa va entrar en una nova fase d'alentiment; en primer lloc, a causa dels recursos que va presentar l'acusació exercida per la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), que va demanar ampliar la investigació a nou empresaris que havien tingut un trac-

Millet i Urdangarin, saludant-se el maig del 2005 en un acte d'homenatge a l'expresident del Palau ■ XAVIER BERTAL / ARXIU

te irregular amb Millet facturant al Palau de la Música obres que havien fet al domicili particular de l'expresident. Un any després que el jutge Pijuan hagués tancat la investigació, el juny del 2014 l'Audiència de Barcelona va donar la raó a la FAVB i en va decretar la reobertura, circumstància que va comportar encara un any més d'in-

vestigació que no va aportar cap novetat rellevant al procés.

Relleu al jutjat

El jutge Pijuan va deixar el jutjat a finals del 2013, i fins al març del 2014 no va ser nomenat el jutge que va assumir la recta final de la investigació, José Julián García de Eulate. Durant el temps que va passar fins

26 Febrero, 2017

Quan l'abraçada cotitza a la baixa

J.P.
BARCELONA

La fotografia que il·lustra aquesta pàgina és oportuna, perquè els dos personatges que s'abraquen amb cordialitat són actualitat, màxima actualitat, de la crònica judicial, però és una imatge que correspon a un altre temps, gairebé a una altra era, quan Fèlix Millet i Iñaki Urdangarin eren un referent en la societat barcelonina de pulcritud i bona gestió, el contrari del que les investigacions judicials dels seus respectius casos han acabat traient a la llum. Una foto com aquesta ara seria impossible d'obtenir, ja no només perquè difícilment Millet i Urdangarin tornaran a coincidir, almenys en un acte públic, sinó perquè encara es fa més difícil pensar que ara es volguessin saludar amb la mateixa efusió que es desprèn en la fotografia.

La imatge va ser captada el maig del 2005 a l'edifici de la Llotja de Barcelona amb motiu d'un homenatge que el grup de gent important de la capital de

Catalunya, el G-16, va organitzar per homenatjar la trajectòria de Fèlix Millet. A l'acte, hi van acudir 300 persones, i les cròniques que es van escriure, també la d'aquest diari, eren plenes de lloances cap a l'aleshores president del Palau de la Música, de qui Màrius Carol —a qui va tocar fer-ne la glossa aquell dia— va dir que només li faltava ser “abat de Montserrat”.

El G-16 és el mateix conglomerat de prohoms al qual ara ha recorregut Soraya Sáenz de Santamaría en el seu intent de prendre la temperatura a l'estat de la qüestió catalana. Són gent influent que, com va dir Millet aquell dia, resolten “problemes sense fer soroll, a la catalana”. Aquell dia Millet també va agrair a Urdangarin haver col·laborat en la campanya de restauració de l'òrgue del Palau. Posteriorment, la investigació del cas va descobrir que en aquella campanya Millet va estafar els donants. No passares: qui roba a un lladre, ja se sap, cent anys de perdó.

al juliol del 2015, es va decretar l'embargament de les seus de CDC per fer front a una possible condemna per responsabilitat civil, i alhora es concretava l'arxivament de la causa contra Jaume Camps.

Aquestes peculiars anades i vingudes, amb l'obertura i la reobertura de la causa, han fet que el cas del Palau de la Música hagi tin-

gut dos escrits d'acusació de la fiscalia, signats per Emilio Sánchez Ullé, el mateix fiscal que en el judici pel 9-N, i tot plegat ha afavorit l'endarreriment a l'hora de fixar la data del judici, en cap cas atribuïble a tàctiques dilatòries de les defenses, que no han existit.

L'últim escull ha estat posar-se d'acord amb totes les parts per trobar les

dates per a la celebració de la vista. El tribunal de la secció 10 de l'Audiència de Barcelona volia començar al gener, però els compromisos de molts advocats —per exemple, amb el cas del 9-N— van portar a fixar la vista entre març i juny. Si tot va com està previst i la sentència arriba abans de finals d'any, el cas es podria tancar de manera de-

finitiva, després de passar pel Tribunal Suprem, a finals del 2019 o a principis del 2020.

Des que Juli Solaz va ordenar l'obertura de diligències fins que el magistrat Eulate va decidir enviar el cas a judici, la investigació ha passat per un total de cinc jutges. A més de Pijuan, també han estat al capdavant del jutjat 30 du-

rant aquest temps els magistrats Miguel Ángel Tabarés i Jaime Conejo Heredia, tots dos en l'exercici de funcions de jutge substitut mentre no es nomenaven els titulars. Cada relleu suposa un retard al jutjat, perquè obliga l'escolt a posar-se al dia del procediment.

El cas del Palau no és l'excepció, sinó la norma

en el ritme de tramitació dels procediments judicials. N'és una mostra el cas del 3%, o cas Adigsa, que va començar a ser investigat per la justícia el 2005, l'endemà de l'acusació de finançament il·legal de CDC que va fer Pasqual Maragall, i que serà jutjat entre el 2 i el 18 de maig d'aquest any, també a l'Audiència de Barcelona. ■

TRIBUNALS

Els 30 milions depredats per Millet

Dimecres arrenca el judici per l'espoli del Palau de la Música i el suposat finançament il·legal de CDC

MONTSE RIART
BARCELONA

En set anys d'investigació, la Fiscalia va descobrir en Fèlix Millet i Jordi Montull dos autèntics "depredadors" –així els descriu el fiscal Emilio Sánchez Ulled en el seu escrit d'acusació–. En una dècada, els dos màxims responsables del Palau van fer desaparèixer prop de 30 milions d'euros de la institució i els van fer servir per a tota mena de finalitats. Cap d'elles tenia a veure amb els objectius culturals de l'entitat. Millet i Montull van deixar constància per escrit de bona part dels diners saquejats, excepte de nou milions d'euros, que a hores d'ara encara no se sap on son.

El cas va prendre unes dimensions insospitades quan la Fiscalia va lligar les donacions de la constructora Ferroviaria al Palau amb presumptes comissions irregulars a Convergència a canvi d'obres públiques. Dimecres l'espoli arriba a judici: més de 60.000 pàgines de sumari, 55 sessions repartides en quatre mesos amb 16 acusats, 37 parts i més de cent testimonis, que han obligat a celebrar la vista a la Ciutat de la Justícia, precisament una de les obres sota sospita.

La mà a la caixa

Millet i Montull van buidar 18 milions del Palau en efectiu

La Fiscalia assegura que Millet i Montull disposaven dels diners del Palau "com si fossin seus". Extreien de les caixes "formidables sumes", a vegades amb transferències bancàries als seus comptes personals, i d'altres amb xecs al portador que ells mateixos cobraven a finestrata. Els investigadors han pogut acreditar que almenys 7 milions d'euros haurien anat a parar a les butxaques de Millet i 1,3 a les de Montull.

Altres cops feien recollir i entregar els xecs als seus subordinats, de manera que se n'ha perdut el rastre. De fet, la Fiscalia ha sigut molt crítica amb el paper dels bancs en aquest punt de la investigació. Els recrimina que no li van saber dir mai qui havia cobrat els diners. Al·legaven que no conservaven la documentació dels reintegraments, "de manera sorprenent fins a gairebé ratllar l'estupefacció", diu la Fiscalia, tenint en compte els imports de què es tracta –hi ha reintegraments per valor de 6.000 o 7.000 euros, però també de 25.000, 50.000 o 80.000.

Un elevat tren de vida

L'auditori a mida de Millet i la 'Play' de Montull

Millet i Montull van facturar al Palau des de feines de lampisteria i electricitat a casa fins a "obres sumptuoses". Millet es va fer a mida una reproducció de l'auditori del Palau al soterrani i va facturar a la

L'espoli del Palau de la Música: on van anar a parar els 29.700.000 €

18.000.000 €
RETIRATS EN EFECTIU

7.000.000 €
Fèlix Millet

(en confessa 3,3 juntament amb Montull després del primer escorcoll)

1.300.000 €
Jordi Montull

9.300.000 €
No s'ha pogut saber on han anat a parar

3.100.000 €
en obres a casa de Millet i Montull

1.000.000 € en factures a les empreses de les dones de Millet i Montull

648.000 € en viatges familiars exòtics de Millet i Montull

6.600.000 €
DESVIATS A CONVERGÈNCIA

3.700.000 €
d'entregues en efectiu o amb xec a Osàcar

630.000 € en 7 convenis entre Trias Fargas/CatDem i el Palau

2.300.000 €
en factures falses a empreses que van prestar-se a cobrar treballs inexistents

Font: Elaboració pròpia / Gràfic: Eduard Forrell

institució l'adquisició del primer iPhone personal. Montull va comprar-se una Playstation i en va facturar els costos al Palau.

Per "emascarar" les despeses ordenaven canviar el concepte de les factures. A casa en tenien guardats els originals. La Fiscalia diu que tot es feia amb la connivència de la filla de Montull, Gemma, directora financera del Palau, i de la directora general, Rosa Garicano.

Les esposes

Millet i Montull van desviar

diners a les empreses de les dones Els dos caps del Palau, amb la col·laboració de la filla de Montull, es van fer un tip d'encarregar feines falses a les empreses de les seves dones: Bonoima SL i Aysen Producciones 46 SL, propietat de la dona de Millet, Marta Vallès, i Aurea Rusula, de l'esposa de Montull, Mercè Mir. Les feines no es portaven a terme, però es pagaven amb diners del Palau. Fins a un milió d'euros.

El que no s'ha pogut demostrar és que les dues dones estiguessin al cas que les societats eren només instrumentals i que els marits les estaven fent servir il·legalment. Totes dues consten com a responsables a títol lucratiu –és a dir, es considera que no van cometre cap delictes però es van beneficiar dels diners desviats pels marits.

Bodes i vacances de reis

Millet va facturar al Palau viatges i els casaments de les dues filles

Fèlix Millet va pagar a costa del Palau els enllaços "pomposos" de les filles, Clara i Leila, també responsables a títol lucratiu en el cas: el lloguer de Santa Maria del Mar, les fotos i els vídeos, un minibus, els dos Mercedes i els xofers, el dinar o les flors de les cerimònies van sortir del Palau. Millet i Montull també van carregar al Palau 648.000 de les vacances familiars a Mèxic, la Polinèsia, Tailàndia, Egipte, Kènia o les Maldives. Els feien passar per viatges professionals o per despeses del cor del Palau. Montull també va carregar a la institució els 19.000 euros que costava publicar un llibre, tot i que els beneficis per les vendes els va ingressar ell.

Els pagaments a "Daniel"

La Fiscalia xifra en 6,6 milions d'euros els diners desviats a CDC. Entre el 2001 i el 2010 Ferroviaria va donar més d'11 milions d'euros al Palau en concepte de patrocini i com a membre d'honor de la Fundació. Segons la Fiscalia, 6,6 van anar a parar a les arques de Convergència per compensar l'adjudicació d'obra pública. El ministeri públic

parla d'un autèntic "peatge" pagat per la constructora per aconseguir les obres de revestiment del riu Ebre, el nou pavelló municipal de Sant Cugat del Vallès, la línia 9 del metro o la Ciutat de la Justícia.

La Fiscalia dibuixa un "pacte criminal estable" liderat per l'extresorer convergent Daniel Osàcar. Als apunts de Millet apareixen diversos pagaments a nom de "Daniel". Sumen 3,7 milions d'euros. El fiscal té clar que "alts responsables" del partit el van ajudar, però admet que no els han pogut identificar.

Millet i Montull van facilitar els contactes, haurien participat en el càlcul de les comissions i aprofitaven les "estructures jurídiques" del Palau per dissimular-les en falsos convenis de col·laboració de la institució i la constructora o a través de factures fictícies amb altres empreses que s'hi prestaven. Els dos exresponsables del Palau no han admès mai cap tipus de participació en aquesta presumpta trama, tot i les múltiples evidències trobades pels investigadors entre la documentació del Palau. La fiscalia xifra en el 4% el percentatge de la comissió: un 2,5% aniria a CDC –que també consta com a responsable a títol lucratiu del cas Palau– i un 1,5% se'l repartien Millet i Montull. Caldrà veure què en diuen al judici, tot i que la seva declaració no està prevista fins al dia 8 de març.

La cronologia

Set anys per investigar el principal cas de corrupció

- **23 de juliol del 2009**
Els Mossos escorcollen el Palau.
- **16 de setembre del 2009**
Millet confessa per carta haver desviat 3,3 milions d'euros.
- **19 d'octubre del 2009**
Millet i Montull declaren per primer cop davant del jutge.
- **5 de novembre del 2009**
Un informe de Deloitte xifra l'espoli en 31,2 milions.
- **3 de novembre del 2010**
La Fiscalia troba indicis de suposades comissions de Ferroviaria a CDC a través del Palau.
- **17 de març del 2011**
El jutge investiga l'extresorer de CDC Daniel Osàcar.
- **18 de juliol del 2012**
El jutge imposa una fiança de 3,2 milions a CDC.
- **24 d'octubre del 2013**
La Fiscalia demana 27 anys i mig per a Millet i Montull i 7 i mig per a Osàcar. Xifra el desviament a CDC en 6,6 milions.
- **28 de maig del 2015**
El jutge tanca la investigació i embarga 15 seus a CDC.

Fèlix Millet (en cadira de rodes) en una imatge d'arxiu. DIARI DE GIRONA

L'exadvocat de Fèlix Millet: «Crec que el veurem a presó»

► Pau Molins assegura que és «un mite» que l'edat sigui un impediment perquè un condemnat entri a la garjola

DdG BARCELONA

■ Pau Molins, el que va ser advocat de Fèlix Millet durant un any, va augurar ahir que el seu exclient «acabarà entrant a presó».

Molins ho va dir en una entrevista a Rac1 a pocs dies perquè comenci el macrojudici del cas Palau, pels quals l'expresident de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música, la seva mà dreta Jordi

Montull i 14 acusats més s'enfronten a penes de fins a 27 anys de presó per haver desviat milions d'euros de les arques de la institució.

Millet té ara 81 anys i enfronta el judici amb la incògnita sobre el seu estat de salut. En aquest sentit, Molins va explicar que és «un mite» que l'edat sigui un impediment perquè un condemnat entri a la presó.

L'exadvocat de Millet va explicar a l'emissora que va decidir abandonar la defensa del seu client «per diferències» amb l'exresponsable del Palau de la Música.

46

ITZIAR GONZÁLEZ

arquitecta i exregidora de Ciutat Vella

**Per a Isabel Núñez la
política concreta de les
petites coses era l'única
manera de salvar
Barcelona dels analfabets
de la democràcia**

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

Els fruits del ginjoler

El 14 de febrer, al carrer Arimon, davant el Centre de Serveis Socials de Sant Gervasi, hi va tenir lloc una cerimònia singular al voltant d'un arbre. No sé si els barcelonins som del tot conscients de l'abast i importància d'aquell senzill gest de memòria local. En una part de la parcel·la alliberada de la pressió immobiliària, al peu d'una mitgera rehabilitada per l'Institut del Paisatge Urbà i l'Escola de Disseny i Art Llotja, Guillermo Aguirre Núñez i les autoritats municipals descobrien una placa on es llegeix "Isabel Núñez (Figueres, 1957 - Barcelona, 2012). Escriptora i activista social, va lluitar per la salvació d'aquest ginjoler bicentenari".

Aquell matí d'un dissabte qualsevol d'hivern érem un munt de persones les que ens arrapinyàvem sota les branques nues del ginjoler victoriós. No era la primera vegada que hi anàvem buscant reconnectar-nos amb l'esperit vital i ample de la Isabel Núñez. Però aquest cop la dimensió del reconeixement institucional, per qui el feia, ens va recordar que a Barcelona, a més de persones, s'hi desnonaven també arbres.

Cinc anys després de la mort de la Isabel, la seva lluita és encara invisible als ulls de molts. La reivindicació de l'arrelament de la natura en la ciutat, de la seva aliança necessària amb els nostres carrers i edificis per configurar el paisatge urbà, és encara imperceptible per a la majoria. La crisi d'una contaminació ambiental creixent potser ajuda a tenir-ho més present, però la lluita de què parlem va més enllà de la capçada d'un arbre, de la seva ombra benèfica o dels ocells que pugui acollir. Va de justícia poètica. De donar a qui dona vida l'espai perquè creixi. Més enllà de prevenir la mida dels escocells al voltant dels troncs dels arbres, de protegir el buc de les seves arrels quan es fan els moviments de terra per a la fonamentació de les construccions, va del fet que ha estat la voluntat d'una sola dona la que ha salvat el destí d'un ginjoler bicentenari.

Vaig conèixer la lluita de la Isabel per salvar aquest ginjoler sent regidora de l'Ajuntament de Barcelona. Era *des de dins*, durant les trobades mensuals de l'equip de govern. La responsable de l'àrea de Medi Ambient ens anava informant de les negociacions i els seus moviments davant la pressió ciutadana. De sobte, enmig de reunions monòtones, aprofitant extenuants expedients de projectes d'edificació, la màquina greixada de

ITZIAR GONZÁLEZ

ARQUITECTA I EXREGIDORA DE CIUTAT VELLA

l'urbanisme quedava aturada pel bri d'aire fresc d'una reivindicació genuïna: clemència davant l'assassinat d'un arbre i l'esfondrament del paisatge urbà d'un carrer de la ciutat. Allò, per inesperat i poc freqüent, em resultava increïble. Obria els ulls i somreia per dins. Vaig prendre'n bona nota: algú iniciava allà fora la reVolta.

Va arribar el dia de la meva dimissió i el final de la meva feina com a regidora de Ciutat Vella. Incapaç d'influir en la resta de membres del govern per aturar el planejament d'un hotel al costat del Palau de la Música, vaig acceptar que calia posar fi a l'intent de treballar *des de dins*. Des d'allà era molt difícil fer micropolítica. Política concreta de les petites coses. Així ho anomenava la Isabel Núñez en el seu llibre *La plaza del azufaiño* (Melusina, 2008). Per

a ella la micropolítica era l'única manera de salvar la ciutat de Barcelona dels analfabets de la democràcia.

Poc després, l'editorial Comanegra i la família Cirici em van donar l'oportunitat de restaurar i actualitzar la guia d'Alexandre Cirici i Pellicer, *Barcelona pam a pam* (Comanegra, 2012). En el moment de dissenyar la portada del meu annex "Per no perdre peu", vaig comptar amb la col·laboració fotogràfica del seu net, l'Hug Cirici, que em va demanar que fes arribar personalment el llibre a la seva tieta, Isabel Núñez. Vaig tenir, de la mà de l'Hug, la sort de poder visitar-la a casa seva, on s'estava a causa d'una malaltia que l'havia de portar a quiròfan el mes següent. Li vaig regalar el llibre mentre buscava l'aprovació silenciosa de la resta de llibres de la seva biblioteca, veritable pell de la casa. Al llarg de tres hores vàrem parlar de l'amor per Barcelona que Cirici, ella i jo compartíem. També vaig poder donar-li notícies de com la seva lluita havia aconseguit sacsejar d'arrel el funcionament ordinari de les reunions de govern de la ciutat. Rèiem. Li vaig agrair la seva victòria. L'hi vaig agrair perquè em feia més dolça la meua derrota. Li vaig dir que el ginjoler era per a mi el símbol de la reVolta i que era impossible que ella morís ara que el dins i el fora de l'Ajuntament s'havien trobat per continuar-la.

Després d'aquell dia vaig seguir el meu diàleg amb ella a través de les fotografies que compartia del retall de cel que veia des de casa seva. ¿Ella moria i l'arbre sobrevivia? El dia 4 de febrer d'enguany, enmig del gest micropolític col·lectiu de llegir el seu nom en una placa, vaig poder resoldre l'enigma. Erem davant la metamorfosi d'una escriptora en arbre. Vaig entendre que les fotografies dels cels que ens regalava eren la seva darrera escriptura. El seu darrer missatge per tal que la reconeguésim feta arbre en veure de nou el cel emmarcat per aquells edificis del seu voltant. Erem davant la darrera traducció que ella ens feia de la saba que puja i pren forma dels fruits vermells a les

branques. Transmutats en arrels aèries del ginjoler-dona, autoritats, amics i familiars vàrem anar abandonant l'*hortus conclusus* del carrer Arimon. A les butxaques hi vaig guardar un grapat de ginjols amb el compromís ferm de plantar-los en testos i a tot arreu com a símbol de totes les lluites que ens caldrà seguir fent des del carrer.

GETTY

El reconeixement institucional a Isabel Núñez ens va recordar que a Barcelona, a més de persones, s'hi desnonaven també arbres

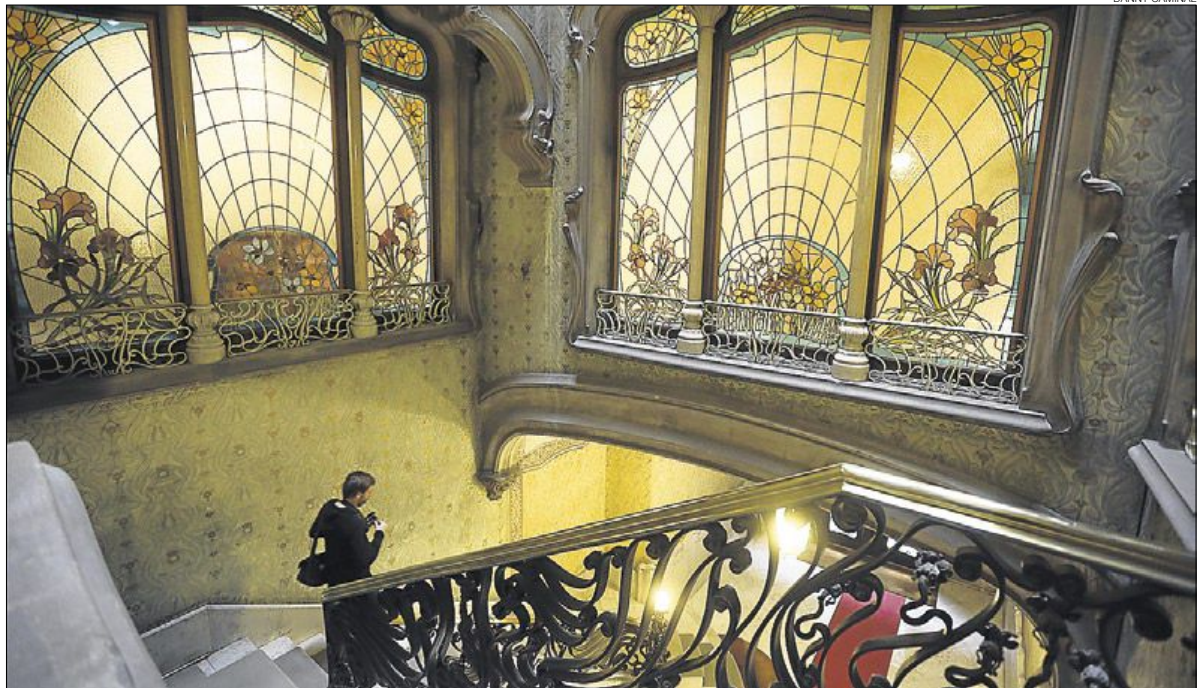

BARCELONEJANT

NATÀLIA
Farré

L'esquiü propietari de la casa Felip

DANNY CAMINAL

► Detall de l'escala de la casa Felip, amb vidrieres modernistes, escala de marbre de Carrara i forja de Manuel Ballarín.

Plou. I a una l'envien per l'escala de servei. L'aigua no és bona per a l'alfombra, impolluta i de color clar, que cobreix el marbre de Carrara de les escales. Ni per a la barana de forja sortida del taller de **Manuel Ballarín**. El mateix que va treballar al Palau Macaya, el del Baró de Quadras i la casa Amatller, per citar-ne alguns. Ivés a saber què passaria, si es mullessin, amb els fantàstics esgrafiats daurats de **Joan Paradís** que cobreixen les parets d'accés. No hi ha problema. La cabina de l'ascensor és de fusta de noguera. Ja se sap, les escales de servei de les cases burgeses d'abans no tenen res a envejar a les bones entrades contemporànies. N'és un exemple la casa Felip (Ausiàs Marc, 20), un dels edificis modernistes que es troben en una de les millors zones per buscar-los: a la dreta de l'Eixample. En el que es va conèixer com la zona d'or tèxtil.

Allà va viure **Manel Felip**, el que va donar nom a la casa però del qual se sap poc, més enllà que va ser el seu comitent, també de l'edifici veí, i que totes dues van ser encarregades a l'arquitecte **Telmo Fernández i Janot**. On va néixer i on va morir és un misteri. Com també ho són, gairebé, els seus negocis. Es dedicava al tèxtil, se suposa. A la pana, en concret. Prova d'això serien les poc usuals però fantàstiques pintures d'escenes versallesques executades sobre pana que cobreixen un dels salons de la casa: el de rebre. I com tota part destinada a mostrar

a les visites, és la més ostentosa dels 400 metres que ocupa el pis: columnes de marbre treballades, terres de marqueteria i parets i sostres forats de fusta ricament treballada a l'estil francès. Rococó. Sí, el modernisme tenia això, que era eclèctic i tant admestia els historicismes com inventava ondulacions naturals.

També sembla que **Felip** va fer la fortuna a Amèrica, vaja, que era un indià. Hi ha algun rastre documental sobre això però també alguna prova iconogràfica: els girasols. Tots els sostres els tenen representats, també l'espill de la porta principal, espectacular, per cert. La planta tant val per evocar Amèrica com per subratllar un sentit religiós. I que **Felip** era de missa diària és una altra de les poques coses que se saben sobre el ric burgès. La casa té oratori, d'estil neogòtic i amb dues immenses butaques, firmades per **Joan Busquets**, un dels grans de l'ebenisteria modernista, amb grius, o qualsevol dels seus parents mitològics, com a recolzabraços. I en ella s'oficiava per a veïns i amics.

La capella divideix la casa entre els salons de rebre, els ostentosos, i els familiars, espectaculars també però sense tants fastos. En aquest costat no mana el marbre, sinó la fusta. I la llista d'artistes que van participar en la seva decoració és d'infart. No en va, la casa destaca per l'espectacularitat de les seves arts aplicades. Així que no és estrany que quan s'obre la porta del menjador, l'exclamació que més deixen anar

Poc se sap de qui va encarregar la fantàstica finca modernista del carrer d'Ausiàs Marc

Rica en arts aplicades, hi van treballar els millors de l'època, de Ballarín a Lluís Bru

L'edifici obrirà les portes cada divendres a través de les visites de Cases Singulares

els visitants és un «Ooooh» de sorpresa. S'ho val. Deu metres de vidriera presideixen l'estança. Porta la firma d'**Antoni Bordaiba**, el mateix que va construir les del Cercle del Liceu i el sostre lluminós de la casa Viuda de Baixeres, una meravella situada a la Gran Via, entre Balmes i Rambla Catalunya, de la qual no va quedar res després del bombardeig de l'aviació italiana el març del 38. La xemeneia, amb una talla de fusta de **Lambert Escaler** a l'estil de les dones que feia **Alphons Mucha**, és una altra de les joies del menjador. Però n'hi ha més. Hi ha el terra. Mosaïc italià amb tesselles de marbre, vidre daurat i pasta vítria. Va sortir de l'art de **Lluís Bru**, que també va deixar la seva empremta a la casa Lleó Morera, el Palau de la Música i l'Hospital de Sant Pau. Déu n'hi do.

Seu de la Vila Casas

La casa Felip és privada. A la mort de la seva dona, el 1935, Felip va marxar i la propietat va passar a les nebes de la difunta. Aquestes la van deixar als Salesians del Tibidabo. I es va vendre. Per aquí han passat l'empresa tèxtil Noguera i Vintró i el Círculo Condal. Però des del 1997 hi té la seu la Fundació Vila Casas. I des del 2014 obre les portes al públic de tant en tant. Ara ho farà setmanalment a través de Cases Singulares (www.casesingulares.com), un projecte que acosta el patrimoni privat al públic a través de visites molt personals. A la casa Felip es rebrà cada divendres, prèvia reserva. ■

què se n'ha fet de... **BERNARDO CORTÉS**

LUIS BENVENUTY

El maleït resisteix

SERGIO LAINEZ / EFE

El cantautor Bernardo Cortés es recupera d'una insuficiència renal i altres xacres en un hospital de Barcelona. "M'està donant força per no acabar en una butaca mecànica de rodes –diu rient-se de les seves ocurrencies–, així podré treballar un parell d'anys més. Després potser em jubilo i me'n torno al poble...". Fins fa poques setmanes Cortés encara feia anar la seva guitarra i el seu coll pels restaurants del passeig Marítim, el Port Olímpic, el barri de la Barceloneta... sobretot a la tarda, perquè, com sempre diu, la gent amb gana dona menys monedes. "Senyor Cortés, ha de firmar aquesta autorització perquè el fotografiïn a l'hospital", li diu una empleada del centre lliurant-li un document. "Una autorització per marxar? –respon l'artista– Ja em donen l'alta? Ja me'n vaig?". "No, senyor Cortés, es tracta de...". Més menut, petit i nassut que mai insisteix que Woody Allen és més lleig que ell. Als tres anys cantava l'Ave Maria a la catedral de Jaén.

Cada una de les seves frases és un paràgraf, i el següent no té res a veure amb l'anterior. A més, va guanyar un concurs de mecanografia d'Espanya. Però Cortés sempre va parlar d'aquesta manera, saltant per on vol, aprofitant-se del desconcert del seu interlocutor per recitar-li de memòria un poema que va compondre fa seixanta anys. "Ya se enteraron tus padres de que los dos nos queremos, yo no lo siento por mí, porque aunque vivo sufriendo...". Va arribar a Barcelona el 1952, al tren el *Sevillano*, fet un xaval tot despitós, dissimulat entre un munt de quintos perquè la Guàrdia Civil no l'enviés de tornada a Andalusia. "Tinc un concert dissabte a Badalona, sap? –li diu a l'empleada que encara sosté el document–, i m'agradaria molt anar-hi...". Antonio Herrera, un arquitecte tècnic prejubilat que des de fa anys prova de recuperar la història oral dels barris de Barcelona. aprofita

DAVID AIROB

Bernardo, de 83 anys, fa pocs dies, a l'hospital, rient-se de les seves pròpies ocurrencies

El veterà cantautor vol que li facin un homenatge al Liceu, i si allà no pot ser, al Palau de la Música

les visites a l'hospital per ordenar els records de Cortés, per escriure la seva biografia, per preparar-ne l'homenatge...

"Vam escriure a l'alcaldeessa Ada Colau, i al conseller de Cultura Santi Vila –detalla Herrera–. L'obra de Bernardo mereix un reconeixement. Vaig veure Colau aquest Nadal i l'hi vaig recordar. Se li havia oblidat... Però a la conselleria ens van rebre i no els va semblar una mala idea. Podria fer-se al Liceu o al Palau

de la Música. Bernardo prefereix al Liceu, oi Bernardo?". I Bernardo assenteix, pensant encara en el concert de Badalona. "Sí, al Liceu...". El més probable és que una vegada li donin l'alta es mudi a una residència, una a prop de la Barceloneta, perquè continuï tocant i cantant. Un treballador social de la Societat General d'Autors i Editors segueix el seu cas i l'assessora. Bernardo sempre va ser molt malgastador. En realitat sempre va ser un maleït, un antiheroi, un personatge tràgic... Si hagués cantat en anglès pels carrers de Nova York ja li haurien fet una pel·lícula independent, l'haurien inclòs en el moviment beatnik, l'haurien qualificat d'underground...

Però el seu pas per la televisió el va condemnar al món de la paròdia, a un paper d'un bufó, el del Palomino. Aquells records són els únics que li fan arrufar el nas. A Bernardo li anava molt bé en la vida. Va muntar una empresa d'enderrocs. Vivia a la plaça Duc de Medinaceli. Però un mal dia un soci va morir en un accident laboral. Cortés es va llançar a l'alcohol. La seva dona que en pau descansi li tancava la porta cada cop que arribava borratxo. Ho va perdre tot. Es va convertir en un rodamon que cantava a les prostitutes, als indigents, als desheretats... Ell, que havia tingut més de vint vestits. "Parlant sol i movent les mans, amb la seva ampolla de vi, sense veure el seu entorn, bevent un glop de l'ampolla i deixant-la anar amb amor propi de borratxo calmat, perquè ja és alcohòlic...". Però un bon dia Silvestre, l'amo del restaurant Salamanca, li va dir que així no podia continuar, el va afaitar, el va netejar. La resta és ben conegut. Diuen que Salvador Espriu li va dir una vegada: "Vostè ha nascut per ser algú especial, i és algú especial...". "Sí, sí, això em va dir –irromp Cortés–, però a Badalona, qui m'hi portarà?". ●